

PLENUMVERGADERING

van

ZATERDAG 22 MAART 2008

Namiddag

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

SAMEDI 22 MARS 2008

Après-midi

De vergadering wordt geopend om 14.05 uur en voorgezeten door de heer Herman Van Rompuy.
La séance est ouverte à 14.05 heures et présidée par M. Herman Van Rompuy.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering zijn de ministers van de federale regering:

Ministres du gouvernement fédéral présents lors de l'ouverture de la séance:

Yves Leterme, Laurette Onkelinx, Patrick Dewael, Jo Vandeurzen, Inge Vervotte, Annemie Turtelboom, Paul Magnette, Carl Devlies, Etienne Schouppe, Melchior Wathelet, Frédéric Laloux, Julie Fernandez-Fernandez.

De **voorzitter**: De vergadering is geopend.

La séance est ouverte.

Een reeks mededelingen en besluiten moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij worden op de website van de Kamer en in de bijlage bij het integraal verslag van deze vergadering opgenomen.

Une série de communications et de décisions doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises sur le site web de la Chambre et insérées dans l'annexe du compte rendu intégral de cette séance.

Berichten van verhindering

Excusés

Ludo Van Campenhout, wegens ziekte / pour raisons de santé.

01 Mededeling

01 Communication

Bij brief van 22 maart 2008 heeft de cdH-fractie van de Kamer mij medegedeeld dat de heer Christian Brotcorne als fractievoorzitter werd aangesteld.

Par lettre du 22 mars 2008, le groupe cdH de la Chambre m'a informé de la désignation de M. Christian Brotcorne en qualité de président de groupe.

02 Hervatting van de bespreking van de verklaring van de regering

02 Reprise de la discussion de la déclaration du gouvernement

De bespreking van de verklaring van de regering is hervat.

La discussion de la déclaration du gouvernement est reprise.

“Mag ik iedereen vragen zijn posities in te nemen, zodanig dat de vijandelijkheden kunnen hervatten”, om de heer Mark Eyskens, van weliswaar 25 jaar geleden, te citeren.

Ik geef het woord aan de heer Peter Vanvelthoven.

02.01 Peter Vanvelthoven (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, er is grote interesse van de CD&V-fractie zie ik.

02.02 Servais Verherstraeten (CD&V - N-VA): ... in het restaurant van de Kamer even fout liep.

02.03 Peter Vanvelthoven (sp.a-spirit): Dat is een kwestie van prioriteiten natuurlijk.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, collega's, laat mij beginnen met u te feliciteren, premier. Als ik u feliciteer, is dat absoluut niet cynisch bedoeld. U herinnert zich ongetwijfeld een aantal vooraanstaanden van de grote werkgeversorganisaties in ons land. Een tijdje geleden, toen u een aantal maanden vruchteloze regeringsonderhandelingen achter de rug had, zeiden zij in de pers: beter geen regering dan wel een regering, want die regering kan dan ten minste geen domme beslissingen nemen. Dat waren de uitspraken van een aantal werkgevers van een aantal maanden geleden.

Premier, dat is in elk geval niet de houding van de sp.a. Wij vinden dat een onverantwoorde houding. Voor ons is het duidelijk: beter wel een regering dan geen regering. Vandaar dat wij u toch willen feliciteren met uw premierschap.

Als ik zeg "beter wel een regering dan geen regering", dan houdt dat voor ons wel in dat het gaat om een regering die ook echt aan het regeren gaat, maar daar, premier, vrees ik dat het schoentje knelt. Ik heb u hier donderdag horen zeggen, ik citeer: "Wij gaan de mensen niets beloven dat wij niet kunnen realiseren."

Dat, mijnheer de eerste minister, zijn woorden die wel cynisch zijn. Want wanneer het over beloven gaat, is het ondertussen toch wel duidelijk dat uw geloofwaardigheid, of moet ik zeggen uw belofwaardigheid, stilaan als sneeuw voor de zon aan het wegsmelten is. Voor de verkiezingen en na de verkiezingen, hebt u meermaals gezegd dat u niet tot de regering zou toetreden zonder de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde. Die splitsing is er vandaag niet. Het enige wat er gebeurd is, is een stemming in het Parlement. Ik hoor nu zelfs N-VA zeggen dat men de parlementaire weg niet meer gaat bewandelen want dat men naar een overleg over Brussel-Halle-Vilvoorde wil. Brussel-Halle-Vilvoorde, mijnheer de eerste minister, is niet gesplitst. En toch treedt u voor de tweede keer tot de regering toe.

De tweede belofte die u hebt gemaakt voor de verkiezingen en die u hebt herhaald na de verkiezingen is dat u niet zou toetreden tot de regering zonder een akkoord over een grote staatshervorming. Ik meen dat wij het er met zijn allen over eens zijn dat die grote staatshervorming er vandaag niet is. Nu treedt CD&V-N-VA, het Vlaams kartel, ondanks die belofte niet alleen toe tot die regering maar u wordt zelfs de eerste minister van die regering.

Het toppunt is dat u dat spelletje nu voor de derde keer speelt nadat u twee keer de Vlamingen hebt bezworen dat u en uw kartel niet tot de regering gingen toetreden zonder grote staatshervorming. U draait nu de zaken om en zegt voor de derde keer: als er geen grote staatshervorming is, stap ik over drie maanden uit deze regering. Sta mij toe, mijnheer de eerste minister, aan uw straffe uitspraken wat dat betreft ernstig te twijfelen.

Ik heb zoals velen vandaag het Belang van Limburg gelezen of de Gazet van Antwerpen. Ik wil het niet hebben over wat u daar over N-VA gezegd hebt maar wel over iets anders wat in dat artikel stond. U hebt daar gezegd dat u in december beslist hebt toch maar in de regering te stappen wegens de precaire sociaal-economische toestand van ons land.

Dat was toen de reden om tot de regering toe te treden, ondanks het feit dat er geen grote staatshervorming was.

Nu moet u mij dadelijk eens uitleggen wat over drie maanden zodanig aan de sociaaleconomische toestand zal zijn veranderd dat u op dat ogenblik zou kunnen of willen zeggen dat u toch uit de regering zal stappen.

Mijnheer de eerste minister, ik begrijp het dus niet. Mijn collega's van mijn fractie begrijpen ook niet dat u beweert woord te hebben gehouden. U blijft herhalen dat u woord hebt gehouden. De staatshervorming is er niet en Brussel-Halle-Vilvoorde is niet gesplitst. U treedt toe tot de regering en zegt dat u woord hebt gehouden. Dat moet u ons straks toch eens uitleggen.

Mijnheer de eerste minister, er zijn nog andere beloften.

Er is uw belofte op het ogenblik van Rerum Novarum. Twee miljard euro extra aan sociale uitkeringen beloofde u toen. Ik weet wel dat u ook op dat punt rondstrooit dat u uw belofte nakomt. Niet alleen ik maak mij daarover ongerust. Ook de christelijke arbeidersvleugel maakt zich over uw belofte ongerust met voorzitter Renders op kop. Deze week nog, nadat hij van uw regeerakkoord kennis kreeg, maakte hij zich bijzonder ongerust in de pers. Hij verklaarde dat wat nu op tafel ligt erg onvoldoende is. Hij uitte ook zijn

twijfels bij de vraag of alles zou worden gerealiseerd. Ik begrijp ook dat daarstraks de heer Verherstraeten hier hard riep en moest ontkennen dat de huidige regering kil, hard en koud zou zijn. Mijnheer de eerste minister, dat is het beste bewijs dat u voornoemde bewering hard moet ontkennen. Wanneer uw eigen, christelijke arbeidersbeweging betwijfelt dat u uw belofte aan hen zal nakomen, moet dat hier bijzonder hard worden ontkend, opdat voornoemde beweging de ontkenning zou horen.

Dan is er nog een laatste belofte, premier, een belofte van de jongste dagen. Het is een persoonlijke belofte van u, heb ik begrepen, aan de CD&V-vrouwen. Ik heb Miet Smet horen zeggen dat u beloofd had, op het ogenblik van de regeringsonderhandelingen, dat er meer dan één CD&V-vrouw in deze regering zou zitten. Dat is wat een vooraanstaand lid van CD&V publiekelijk zei. Ook die belofte, premier, ten aanzien van uw eigen mensen, bent u niet nagekomen.

U zult het ons niet willen kwalijk nemen, en wellicht vele anderen in dit land evenmin, dat wij u niet langer geloven wanneer u met uw beloften op de proppen komt.

U hebt gezegd dat u de mensen niets zou beloven wat u niet kunt realiseren. Ik denk dat het correcter was geweest indien u had gezegd dat u de mensen alles zou beloven wat u niet kunt realiseren. Immers, u kunt toch niet ontkennen dat alle verkiezingsbeloften van al uw coalitiepartners, in dit regeerakkoord zitten. Ik heb u horen verklaren dat alles wat u beloofd hebt vóór de verkiezingen, nu in het regeerakkoord zit. Dat is wat u zegt. Ik heb de liberalen horen zeggen dat al wat zij hebben beloofd aan hun kiezers, in het regeerakkoord zit en ik hoor de PS precies hetzelfde zeggen; wat zij beloofd hebben zit in het regeerakkoord. Dus alles wat u met z'n drieën beloofd hebt aan de kiezer zit in het regeerakkoord. We weten echter allemaal, collega's, dat alles uitvoeren onmogelijk is en onbetaalbaar is.

Mijnheer de eerste minister, u kunt niet de heilige uithangen langs twee kanten. U kunt niet enerzijds zeggen dat alles wat u beloofd hebt, in het regeerakkoord zit en gerealiseerd zal worden, en anderzijds zeggen dat u de knip op de beurs zult houden en de begroting in evenwicht zult houden. De manier waarop u de bevolking van het land een rad voor de ogen draait is niet ernstig.

De vaagheid is natuurlijk een gevolg van het feit dat al die beloften zijn verzameld. We hebben die even gekwantificeerd voor u, we hebben het even overlopen. In uw tekst, het regeerakkoord van 43 bladzijden, vinden we 25 overwegingen, mogelijkheden, onderzoeken, eventuele beslissingen; 15 plannen, strategieën zonder een concrete invulling en 12 opdrachten die aan derden worden toevertrouwd.

In totaal zijn dat 52 non-beslissingen in een regeerakkoord van 43 bladzijden. Mijnheer de eerste minister, die vaagheid is niet alleen kwantificeerbaar. Soms, dat moet ik u meegeven, is het zelfs heel erg poëtisch omschreven. Ik wil daarvan twee voorbeelden geven.

Het eerste voorbeeld staat op bladzijde 6 van uw regeerakkoord, onder de titel "Privé en werk beter op elkaar afstemmen". Ik citeer: "De regering zal in overleg met de sociale partners, na evaluatie van het gebruik van de bestaande verlofsystemen bestuderen hoe bepaalde verlofstelsels sterker en toegankelijker kunnen gemaakt worden."

U gaat dus evalueren. Nadat u geëvalueerd hebt, gaat u bestuderen. Het is echter duidelijk dat u niet beslist en dat u niet beslist omdat u daarover binnen uw coalitie geen akkoord hebt.

Het tweede voorbeeld houdt verband met het hoofdstuk Justitie. Ik citeer: "Met het oog op een betere verdeling van de beschikbare middelen zal de regering in overleg met de betrokken actoren een reflectie maken". De regering gaat een reflectie maken over de omvang van de gerechtelijke arrondissementen. Deze reflectie zou kunnen leiden tot het oprichten van een grote eerstelijnsrechtbank. Reflectie en overleg, dat allemaal zou tot iets kunnen leiden. Ook hier is de vaagheid ongelooflijk troef.

Mijnheer de eerste minister, het ergste is dat die vaagheid vooral slaat op wat de mensen het meest aangaat, op het verhogen van de koopkracht, de stijgende prijzen.

Terwijl u enerzijds de misbruiken inzake notionele-intrestaftrek, die goed zijn voor een belastingvermindering voor de bedrijven van 2 miljard euro per jaar, ...

Mijnheer de eerste minister, ik wil het onderonsje met het Vlaams Belang even onderbreken.

(...): (...)

02.04 Peter Vanvelthoven (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, ik heb er geen probleem mee dat de eerste minister met u overlegt voor zijn repliek van zo dadelijk.

Mijnheer de eerste minister, terwijl u niets doet tegen de misbruiken inzake notionele-intrestaftrek, goed voor een belastingvermindering voor de bedrijven van 2 miljard euro, verwijst u het probleem van de stijgende prijzen, voedselprijzen en energieprijzen, naar een observatorium dat nog moet samengesteld worden en dat misschien ooit, in 2009 of 2010 met een resultaat naar voren zal komen. De prangende problemen van de mensen van vandaag worden dus op de lange baan geschoven, worden naar de Griekse kalender verwezen, terwijl u ondertussen de grote belastingverminderingen voor de bedrijven gewoon laat voortlopen.

De mottenballentaks op de grote winsten van Electrabel, nog een verkiezingsbelofte, daarentegen voert u niet in. Die staat niet in het regeerakkoord. Terwijl u die mottenballentaks niet invoert, verwijst u de belastingvermindering voor de werkende mensen, die wel in uw regeerakkoord is opgenomen, naar het najaar, naar een begrotingscontrole, naar een begrotingsopmaak. We zullen dus moeten afwachten wat daaruit zal komen. Dat is wel juist, mijnheer de eerste minister.

02.05 Eerste minister **Yves Leterme**: Mijnheer de voorzitter, wij krijgen straks nog de kans om te repliceren, maar ik wil nu al zeggen dat wat de heer Vanvelthoven zegt, manifest onjuist is. Er ligt een ontwerp van begroting ter bespreking klaar in de commissie voor de Financiën en de Begroting. Welnu, in de begroting van 2008 is al het optrekken van het belastingvrij minimum ingeschreven. Mijnheer Vanvelthoven, wat u zegt, is onjuist, zoals op veel andere domeinen.

02.06 Peter Vanvelthoven (sp.a-spirit): Mijnheer de eerste minister, ik vergis me toch niet dat de begroting die binnenkort in de Kamer zal worden besproken, een werkstuk van de vorige regering is. Dat is toch de regering die vorige week het ontslag bij de Koning kreeg aangeboden.

02.07 Eerste minister **Yves Leterme**: Dat is wel dezelfde meerderheid.

02.08 Peter Vanvelthoven (sp.a-spirit): Wij spreken nu over het regeerakkoord. In uw regeerakkoord doet u niets om Electrabel te belasten, zoals u nochtans in uw verkiezingsprogramma hebt beloofd. Evenmin doet u iets om de aangekondigde belastingvermindering voor de gewone mensen te verwezenlijken.

Collega's, ik ben begonnen met een positieve noot en ik wil ook eindigen met een positieve noot. U hebt donderdag ook nog iets anders gezegd, mijnheer de premier. U hebt donderdag ook gezegd dat u elk constructief voorstel op waarde en haalbaarheid zal beoordelen. Dat is nieuw, en dat is ook een nieuwe belofte.

Ik stel voor dat u in het vervolg via de BlackBerry overlegt, dan kunt u ten minste doen alsof u naar de oppositie luistert. (*Protest*) Ik zeg net dat de eerste minister in het Parlement heeft gezegd dat hij constructief wil luisteren naar de oppositie en terwijl ik dat zeg, zit hij met anderen in het Parlement te praten zonder te luisteren naar wat de oppositie zegt.

Mijnheer de eerste minister, ik dacht te zeggen dat het nieuw was dat u naar de oppositie zou willen luisteren.

Het is nieuw, omdat wij sedert september in het Parlement ervaren hebben dat wij alles wat wij aan wetsvoorstellen hebben ingediend, niet of nauwelijks besproken kregen in het Parlement. Het zijn voorstellen om de koopkracht van de mensen te ondersteunen, voorstellen om iets te doen aan de stijgende prijzen. We slaagden er zelfs niet in om dat in de commissies besproken te krijgen, omdat uw meerderheid die besprekingen niet wenste te houden. Ook deze week hebben we daar in de commissie nog een voorbeeld van gehad, met een wetsvoorstel inzake prijzencontrole. Bijna niemand van de meerderheid was aanwezig en uiteindelijk is het wetsvoorstel weer op de lange baan geschoven, omdat deze meerderheid het niet wil bespreken. Maar goed, het is een nieuwe belofte van u, premier. We willen u de kans geven om in ieder geval die belofte waar te maken.

Ik heb daarstraks collega Verherstraeten horen verwijzen naar Lucky Luke. Ik moet zeggen dat ik dat een compliment vind. Lucky Luke neemt het immers op voor degenen die het moeilijk hebben in de samenleving. Dat is wat wij als sp.a-fractie willen doen. De vaststelling die ik doe na zes maanden werken in het

Parlement, is dat mijn fractie, de sp.a-fractie, sneller schiet dan uw fractie en de regering. We hebben de afgelopen zes maanden een tiental wetsvoorstellen ingediend. Terwijl jullie zaten te kibbelen in de regeringsonderhandelingen, hebben mijn mensen hier in de fractie in het Parlement gewerkt. Ze hebben voorstellen uitgewerkt die morgen goedgekeurd kunnen worden, voorstellen die morgen in werking kunnen treden. Premier, luister goed, het zijn voorstellen die zelfs geen euro kosten, maar die wel de politieke moed vergen om keuzes te maken.

Ik zal u die tien wetsvoorstellen dadelijk bezorgen. We zullen de volgende weken en maanden zien of u inderdaad rekening wil houden met goede, constructieve voorstellen van de oppositie. Ik ben benieuwd of u ten minste de belofte die u wat dat betreft gemaakt hebt, zult nakomen.

Premier, collega's, ik denk dat ik de mening verkondig van velen in ons land, medestanders en tegenstanders van u, wanneer ik oproep om te stoppen met het geruzie, het gekibbel, de politieke spelletjes en de beloften en om te beginnen te werken. Niet alleen uw 800.000 kiezers, maar alle Belgen hebben nu echt wel recht op een regering die de handen aan de ploeg slaat.

02.09 Bart Tommelein (Open Vld): Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, het is vandaag op een dag na drie maanden geleden dat de meesten onder ons hier waren voor de regeringsverklaring van Verhofstadt III.

Drie weken geleden waren we hier eveneens voor de begroting 2008 en voor het communautair akkoord der wijzen.

Vandaag zijn we hier opnieuw, voor mij als liberaal, als parlamentslid en als liberale fractievoorzitter, in een nieuwe situatie, voor de eerste keer zonder een liberale premier – ik moet eerlijk toegeven dat het een rare situatie is – gelukkig niet met een socialistische premier.

Wij hebben geleerd dat optimisme een moral duty is. Wij gaan ervan uit, premier, dat de derde keer de goede keer is dat we hier zijn en dat er eindelijk een definitieve regering komt.

Vandaag is een keerpunt. Het is het einde van negen maanden instabiliteit sinds 10 juni 2007. Er is toch heel wat onzekerheid geweest, zowel bij ons politici, als bij de gewone burgers.

We mogen niet vergeten dat de regeringsverklaring die hier twee dagen geleden werd afgelegd, werd mogelijk gemaakt dankzij de vorige premier, dankzij Guy Verhofstadt die de situatie deblokkeerde. Hij bewees ook dat het federale systeem nog steeds werkt, hoe moeilijk het ook is. Hij bewees dat dit moeilijke land met zijn ingewikkelde staatsstructuur, met Gemeenschappen en Gewesten en hun diverse regeringen, nog altijd bestuurd kan worden.

Hij deed dat acht jaar lang, hoe hard de kritiek van de oppositie soms ook was. It is the duty of the opposition to oppose, maar ik hoop dat we aan het einde van de rit een even goede bilan zullen kunnen neerzetten als onder Verhofstadt.

Collega's, wij staan voor een zware uitdaging. Wij hebben immers te maken met een dubbele kredietcrisis. Eerst en vooral is er een internationale kredietcrisis, wat veel ingrijpender is dan de kredietcrisis waarmee wij in ons land worstelen. Onze kredietcrisis heeft te maken met het vertrouwen van de bevolking dat we door de impasse van 2007 zijn kwijtgespeeld. Deze heropbouw kost tijd en het zal nog een tijdje duren vooraleer we het vertrouwen als politiek geheel zullen hebben teruggewonnen.

Er is nog een andere, internationale kredietcrisis. Collega Verherstraeten heeft al verwezen naar hetgeen Alan Greenspan deze week heeft gezegd in de Financial Times, met name dat dit de grootste financiële crisis is sinds de Tweede Wereldoorlog.

Wij moeten allemaal beseffen dat dit onvermijdelijk gevolgen heeft, ook voor ons, en dat er effecten zullen zijn op middellange termijn, die vandaag nog niet in te schatten zijn. Het gaat hier uiteraard over een andere schaal en een andere impact, maar, collega's, er zijn wel essentiële uitdagingen, zoals de vergrijzing en de opwarming van het klimaat. Dit regeerakkoord komt geen dag te vroeg.

Laat ons nu even dat regeerakkoord overlopen.

Voor ons was de versoepeling van de arbeidsmarkt, met meer jobs, zeer belangrijk. Onze liberale fractie zegt duidelijk: wij gaan voor 200.000 nieuwe jobs. Ik herhaal: wij gaan voor 200.000 nieuwe jobs in deze legislatuur! In de vorige legislatuur heeft men ermee gelachen, maar wij hebben ze bereikt. Ik ben er zeker van, premier, dat wij ze in deze legislatuur ook zullen bereiken.

Wij willen ook een soepele invoering van de 38-urenweek, zonder meer uren in te voeren voor de mensen die gaan werken, maar wel met een loopbaanrekening, waarin zij zelf keuzes kunnen maken en beslissen wanneer zij minder of meer werken. Wij zijn heel tevreden met de verlenging en de uitbouw van het systeem van de dienstencheques. Wij hebben altijd gezegd dat wij de fiscale aftrekbaarheid daarvan willen behouden. Wij hebben dat effectief gerealiseerd. Wij zullen het systeem zelfs verder uitbreiden.

Wij gaan naar een striktere activering van de werkloosheid, met kortere termijnen, en wij moeten, beste collega's, meer mensen ouder dan 50 jaar aan de slag krijgen. Wij bengelen nog altijd achter aan het peloton, wat deze leeftijdscategorie betreft. Daar moet absoluut dringend werk van gemaakt worden.

Wij gaan naar een hervorming van het werkloosheidssysteem, met een degressiviteit. Mijn collega Bacquellaine heeft er daarnet al naar verwezen. Wij willen een verruiming van de studentenarbeid realiseren. Wij willen – dat is ook belangrijk – gelijkheid van lonen tussen mannen en vrouwen. Dat is een absolute eis van ons, liberalen. Wij willen dat ook realiseren.

02.10 Jean Marie Dedecker (LDD): (...) evenveel vrouwelijke ministers en staatssecretarissen.

02.11 Bart Tommelein (Open Vld): Wij willen ook gelijkheid van behandeling voor specifieke doelgroepen. De minister van Werk is hier niet aanwezig, maar ik zou haar willen ondersteunen. Ik meen dat de gouden boodschap op dit ogenblik is: willen werken, is kunnen werken. Het kan niet dat mensen die effectief willen werken in de onmogelijkheid geplaatst worden om te werken. Zij heeft een belangrijke opdracht. Wij zullen haar daarin steunen. Voor ons is de activering van de werklozen een zeer belangrijk element voor het behoud van onze welvaart. Wij willen meer mensen aan de slag, in sociaal correcte omstandigheden.

Ik ga over naar de concurrentiekracht. Wij zijn uitermate tevreden, in tegenstelling tot onze vorige coalitiepartners, dat de notionele interestaftrek behouden blijft, in al zijn vormen.

De notionele interestaftrek had de bedoeling om het eigen vermogen van de bedrijven te verstevigen en een klimaat te creëren waarbij er meer ademruimte kwam voor de bedrijven. Als er meer ademruimte komt voor de bedrijven, kunnen ze ook een hoger rendement halen en winst maken. Voor ons is dat geen vies woord. Men heeft winst nodig, mijnheer Van der Maelen, om opnieuw te investeren en nieuwe arbeidskrachten aan te werven. Als men dat niet kan doen, zijn die bedrijven hier ten dode opgeschreven.

Wij willen de loonhandicap wegwerken. Wij moeten immers onze positie tegenover onze belangrijkste handelspartners verstevigen. Wij gaan ook naar versterking van maatregelen voor nacht- en ploegenarbeid en lastenverlaging voor onderzoekers. De minister van Vereenvoudigen en Ondernemen is hier nu niet, anders zou ik hem in het West-Vlaams toespreken: "De minister van Commerce en Sijmel Vermaken van de Dingen heeft, denk ik, nog heel veel werk en kan daarbij op onze steun rekenen".

Minder belastingen, collega's, is ook een absolute noodzaak. Vooral, mijnheer Vanvelthoven, voor de lagere inkomens. Wij hebben een verhoging gerealiseerd van het belastingvrij minimum, ook al in deze begroting voor 2008. Dat is nodig om opnieuw een stimulans te krijgen om aan de slag te gaan, om het verschil tussen werken en niet werken groter te maken. Maar dat is niet voldoende! Wij moeten ook onze actieve groep mensen met een gemiddeld inkomen stimuleren. Wij moeten deze verlaging van de belastingschalen realiseren en we hebben ook een sterkere jobkorting.

Dat is niet voldoende. Wij hebben ook een sociaal onderwerp. Wij hebben ook een sociaal thema en een sociaal hoofdstuk in dat regeerakkoord, met verhoging van de uitkeringen. De eerste minister heeft het daarnet al gezegd: we gaan dit zeer snel en op korte termijn realiseren voor de laagste pensioenen, de oudste pensioenen, de invaliditeitsuitkeringen, de plafondverhogingen ervan en wij gaan de solidariteitsbijdragen van de pensioenen afschaffen. Wat zeer belangrijk is, is dat wij de pensioensplit zullen realiseren, waarbij de pensioenrechten op gelijkwaardige wijze verdeeld worden onder de partners.

Ik hoef u niet te verhelen dat wat de liberalen betreft, wij uitermate tevreden zijn met de gelijkheid van de behandeling van kinderen van zelfstandigen en van werknemers. Wij leveren straks ook opnieuw de minister

van Buitenlands Beleid...

(...): Hij is er niet!

02.12 Bart Tommelein (Open Vld): Mijn vice-premier is hier, dat is geen enkel probleem.

Wij hebben een belangrijk hoofdstuk in het regeerakkoord dat wij absoluut willen realiseren en dat is ontwikkelingssamenwerking, waarbij wij vooropstellen om tegen 2010 te evolueren naar 0,7% van het bruto nationaal inkomen.

Dat is een belangrijke uitdaging, die wij absoluut willen realiseren, nietwaar collega Brotcorne? We willen ook de strijd tegen seksueel geweld in conflictgebieden absoluut observeren en ervoor zorgen dat daaraan een einde komt. Dat staat in het regeerakkoord.

Wij willen Brussel uitbouwen als verdere vestigingsplaats voor de Europese en internationale instellingen.

Wij hebben ook gezien dat in het regeerakkoord staat dat wij voor grote manifestaties een tandje zullen bijsteken. Deze regering voert onmiddellijk uit wat in het regeerakkoord staat, mijnheer de eerste minister, want ik heb vandaag gezien dat u in de Ministerraad hebt beslist om senator Courtois aan te duiden als ambassadeur voor het wereldkampioenschap in 2018. Wij kunnen daar alleen maar tevreden mee zijn.

Beste vrienden, wij leveren ook de minister van Asiel en Migratie. Wij zijn uitermate tevreden dat het totaalpakket voor asiel en migratie bij één minister zit. Het is een belangrijk aandachtspunt. Ook collega Bacquellaine heeft er deze morgen naar verwezen: dit is iets waaraan effectief de nodige aandacht moet worden besteed. Wij denken dat het regeerakkoord daarvoor op de juiste toon zit. Wij zijn voor regularisatie, maar niet collectief, wel op individuele basis. Het is bovendien de minister die beslist. Mijnheer De Man, wij zijn voor strengere voorwaarden voor gezinshereniging, wij zijn voor een strengere nationaliteitswetgeving en wij willen een asielbeleid dat humaan en correct is, maar ook kordaat. Wij wensen onze minister alle steun toe.

Op Binnenlandse Zaken zal Patrick Dewael de lijn voortzetten na de politiehervorming. De vorige regering Verhofstadt III heeft de uitvoering van het nationaal veiligheidsplan van februari 2008 naar voren gebracht, een grote brok die tot een goed einde zal moeten worden gebracht. Daarbij stellen we vast dat er in het regeerakkoord een geloofwaardige strafuitvoering komt, met een verstrenging van de wet-Lejeune en een verstrenging van de jeugdbeschermingswet.

Wij denken dat het regeerakkoord ook op het vlak van milieu heel duidelijke lijnen heeft uitgezet. Wij willen de Europese 20/20-normen halen. Wij zitten heel veel in debatten en het gaat heel veel over de energieprijzen, collega's. Het is uiteraard belangrijk dat we die betaalbaar houden voor de mensen, maar we moeten in de komende periode vooral de aandacht vestigen op het feit dat de mensen en de overheid bijkomende initiatieven zullen moeten nemen om minder energie te verbruiken.

Wij moeten het onderzoek naar de ideale energiemix voor ons land uitvoeren en wij moeten, zoals voorzien in het regeerakkoord, energiebesparende investeringen verder fiscaal aantrekkelijk maken.

Collega's, in de begroting willen wij de lijn doortrekken van de regeringen-Verhofstadt. Dat wil zeggen, zevenmaal een begroting in evenwicht. Wij zijn daar eerlijk gezegd trots op. Wij hebben dat gedaan in een Europese context waar enkel Finland het beter deed. Premier, u erft helemaal geen budgettaire puinhoop maar een begrotingssituatie die, in tegenstelling tot vele andere landen, niet deficitair is.

Ik kan begrijpen dat u vrijdagmorgen om 9 uur, toen u een interview gaf, enig teken van vermoeidheid toonde toen u in de kranten liet optekenen dat er in 2007 een begrotingstekort was van 0,4%. Wij hebben dat vandaag allemaal kunnen lezen. Ik wil deze situatie bij deze toch onmiddellijk rechtzetten en u toch eens duidelijk maken, collega's, dat het begrotingstekort in 2007 een klein tekort is van 0,1%. Oorspronkelijk was het de bedoeling te komen tot een begrotingsoverschot van 0,3%. Door de situatie van de regering van lopende zaken is er effectief...

De waarheid heeft haar rechten.

Wat de begroting betreft, willen wij een verdere schuldafbouw realiseren. Wij willen tegen 2011 een

begrotingsoverschot realiseren van 1%. Samen met collega Bogaert heb ik al verschillende keren gezegd dat wij een begrotingsoverschot moeten realiseren omdat dit de beste manier is om de vergrijzing op een financiële manier op te vangen.

Collega's, in tegenstelling tot alle onheilstijdingen in de media...

De **voorzitter**: Mijnheer Tommelein, de heer Dedecker wenst u te onderbreken.

02.13 Jean Marie Dedecker (LDD): Mijnheer Tommelein, u zat in de vorige regering – niet persoonlijk, maar dat komt – en toen was er het Stabiliteitspact. Hoeveel begrotingsoverschot hebt u toen beloofd voor 2007? Weet u dat nog uit het hoofd? En voor 2008?

02.14 Bart Tommelein (Open Vld): Mijnheer Dedecker, in de meerderheid, waartoe ook u toen behoorde, hebben wij, in tegenstelling tot vele andere Europese landen, zevenmaal op rij een begrotingsevenwicht gerealiseerd.

02.15 Jean Marie Dedecker (LDD): (...). U hebt in 1% voorzien (...) in 2009. U maakte het Stabiliteitspact in 2005. U zou ieder jaar 0,3%, 0,5%, 0,7%, 0,9% tot 1,1% overschot realiseren. Nu komt u hier verkondigen dat u met 1% tevreden bent. Mijnheer Tommelein, dat is zielig.

02.16 Bart Tommelein (Open Vld): Collega's, het voorliggende regeerakkoord is er, in tegenstelling tot alle onheilstijdingen in de media, toch gekomen. Alles is mogelijk, als men het maar wil. Wij geven toe: het regeerakkoord is beknopt. Het bevat desalniettemin grote uitdagingen.

Wij beseffen dat er bij de volgende begrotingscontrole cijfers nodig zullen zijn. Om alle zaken effectief te realiseren, zullen er ook budgetten moeten zijn. Daarom weten wij perfect dat er niet alleen bij de begrotingscontrole maar ook bij de volgende opmaak van de begrotingen en van de meerjarenbegroting op budgettair vlak duidelijke keuzes zullen moeten worden gemaakt. Ze zullen niet alleen worden gemaakt. Wat ons betreft, zullen ze ook moeten worden gemaakt.

Collega's, er werd een nieuwe koers gekozen. De koers zal inderdaad moeten worden verfijnd en verbeterd. Ik heb de voorbije maanden en weken regelmatig kritieken gehoord van mensen die vonden dat er een te blauwe onderstroom in de akkoorden zat. Ik geef dat eerlijk toe. Natuurlijk klopt dat. Mijnheer Dedecker, ik heb dat niet gezegd. Ik zeg u alleen maar dat er van bepaalde organisaties heel veel kritiek kwam dat er een te blauwe onderstroom in de akkoorden zat. Wij zeggen volmondig ja. Het is maar normaal dat er een blauwe onderstroom in de akkoorden zit, aangezien op 10 juni 2007 de meeste kiezers in ons land voor de liberale partijen stemden. Dat is ook normaal.

02.17 Jean Marie Dedecker (LDD): Mijnheer de voorzitter, ik wil een correctie aanbrengen.

Mijnheer Tommelein, u moet wiskunde leren. Op 10 juni 2007 stemden de kiezers niet voor Open Vld. Uw partij verloor 220.000 stemmen en verloor voor het halfroond hier 7 zetels. Mijnheer Tommelein, leer dus wiskunde.

02.18 Bart Tommelein (Open Vld): Ik dacht niet dat ik gezegd had dat wij de verkiezingen hadden gewonnen, alleen dat we nog altijd de grootste zijn.

Mijnheer de eerste minister, Open Vld vormt met u geen kartel en geen technische fractie. (*Rumoer*)

Wel hebben we een regeerakkoord gemaakt, en dat willen we samen met u uitvoeren. We hebben een contract met uw ploeg gemaakt. De openingsklassieker van het wielerseizoen is volop bezig. Ik weet dat u, net als vele andere politici, een voorliefde hebt voor wielrennen. Ik ook, trouwens. Zoals u weet, heeft elke wielerploeg een kopman. Als die kopman van start gaat, in een wielerskoers zoals San Remo, dan start hij in Milaan, maar wil hij wel in San Remo aankomen. Ik heb daarnet collega Verherstraeten gehoord, die u gefeliciteerd heeft voor het behalen van de eindmeet. Maar ik zeg u als coalitiepartner en als Open VLD-fractieleider: voor ons is dit geen eindmeet, we staan vandaag aan de start! De prijzen worden uitgedeeld aan de meet. De prijzen worden uitgedeeld in 2011.

Mijnheer de eerste minister, zoals u weet, is een ploeg belangrijk, en wordt een kopman bijgestaan door verschillende ploegmaats. Het is wel de kopman die de leiding moet nemen in de ploeg. Er zijn ploegmaats

die aan de kar trekken, die op kop rijden, die u uit de wind zetten, terwijl er anderen zijn die durven in het wiel hangen, die helemaal achteraan in het peloton blijven bengelen. (*Rumoer*)

Het is aan de kopman om daarvan een geheel te smeden. Het zou echter ook kunnen zijn dat die ploegmaats die achteraan het peloton bengelen een ander contract hebben getekend bij een andere ploeg en misschien in feite tegen de ploeg rijden. Mijnheer de eerste minister, aan de start van een wielervedstrijd verschijnen is ervoor gaan. Men stapt niet van de fiets voor de Cipressa of voor de Poggio. Wij rijden met de hele ploeg.

Bij ons is er een vaste wil om tot een evenwichtig akkoord in de staatshervorming te komen. Wij willen het federale huis grondig verbouwen. Wij willen echter niet de sloophamer bovenhalen. Wij zijn geen voorstanders van separatisme. Wij wensen de federatie en de regio's voldoende slagkracht te geven.

Collega's, ten slotte, nog iets over de ethische kwesties. Wij hebben met de liberalen de voorbije acht jaren, samen met onze coalitiepartners, het land gemoderniseerd. De laatste acht jaren hebben wij daarvoor heel veel initiatieven genomen.

Wij hebben gestreefd naar een meer humane samenleving. Er zijn vandaag verschillende voorbeelden aanwezig in binnen- en buitenland, die aangetoond hebben dat dit de juiste weg was. Er staat op het vlak van ethische zaken niets in het regeerakkoord. Wij zullen als liberale fractie dan ook de vrijheid nemen om in de komende dagen, weken en maanden initiatieven te nemen en daarvoor een parlementaire meerderheid te zoeken. Wij nemen die vrijheid en zullen dat ook doen.

Mijnheer de eerste minister, wij zullen uw ploeg en uzelf het vertrouwen geven met onze fractie. Wij hopen dat u in 2011 de eindmeet haalt. Ik kan u verzekeren, het zal niet aan uw ploegmaats van Open Vld liggen als u het niet haalt.

02.19 Thierry Giet (PS): Monsieur le président, chers collègues, monsieur le premier ministre, mesdames les ministres, messieurs les ministres, le printemps est définitivement là, même si la météo et l'ouverture des pistes de ski dans les Fagnes pourraient nous le faire oublier. Le gouvernement est aussi définitivement là, même si beaucoup ironisent en utilisant des jeux de mots assez faciles comme "définitivement provisoire" ou "bling-bling".

Ce gouvernement recevra la confiance de la majorité ce 22 mars, quarante ans après le début de la révolte de mai 68, moment fort de revendication et de liberté. À cet égard, en jetant comme d'autres un regard satisfait sur l'action des deux gouvernements Verhofstadt, je voudrais me réjouir que notre Parlement – comme il se doit d'ailleurs – restera libre de ses mouvements en matière éthique.

Au nom du groupe PS, je souhaite exprimer notre satisfaction de voir enfin la stabilité présider à l'avenir du pays. Nous revenons de loin. Il faut se souvenir des mois de crise que la Belgique a dû subir parce que les partis de l'orange bleue ne s'en sortaient pas. Lorsque nous avons été appelés en renfort en décembre, le Parti socialiste a fait un choix difficile et responsable. Oui, il répondrait présent, mais avec une vraie ambition: marquer cet attelage de son empreinte sociale et sortir le pays de la crise.

Élargissement du Fonds mazout et des bénéficiaires des tarifs sociaux pour le gaz et l'électricité, augmentation des petites pensions et suppression progressive de la cotisation sociale qui bénéficie d'abord aux pensions les plus basses, élaboration d'un plan national cancer, lancement du "Printemps de l'environnement", le Parti socialiste sort de ce gouvernement intérimaire avec la satisfaction et la certitude d'avoir marqué cette première étape de son empreinte sociale.

L'intérim n'est pas un objectif pour les socialistes, qui ne pouvaient se contenter d'une empreinte sociale provisoire. La marque sociale de ce nouveau gouvernement s'exprime par plus de pouvoir d'achat et plus de solidarité. Ce n'est pas un slogan, mais ce sont des mesures et des projets que nous développerons dans le cadre de ce nouvel accord gouvernemental et des budgets à venir. Le pouvoir d'achat passe en premier lieu par l'emploi et par l'accès à l'emploi. Car le travail, au-delà de la source de revenus qu'il procure, est le fait social par excellence, un facteur social d'intégration, comme son absence le prouve cruellement.

Tout en respectant la répartition actuelle des compétences entre les différents niveaux de pouvoir, le fédéral doit être investi d'une responsabilité renforcée dans l'accomplissement d'une stratégie de créations d'activités et d'emplois. La mise en place d'une stratégie nationale pour l'emploi, en concertation avec les

partenaires sociaux et dans le respect de leurs attributions, représente à nos yeux l'un des éléments centraux de cette déclaration. J'en profite pour souligner que cette concertation sociale, cette attention aux partenaires sociaux, est incontestablement le fil rouge de la déclaration gouvernementale. Il va sans dire que le défi ne pourra pas être relevé si nous nous bornons à agir sur le marché du travail stricto sensu. Une politique ambitieuse passe d'abord par un développement plus intensif de l'activité économique tant marchande que non marchande, et surtout par des actions qui favorisent l'accès à l'emploi.

Nous insistons sur ce dernier point auquel le gouvernement, à notre grande satisfaction, réserve une attention toute particulière. Il faudra une réponse énergique pour éradiquer les pièges à l'emploi, réduire les problèmes liés à la mobilité et à la garde des enfants, améliorer la formation, promouvoir la diversité au sein des entreprises, mieux concilier vie privée et vie professionnelle, et aussi rendre les différents plans d'embauche lisibles et transparents pour les employeurs.

Ceci dit, nous rappelons que les salaires minimums devront impérativement augmenter. Dans un pays où la prospérité n'est plus à démontrer, il est inacceptable que l'emploi lui-même puisse générer des situations de précarité. Nous n'allons pas dresser ici l'inventaire des raisons qui expliquent pourquoi certains emplois ne permettent pas de vivre décemment mais il faut pointer notamment la progression trop faible des bas salaires par rapport au coût de la vie.

C'est donc surtout par la voie fiscale que l'on pourra améliorer les faibles rémunérations tout en évitant de tomber dans ce qu'il est convenu d'appeler les "pièges à la productivité". Le relèvement du minimum imposable jusqu'au niveau du revenu d'intégration et l'augmentation des frais forfaitaires déductibles sont deux décisions importantes mais qui étaient au cœur de notre programme politique. Elles profiteront d'abord à ceux qui en ont le plus besoin, en ce compris les moyens revenus qui rencontrent, eux aussi, de plus en plus de difficultés face à l'augmentation du coût de la vie.

N'oublions pas non plus les charges familiales qui grèvent considérablement les budgets des ménages. Les allocations familiales sont assurément un levier simple et efficace pour alléger les coûts liés à l'éducation des enfants et, sur ce point, les améliorations prévues sont tout à fait appréciables. En effet, il n'est plus question d'augmenter une prime de rentrée scolaire ou des suppléments d'âge mais bien d'aboutir à un véritable treizième mois en faveur de tous les enfants et d'achever l'harmonisation des allocations des enfants de salariés et d'indépendants.

Pour en revenir à l'emploi et plus précisément à la formation, la formation est un thème qui nous tient à cœur. Nous soutenons donc la volonté gouvernementale de renforcer les mécanismes existants si les partenaires sociaux ne respectent pas les objectifs qu'ils se sont eux-mêmes fixés depuis 1998, ne l'oublions pas! Malgré le Pacte de solidarité entre les générations, la baisse tendancielle constatée au début des années 2000 a tout juste été enrayée. Nous étions à 1,02% en 2005, creux historique. Nous atteignons à peine 1,12% en 2006 mais nous étions à 1,25% en 1999.

Si vous le voulez bien, j'aborderai encore deux points de l'accord de gouvernement par rapport à l'emploi. Tout d'abord, la problématique de l'activation des demandeurs d'emploi et du mode d'indemnisation du chômage.

Même si certains aménagements du plan d'activation sont sans doute nécessaires afin, entre autres, de mieux coordonner les efforts des différents niveaux de pouvoir quant aux réalités régionales et sous-régionales du marché du travail, le dispositif mis en place sous l'ancienne législature semble porter ses fruits, même si l'impact sur l'insertion en emploi reste encore inégal.

Je voudrais rappeler que l'effet positif de ce plan d'activation est d'abord l'œuvre des Régions qui, depuis 2004, ont consenti un énorme effort dans l'accompagnement des chômeurs. Dans ce contexte, le groupe socialiste estime qu'une revalorisation de l'allocation de chômage en première période n'atténue pas seulement le choc, mais participe aussi à améliorer la capacité d'insertion du demandeur d'emploi. Car, en définitive, il est illusoire d'attendre d'une personne qu'elle fasse preuve d'un comportement efficient sur le marché de l'emploi, si elle ne dispose pas des conditions minimales susceptibles de lui permettre de remplir adéquatement ses obligations.

Nous attendons les propositions concrètes des partenaires sociaux, mais d'ores et déjà – soyons clairs – une nouvelle dégressivité renforcée ne pourra, en aucun cas, déplacer à nouveau les charges de l'assurance chômage vers les CPAS.

Au niveau d'une meilleure conciliation entre la vie familiale et la vie professionnelle, le PS se félicite que la dimension des temps vécus par les travailleurs ait retenu l'attention du gouvernement et ce, de deux manières différentes mais néanmoins complémentaires. D'une part, il s'agit de répondre à une attente sociale bien précise, comme par exemple lors d'une maternité ou le congé parental et d'adoption. D'autre part, il s'agit d'établir la possibilité d'une relation nouvelle des travailleurs avec leur temps de vie professionnel, personnel et familial. Ainsi, l'idée d'un compte carrière ouvre des horizons inexplorés en termes de responsabilisation des travailleurs. Mais, force est de constater qu'il existe en Europe une multitude de formes possibles d'épargnes temps.

Pour nous, le choix qui devra guider une nouvelle fois les partenaires sociaux est celui d'un système qui apporte une réelle plus-value en termes de qualité de vie. Le groupe socialiste ne cautionnera pas un quelconque système, qui ne serait rien d'autre qu'un instrument supplémentaire de flexibilité au seul service des besoins des entreprises.

L'accord de gouvernement est très clair puisqu'il ne saurait être question de toucher à des droits existants, que ce soit en matière de congés annuels, de crédit-temps ou de prépension conventionnelle.

En ce qui concerne les pensions, permettez-moi de dire que, jamais, le groupe socialiste n'aurait accepté un relèvement de l'âge de la pension légale. La priorité, nous l'avons dit, est de relever l'âge de départ effectif à la retraite. Dès lors, nous pouvons marquer notre satisfaction sur le fait que le gouvernement s'inscrive dans la continuité de ce qui a été réalisé jusqu'ici, à savoir inciter les travailleurs à rester le plus longtemps possible sur le marché de l'emploi, encore que, nous ne comprenons pas pourquoi il est fait référence, une fois de plus, à une nouvelle augmentation des limites en matière de travail autorisé. Cette matière mériterait une réflexion approfondie qui devrait être menée dans le cadre de la Conférence nationale pour les pensions.

Augmenter le pouvoir d'achat de celles et ceux qui ont travaillé toute leur vie était une priorité pour le PS. La déclaration gouvernementale est particulièrement ambitieuse pour nos aînés et rencontre nos exigences. Il s'agira de poursuivre le rattrapage des pensions les plus basses et les plus anciennes mais nous notons aussi que des moyens supplémentaires s'ajouteront au mécanisme légal d'adaptation au bien-être, ce qui devrait conduire à une revalorisation de l'ensemble des pensions.

Enfin, un autre acquis, et non des moindres, concerne les futures pensions pour lesquelles il est envisagé une modification du mode de calcul de la pension légale par rapport au salaire. Ici, plusieurs options sont possibles mais en tout état de cause, une modification de l'un ou l'autre composant dans la formation des pensions devra aboutir à relever significativement le taux de remplacement.

Je voudrais encore dire un mot sur le pouvoir d'achat. Face à l'explosion du coût de la vie, il ne suffit pas d'augmenter le pouvoir d'achat. Il faut dire "stop" à la vie chère, il faut empêcher que certains ne profitent de l'emballlement des prix des matières premières pour augmenter de manière artificielle les prix de biens et de services de la vie quotidienne. La Parti socialiste est très heureux de voir que le gouvernement mettra sur pied l'Observatoire des prix. Cet Observatoire n'est pas un "bidule", comme l'affirment certains patrons. Il examinera la structure des prix et il pourra déceler si oui ou non, certains se sucent exagérément et si oui ou non, on peut parler de dérapages. Ce n'est pas un "bidule", ce sera un garde-fou. Le groupe PS souhaite qu'il soit composé d'experts; ces derniers ne devront pas venir uniquement des secteurs concernés mais devront représenter également les consommateurs et les familles.

La marque de cet accord est, je le répète: plus de pouvoir d'achat, plus de solidarité. Monsieur le premier ministre, je vous citerai: "plus de Solidarité, avec un "S" majuscule"!

D'abord plus de solidarité avec les générations futures.

Le gouvernement s'engage résolument dans la voie du développement durable pour sauver notre planète. Avec l'Alliance pour l'Emploi et l'Environnement, ce gouvernement s'inscrit dans l'écologie sociale qui nous est chère. L'Alliance Emploi et Environnement est fondée sur le mécanisme du tiers investisseur pour aider les gens à économiser l'énergie tout en créant de l'activité et de l'emploi dans le secteur de la construction. Je tiens à souligner la complémentarité de cette alliance avec la politique sociale de l'énergie que nous menons en même temps: ambition pour demain, aide immédiate pour ceux qui en ont besoin aujourd'hui.

Toujours en matière de développement durable, je voudrais faire une petite incise en ce qui concerne la mobilité.

Quand on sait que 19% des gaz à effet de serre sont produits par le transport, on ne peut que se féliciter de voir l'attention qui est réservée à la SNCB, à l'amélioration de la qualité de l'offre de ses services. On peut dire que la gratuité est sur les rails. La possibilité de remboursement généralisée des transports en commun par l'employeur, en complément de l'intervention de l'État est un signal fort pour ceux qui accueillent de manière ironique notre volonté d'arriver à terme à la gratuité du transport public.

L'écologie sociale soucieuse de l'environnement mais aussi de nos citoyens passe indéniablement par de telles mesures.

Le "Printemps de l'environnement" va permettre d'instaurer une véritable culture de la coordination et de la concertation, ce qui est absolument indispensable sur un sujet qui se caractérise par sa transversalité.

Plus d'évaluation, c'est davantage d'efficacité. En cela, nous tenons à épingler deux initiatives du gouvernement. D'abord, l'évaluation systématique du caractère durable de toutes les politiques du gouvernement. Ensuite, l'évaluation des différentes mesures de fiscalité environnementale.

Plus de solidarité, c'est aussi ce qu'il faut entre les gens en bonne santé et ceux qui à un moment de leur vie, sont frappés par la maladie.

Premier point de satisfaction, nous l'avons dit et redit, le maintien de la norme de croissance à 4,5%. Cela permet évidemment d'envisager le dégagement de surplus qui pourront être versés au fonds d'avenir pour les soins de santé.

Le plan cancer élaboré par Laurette Onkelinx pendant le gouvernement provisoire, le financement qu'elle a décroché pour le déployer atteste incontestablement du caractère ambitieux de ce plan.

Le gouvernement entend aussi améliorer l'accessibilité et la qualité des soins au bénéfice des personnes atteintes de maladies chroniques et renforcera aussi la lutte contre la douleur. Tout ceci nous convient, tout comme nous convient d'ailleurs la révision du numerus clausus qui ne peut que réjouir tout le monde: les patients pour qui l'accès aux soins sera renforcé, les étudiants qui en dépit de leur réussite aux examens ne peuvent recevoir un numéro INAMI. Nous espérons pouvoir applaudir rapidement une initiative en la matière.

Plus de solidarité, c'est permettre aux personnes handicapées de mieux vivre dans notre société. Le groupe PS se réjouit de voir que le gouvernement, en nommant une secrétaire d'État aux Personnes handicapées, veut mettre l'accent sur l'amélioration du quotidien des 300.000 personnes handicapées que compte notre pays. Nous avons déjà obtenu la suppression du "prix de l'amour" mais il y a encore beaucoup à faire. Je pense notamment à l'amélioration du taux d'emploi des personnes handicapées. Le gouvernement, et particulièrement vous, madame la secrétaire d'État, devrez prendre vos responsabilités, au moins pour le respect des 3% dans la Fonction publique mais surtout vous devrez faire en sorte que le secteur privé les prenne lui aussi.

Plus de solidarité, c'est aussi garantir l'accès à des services publics de qualité. Mon groupe est très heureux d'avoir été particulièrement actif dans cette matière et de lire par exemple que s'en est fini de l'hémorragie de fermetures de bureaux de poste et qu'on n'a pas pris pour modèle les Pays-Bas qui ont fermé tous leurs bureaux de poste. Au contraire, on respectera le nombre de bureaux de poste défini dans l'actuel contrat de gestion. Pour le PS, il est impensable d'aller plus bas.

Un mot au ministre de l'Intérieur sur les services d'incendie. Je ne le vois plus mais le premier ministre le lui transmettra. L'accord de gouvernement confirme la poursuite de la réforme mais précise qu'elle doit être financièrement neutre pour les villes et les communes. Le groupe PS y sera attentif.

Deux mots, monsieur le premier ministre, pour vous assurer de notre soutien sans faille pour la poursuite de la modernisation de l'institution judiciaire. De nombreuses mesures proposées sont soutenues par un grand nombre de collègues et répondent d'ailleurs souvent à des propositions de loi déposées par le groupe PS et peut-être votre serviteur. Il y a entre autres la simplification du langage judiciaire, la création d'un guichet unique, la création du tribunal de la famille, le développement de mesures alternatives ainsi que la poursuite

de la modernisation de notre organisation judiciaire. À cet égard toutefois, monsieur le premier ministre, ne réformons pas pour réformer: il faudra qu'on puisse nous expliquer la plus-value pour le justiciable.

Nous sommes tous ici favorables à une société qui garantit la sécurité de la population. Une réponse efficace à l'insécurité doit demeurer un objectif majeur, sans toutefois occulter qu'une politique criminelle efficace ne peut se contenter d'un système répressif automatique. Des dispositifs de prévention et d'encadrement social doivent être mis en place ou renforcés, puisque les facteurs de délinquance sont connus.

La nécessité de sanctionner lourdement les personnes ayant commis des crimes particulièrement odieux est réelle. Le gouvernement s'en occupe en limitant à quatre crimes les plus odieux la possibilité pour le juge qui rend la sanction de fixer une peine. Mais le gouvernement est en même temps conscient qu'il faut une réponse proportionnée à chaque comportement délinquant, tant il est vrai que la délinquance est multiple. Au-delà de cette mesure, je souhaiterais insister pour que nous puissions sauvegarder la cohérence du système d'exécution de la peine que nous avons mis en place ces dernières années.

Plus de solidarité, c'est aussi régulariser sur base de leur ancrage local durable les sans-papiers bien intégrés sur notre territoire. Ce point est important pour nous. Combien d'interpellations, de questions n'avons-nous pas posées dans cet hémicycle et en commission pour tenter d'humaniser et d'objectiver les critères de régularisation, pour tout mettre en œuvre afin que cessent les recours aux grèves de la faim? Aujourd'hui, nous avons deux nouveaux critères objectifs: l'ancrage local durable et la longue procédure.

Le premier constitue une très grande avancée, réclamée depuis longtemps par les sans-papiers et le secteur associatif. Il est aujourd'hui pour la première fois reconnu par le gouvernement. Concrètement, seront régularisées les personnes qui ont des attaches sociales durables dans notre pays, parce qu'elles vivent depuis longtemps dans nos quartiers, parce qu'elles ont des enfants qui vont à l'école, etc. Tous, ici, en tant que parlementaires, nous sommes confrontés à ces situations dramatiques.

En parlant d'enfants et de familles, l'accord de gouvernement contient une autre grande avancée. Le gouvernement va rechercher des solutions alternatives à l'enfermement des familles avec des enfants mineurs, pour qui des capacités d'accueil spécifiques seront créées.

Plus de solidarité, c'est aussi promouvoir la paix dans le monde et renforcer la coopération Nord-Sud. Nous soutiendrons toutes les initiatives qui doivent permettre d'atteindre les "Objectifs du Millénaire" et de parvenir au fameux 0,7% pour le budget dédié à la coopération, dont il est question depuis tellement longtemps. Mais nous demanderons aussi créativité et initiative pour poursuivre l'annulation des dettes des pays les plus pauvres, de sorte que soit accordée une attention particulière aux pays les moins avancés. À cette fin, nous devons aussi chercher les moyens de financement alternatifs supplémentaires au critère du 0,7%.

Plus de solidarité pour le groupe PS, c'est aussi plus d'Europe, mais pas n'importe quelle Europe. Nous voulons une Europe puissance civile, qui se batte pour assurer une grande cohésion économique et sociale, pour préserver l'environnement et défendre les services publics. Nous devons nous battre pour cette vision de l'Europe et rappeler sans cesse que notre présidence de l'Union en 2010 – année européenne de lutte contre la pauvreté et l'exclusion sociale et donc année-charnière en termes de politique sociale au niveau européen – devra se montrer à la hauteur du rôle pionnier de la Belgique et œuvrer au recadrage du projet européen, dans le sens d'une intégration plus politique, plus sociale et plus tournée vers les gens.

Monsieur le premier ministre, mesdames et messieurs les ministres, monsieur le président, chers collègues, lors de l'examen de la déclaration gouvernementale, il appartient à chaque groupe de rappeler ce qu'il est. Je confirme, par conséquent, à tous ceux qui en douteraient, que socialiste je suis, socialiste je resterai; socialistes nous sommes, socialistes nous resterons. J'ajoute qu'il est hors de question, pour nous, de prendre la direction du libéralisme. Oui, en effet, nous représentons la gauche. Et le Parti socialiste, avec ce gouvernement, est resté cohérent eu égard à ses combats: santé, pensions, santé de la planète, grandes villes, lutte contre la pauvreté, personnes handicapées. Cet accord de gouvernement est résolument marqué par notre volonté d'augmenter le pouvoir d'achat et de rendre à la solidarité toutes ses lettres de noblesse.

Monsieur le premier ministre, vous l'avez dit, ce gouvernement s'engage aussi dans la rigueur budgétaire. C'est un devoir que d'assurer l'équilibre budgétaire et de dégager des marges pour garantir l'avenir de notre État-providence. D'ores et déjà, le financement de l'ossature de ce qui en constitue la fierté est assuré. J'ai parlé des 4,5% pour les soins de santé; je citerai encore les 230 millions d'euros supplémentaires qui seront

annuellement consacrés à de nouvelles mesures de relèvement des allocations sociales.

Ce sont déjà des chiffres réels et bien tangibles.

Mon groupe accordera bien entendu la confiance à ce gouvernement parce qu'il a confiance dans la capacité de ce gouvernement à honorer ses engagements pour plus de solidarité et plus de pouvoir d'achat.

(Applaudissements)

02.20 Jean Marie Dedecker (LDD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, collega's, na negen maanden hebt u een regering. Ik heb al gemerkt dat deze regering geen oplossing voor het Belgisch probleem heeft. Deze regering is het probleem. Het is de zoveelste calvarietocht, die eindigt met de Vlaamse knieval voor de Waalse eisen. De samenstelling van de regeringsploeg is een kaakslag voor de Vlaamse bevolking. De regeringsploeg is een Mexicaans leger van 22 ministers en staatssecretarissen. Sommigen hebben zelfs een virtuele bevoegdheid. Er is er eentje bij die het voorzitterschap voor de tweede helft van 2010 moet voorbereiden. Ik zie dat hij hier niet is. Hij is waarschijnlijk aan het werk. Iemand anders, mijnheer Annemans, zoals u zei vanmorgen, wist nog niet wat hij moest doen, maar hij is toegevoegd aan minister Reynders, de minister van Financiën. Ik hoop dat u hem vlug aan het werk zet, mijnheer de minister, want die mannen kosten geld.

In de Gazet van Antwerpen van vanmorgen hebt u het zelf gezegd, mijnheer de eerste minister, en ik citeer: "De twee die erbij gekomen zijn, is om de rekening aan Franstalige kant te doen kloppen". Dus, als u een job wil, Suzanne van Interlabor Interim, en u hebt een postje als staatssecretaris. Het gaat hier inderdaad om postjes en niet om de inhoud. Het gaat om de knikkers en niet om het spel.

U, mijnheer Leterme, werd verkozen met 800.000 voorkeurstemmen door de Vlaamse kiezers, omdat u hun meer autonomie beloofde. U zult een regering leiden met een Waalse meerderheid. Dat is een kaakslag voor het Vlaamse volk. Ik gebruik het woord kaakslag, omdat ik het woord verraad niet wil gebruiken, hoewel het zuiver verraad en zuiver kiesbedrog is.

Wij zijn het enige democratische land ter wereld waar een meerderheid door een minderheid wordt geregeerd. Er is zelfs nog meer, alle belangrijke departementen, dat wil zeggen alle departementen waar poen mee gemoeid is, zijn in handen van Franstaligen. Ik noem dan Begroting, Financiën, Sociale Zaken, Werk en Volksgezondheid.

Mijnheer de minister, in uw kartel zit een partij die zich de Nieuw-Vlaamse Alliantie durft te noemen. Die zal vandaag een regeringsvorming goedkeuren waarin voor het eerst sedert 40 jaar meer Franstaligen dan Nederlandstaligen zitting hebben.

Hoewel Vlaanderen twee derden van de bevolking vertegenwoordigt en voor drie vierden van de welvaart in dit land zorgt, krijgt het nog niet de helft van de mandaten in de federale regering. Met dank – excuseer voor het woord, mijnheer De Wever – aan de stilzwijgende collaboratie van de N-VA en de ware gedaante van CD&V. Le nouveau CVP est arrivé. De N-VA, mijnheer De Wever – ik ben blij dat u er bent, want u komt er vandaag veel in voor – mag haar naam veranderen in Naamloze Vennootschap van Angsthazen. Het is tijd, mijnheer De Wever, dat u wat moed toont. *(Applaus)*

Ik heb een kleinere supportersclub, maar ze zijn mondig.

Mijnheer Leterme, uw regering is op Witte Donderdag tot stand gekomen. Aan de kalender kunnen we natuurlijk niets doen, maar op Witte Donderdag heeft Judas 30 zilverlingen gekregen om zijn meester te verraden. Vandaag wordt de Vlaamse kiezer verraden. Mijnheer Leterme, sorry voor het woord, maar ik begin u zelfs te verdenken van masochistische trekjes. Zelfkastijding, vooral met Pasen, is een katholieke traditie. Men hoeft maar de tv aan te zetten en naar de Filippijnen te kijken. Ik heb u bloemen horen gooien naar uw voorganger, de heer Guy Verhofstadt. Het is nochtans de man die er verantwoordelijk voor is dat vandaag uw erfenis, de schatkist, leeg is. Heren van de Open Vld, ik hoor jullie niet protesteren. Maar ja, mondigen zijn er bij jullie al lang niet meer, die zijn buitengegoid. Hij heeft zelf gezegd: "het geld is op". De pot is leeggeschraapt, de bodem van de schatkist is in zicht. Het Zilverfonds is een virtuele spaarpot. Overheidsgebouwen werden verkocht en, wat erger is, zelfs voor monsterprijzen teruggehuurd. Pensioenfondsen werden genationaliseerd. De lusten werden gisteren opgesoupeerd en de lasten naar morgen doorgeschoven. En u zegt, mijnheer Leterme, "merci, mijnheer Verhofstadt".

In tijden van hoogconjunctuur en lage rente heeft paars het geld door deuren en vensters gegooid en vervolgens de meubels en het huis verkocht. In tegenstelling tot wat de paarse predikanten met hun virtuele begrotingsoverschotten zeggen, is de staatsschuld niet verminderd. Men moet eens ophouden de mensen wijs te maken dat de staatsschuld verminderd is. De staatsschuld is zelfs met 7 miljard euro verhoogd. We hebben nog altijd de grootste schuld na Italië in verhouding tot het bruto binnenlands product. En u bedankt uw voorganger, mijnheer Leterme, omdat door de financieringswet van 2001 de gewesten rijker geworden zijn en de federale Staat armer, u die de federale Staat erft. Verhofstadt heeft zijn gat verbrand en u mag op zijn blaren zitten.

Mijnheer Leterme, u bedankt de heer Verhofstadt, omdat met de paarse hervorming van de kiesdistricten de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde een tijdbom is geworden, die men nu in uw gezicht laat ontploffen.

Wat blijft er over van uw belofte dat u niet in de regering zou stappen zonder de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde of zonder een grote staatshervorming? Niets, mijnheer Leterme, niets.

Voor zoveel deemoedigheid, voor zoveel dankbaarheid, werd zelfs Christus gekruisigd met Pasen. Het is nu Pasen en, om in die symboliek te blijven, kan ik uw christelijke barmhartigheid jegens Verhofstadt begrijpen. Hij heeft u als Lazarus uit de politieke doden gewekt en op de troon geplaatst met de medewerking van de lakeien van Laken. U moet echter wel beseffen dat, wanneer u een kroon krijgt van uw politieke vijand, u ook zijn doornen krijgt.

Ik heb u veertien dagen geleden op het spreekgestoelte horen zeggen dat u de dienst naverkoop van paars moest verzorgen. Ik denk veeleer dat u de uitverkoop moet verzorgen.

Het vernieuwende aan uw regeringsverklaring is dat het in feite geen regeringsverklaring is. Ik noem het een intentieverklaring. Het is een akte van geloof, hoop en liefde, vooral liefde aan mevrouw Milquet, want anders zat u hier niet vandaag.

Er staan meer beloftes in dan in de kiespropaganda van alle regeringspartijen samen. Het is een soort nieuwjaarsbrief met veertig pagina's vage beloften en cadeautjes, maar niemand weet wie ze zal betalen. Wanneer mijn schoonmoeder cadeautjes koopt, kijkt ze eerst hoeveel geld ze in haar portefeuille heeft. U doet dat niet, u deelt eerst uit en kijkt dan wie dat zal betalen.

Het is zelfs niet verwonderlijk dat er geen minister van Begroting meer is. Voor het eerst in dertig jaar hebben we geen minister van Begroting meer, maar een staatssecretaris. Er is immers geen begroting. De begroting is een samenraapsel vol optisch bedrog.

Vóór de verkiezingen - en ik gebruik uw woorden, heren van CD&V en ook dames van CD&V, ook al weet ik dat jullie heel stiefmoederlijk worden behandeld -, hebt u heel duidelijk gezegd dat enkel jullie programma betaalbaar is. Ik zie nog het debat tussen Verhofstadt en Leterme voor mij. Wat een slogan voor de verkiezingen.

Vandaag staat in heel het regeerprogramma niets over betaalbaarheid. Het is gehuld in een flou artistique, zoals de heer Nollet vanochtend ook al zei. Het is bovendien in een wollige taal geschreven, die ik gemakkelijheidshalve "het Tsjeefs" noem.

Het staat vol uitdrukkingen van besluiteloosheid. Het is veeleer een sermoen - dat is ook niet verwonderlijk - dan een regeringsverklaring. Ik haal enkele statements aan. Ik heb het gelezen. Bepaalde sprekers voor mij, van de meerderheid, hebben dat bijna niet gedaan.

"De regering zal aandacht hebben voor", "de regering zal het activeringsbeleid evalueren", "de regering zal aan de sociale partners vragen", "de regering zal een gemeenschappelijke strategie uitwerken", "de regering is bereid de voorstellen van de sociale partners tot uitvoer te brengen", "de regering zal een observatorium oprichten", "de regering zal een studie laten doen", zoals de heer Vanvelthoven ook al gezegd heeft, "het is aangewezen om de laagste en oudste pensioenen te verhogen", "het is aangewezen om", "de regering denkt na", "de regering denkt na over een aangepast fiscaal stelsel voor de landbouwers". Het zou al erg zijn, als men niet meer zou nadenken. Dan zijn er ook nog allerhande sibillijnse beloftes, zoals "de regering zal de kinderbijslag van zelfstandigen nog meer gelijkschakelen". Er wordt nergens gezegd - waar is de heer Tommelein? - dat men de kinderbijslag zal gelijkschakelen, neen, men zal de kinderbijslag van

zelfstandigen nog meer gelijkschakelen. Het doet mij besluiten dat de regering veeleer een onderzoeks- en studiebureau is, dan een beslissingsinstantie.

02.21 Servais Verherstraeten (CD&V - N-VA): Collega Dedecker, u spreekt over studies, over nadenken, over overleggen. Ik heb u daarnet ook nogal wat kritiek horen geven op zaken die van alle tijden zijn, en zeker ook van de voorbije jaren. Ik heb de tekstexegese die u met betrekking tot het regeerakkoord hebt gedaan, ook gedaan met betrekking tot de vorige regeerakkoorden, bijvoorbeeld ook met betrekking tot het regeerakkoord van 2003. “De regering onderzoekt”, “de regering nodigt uit”, “er zal onderzocht worden”, “er zal gepland worden”, “er zal overlegd worden”, “oplossingen zullen gezocht worden”. Tientallen keren las ik dat. U behoorde toen tot die meerderheid. Toen hebben wij u nooit horen piepen.

02.22 Jean Marie Dedecker (LDD): Mijnheer Verherstraeten, ik meen dat u het gelezen hebt als de bijbel. Het is voor interpretatie vatbaar, inderdaad.

Het doet mij besluiten dat de regering veeleer een onderzoeks- en studiebureau is, dan een beslissingsinstantie. Het enige wat overblijft, is een opbod van geschenken. De lasten voor de werkgevers zullen dalen, de pensioenen zullen stijgen, allerlei vergoedingen en uitkeringen worden welvaartsvast, de belastingen op arbeid zullen dalen, gezinnen zullen bijkomende koopkracht verwerven en het concurrentievermogen van de ondernemingen zal stijgen. Het lijkt wel het paradijs op aarde. Hoe kan iemand daartegen zijn? Ik kan daar niet tegen zijn. Wie kan er nu tegen Sinterklaas zijn? Er is alleen geen sinterklaasfonds, een detail dat absoluut niet behandeld werd. Dat is het grote probleem.

Mijnheer Verherstraeten, we waren gisteren nog op tv om erover te debatteren. Ik zal u nog eens klaar en duidelijk zeggen, zoals ik het ook aan de heer Tommelein al heb gezegd, wat er in het stabiliteitspact stond. U praat over een begrotingsoverschot in 2011 van 1%. Minimalistischer kan niet. U kunt daarmee absoluut de vergrijzing niet aan, want in het stabiliteitspact van uw voorganger stond dat men 0,3 in 2007, 0,5 in 2008, 0,7 in 2009, 0,9 in 2010 en 1,1 in 2011 zou doen. Tel dat op, mijnheer Verherstraeten. Gisteravond kon u dat niet. Ik geloof dat het nu kan en dan komt u aan meer dan 3%. U zult alles faseren, u zult fases realiseren, maar er staat geen termijn op en er staan geen bedragen op. Nochtans, mijnheer de premier, hebt u negen maanden de tijd gehad om alles te berekenen. Om het op zijn tsjeefs te zeggen: we willen wel, maar we kunnen niet.

Deze regering heeft blijkbaar heel wat inspiratie gezocht – het is toch Pasen, beste vrienden – in de parabel van de wonderbare vermenigvuldiging van de vijf broden en de twee vissen. Deze regering belooft cadeaus van 10 tot 13 miljard euro. Mijnheer Letermé, ik heb u op tv horen zeggen dat we niet kunnen rekenen. Wel, ik heb het niet uitgerekend, maar het Planbureau. Men moet vandaag om 350 miljoen gaan bedelen bij de Vlaamse regering en 260 miljoen bij de elektriciteitsboeren om de huidige begroting in evenwicht te krijgen. Dan moet men nog 10 tot 13 miljard euro beloven, maar nergens in uw regeringsverklaring staat hoe u daar aan komt. Hoe u het zult doen, weet ik ook niet. U hebt in uw regering het cdH, u hebt in uw regering de PS en dat zal absoluut een opgave worden, gezien hun uitgavencultuur en hun clientelisme uit het verleden. Laten we samenvatten. Deze regeringsverklaring is een beloftecatalogus zonder prijszetting. Mijnheer Nolle, u hebt de juiste analyse gemaakt deze ochtend.

Collega's, er waren ook nog domeinen waarvan we werkelijk dachten dat het niet bij beloften zou blijven en dat men werkelijk iets zou doen. Mijnheer Tommelein, ik heb de verklaring wel gelezen, ook over de werkloosheidsuitkeringen. Er staat inderdaad: “... en de verhoging voor de uitkering voor werkloosheid in de eerste maanden, om dan de uitkering te verminderen naarmate de werkloosheidsduur toeneemt”. Maar wat staat daarachter? Ook dat is geen beslissing, maar weer een soort intentie waarvoor een advies zal worden gevraagd aan de Nationale Arbeidsraad. We gaan het nog eens doorsturen en er een studie over maken.

Op zijn tsjeefs uitgedrukt zou ik zeggen: we zijn er nog niet. Nochtans was dat uw paradepaardje, denk ik.

Hetzelfde geldt voor de aanpassing van de jeugdbeschermingswet, omdat ernstige misdrijven, met soms blind geweld, door jonge daders worden gepleegd. We dachten echt dat u daaraan iets zou doen. Het is nochtans hoog tijd. Kijk maar naar wat er vandaag in Kuregem of Anderlecht aan de hand is. Wat staat er wel in de regeringsverklaring? U gaat de mogelijke aanpassingen onderzoeken. En wie gaat dat onderzoeken? Vermoedelijk opnieuw de cdH en de PS. Ik lees alleen loze beloften. Wat ik zie, is een paasei met een heel grote strik, maar heel weinig chocolade.

Wat er niet in staat, is wat er vandaag al achter de coulissen aan het gebeuren is. We praten allemaal over

koopkracht en we zeggen dat de jonge gezinnen geen woningen meer kunnen betalen, maar wat doet men? Terwijl men hier een grote beloftecatalogus aanbiedt, is men in de coulissen de btw op bouwgronden aan het verhogen. Dat is niet alleen ten koste van iemand die bouwgrond en een huis wil kopen, maar dat is ook ten koste van Vlaanderen. Dat is een herfederalisering van het systeem. De registratierechten, mijnheer De Wever, gaan normaal naar de Vlaamse regering. Dat gaat om 27,6 miljoen euro. Wat zal daarmee gebeuren? Dat zal worden afgeschaft en men zal btw eisen, die naar de nationale pot gaat. Kom nu niet zeggen dat dat een harmonisering is van een Europese wetgeving. Als het de harmonisering is van een Europese wetgeving, mijnheer Reynders, vraag dan dat het geen 21 procent wordt, maar 6 procent, zodat de kleine man nog altijd zijn huis kan kopen.

02.23 Minister **Didier Reynders**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Dedecker, eerst en vooral gaat het om een beslissing van het Europees Hof. U weet dat. Wij moeten onze wetgeving aanpassen. Het is toch normaal om dat te doen.

Ten tweede, het is niet voor alle gronden. Dat weet u ook. Het is voor een aantal gevallen, bij de verkoop van een gebouw en een grond samen, niet voor andere operaties.

Ten derde, het is waar dat er een probleem is van registratierechten enerzijds en btw anderzijds. Wij hebben in het overlegcomité altijd gezegd dat we een overleg met de Gewesten moeten voeren om de repercussies op financieel vlak van zo'n beslissing te onderzoeken. Het is toch normaal om dat te doen. Dat gebeurt in een algemene context. Misschien moeten we in de volgende bespreking met de Gewesten voor de financiering naar andere oplossingen zoeken.

Ik ben bereid om naar een ander systeem te evolueren dan btw en registratierechten, maar tot nu toe gaat het alleen om de toepassing van een arrest van het Europees Hof in een aantal gevallen. Het geldt echter niet voor alle gronden, zoals u zei.

02.24 **Jean Marie Dedecker** (LDD): Mijnheer de minister, dat klopt.

Mijnheer Letermé, er is nog heel verschil tussen 10% en 21%. Het is nog altijd de consument die dat zal moeten betalen.

Mijnheer Reynders, mag ik even uitspreken? Als het toch minder zou moeten zijn, had u Europa misschien kunnen vragen om er 6% van te maken in de bouw. Dat was een betere operatie geweest. Dat zijn voorstellen.

Dat u dit niet kunt doen, weet ik al lang. Men praat al 24 jaar over de 6% in de horeca en dit is precies de rode draad in het programma van de VLD.

U praat ook nog altijd over een verhoging van de koopkracht. U hebt de elektriciteitsboeren – mijnheer Tommelein, ik zat met u zelfs op tv hierover – nog maar gesuggereerd om 260 miljoen te betalen om het gat in de begroting te vullen en toen hebt u zich samen met mij afgevraagd wat er zal gebeuren. Zij zullen dit doorrekenen in de prijs aan de consument. Vandaag is dit al gebeurd. Vandaag zitten wij met recordprijzen in de elektriciteit. Dit is de realiteit!

Ik zou ook graag eens willen horen van deze regering wanneer de beslissing zal vallen om de sluiting van de kerncentrales terug te draaien. Ik denk dat wij ongeveer tot in augustus of september zullen moeten wachten. U weet dat de sector zelf niet meer kan wachten want volgend jaar moet men absoluut beginnen met de ontmanteling en het uitdoven als men hiertoe beslist. Niet dat ik geloof dat het zover zal komen. Dit zou een van die stomme beslissingen zijn die de elektriciteitsprijs met 60% zou verhogen en de CO₂-uitstoot met 20%. Dit zijn mijn cijfers niet maar van PricewaterhouseCoopers. Ik denk dat wij in de maanden augustus of september hierover uitsluitsel zullen krijgen als de N-VA tot de jaren van verstand zal zijn gekomen om eruit te stappen zodat Ecolo, dat men nu achter de hand houdt, kan komen depanneren.

Ik vind het jammer dat de heer Schouppe hier niet aanwezig is. Ik hoor de CD&V zich voortdurend op de borst kloppen met het woord respect. Respect eist ook zelfrespect. Met de heer Schouppe op het departement Mobiliteit werd een kat tot baas gepromoveerd van een muizenkolonie. Wie een enigszins langer geheugen heeft dan de laatste maanden en wie het boek "SOS NMBS" heeft gelezen, waarin wordt gesuggereerd een parlementaire onderzoekscommissie op te richten, weet dat de heer Schouppe met een gouden handdruk van 2 miljoen euro de laan werd uitgestuurd bij de NMBS wegens wanbeleid. Dat

wanbeleid werd opgevangen door de belastingbetaler met 7,4 miljard euro schuldovername van de NMBS.

Ik kan u er nog veel bij zeggen, mijnheer Verherstraeten, ik kan u de details verkopen en er nog een discussie aan wijden. Ik vind het jammer dat hij er niet is op dit moment. Hij is er al de hele dag niet. Men heeft nog anderhalf miljard over de spoorwegbalk gegooid om ook ABX op de rand van het faillissement te brengen.

Vandaag zie ik dat net die man staatssecretaris van Mobiliteit wordt. Vandaag zie ik dat de kat bij de melk gezet wordt. De heer Schouppe is een levend gevaar voor de staatsfinanciën. En die zijn al niet zo vet, beste collega's. (*Applaus van mevrouw Detiège*)

Dat is de eerste keer dat ik applaus krijg van de sp.a-banken, waarvoor dank.

Voor deze regering, collega's, is mobiliteit blijkbaar geen prioriteit. Er staat niets over mobiliteit in de regeringsverklaring. Er staat iets over de trein. Men beperkt zich waarschijnlijk tot de zoveelste carrousel over Zaventem. Er staat niets, maar dan ook niets, in over het desastreuze fileprobleem. Wij staan met zijn allen stil. De economische kostprijs, de ecologische kostprijs...

02.25 Servais Verherstraeten (CD&V - N-VA): (...)

02.26 Jean Marie Dedecker (LDD): Wat Vlaanderen betreft, mijnheer Verherstraeten, zal ik u eens een voorbeeld geven. Ik heb gezien wat het enige antwoord is van de regering, bij de begrotingsopmaak, en bij de staatshervorming, met name dat wij in Vlaanderen 70 km/u zullen mogen rijden en in Wallonië 90 km/u. Dat noemt u dan een staatshervorming. Dat zijn volgens mij wetten van Tsjeefstjenie. De kleine boetes zullen voor de champetter zijn en de grote boetes zullen naar de federale politie gaan. Dat is de toestand vandaag inzake het verkeersbeleid en het oplossen van het fileprobleem.

Ik heb nog iets anders, mijnheer Dewael. Ik heb uw cijfers gezien over het aantal politieagenten in dit land. Uw belofte om nog meer agenten in dienst te zullen nemen – sta mij toe het ook eens te zeggen – klinken redelijk populistisch.

U hebt zelf gezegd dat het aantal gestegen is. Het zijn uw cijfers van veertien dagen geleden. Ik volg wel nog wat u zegt, al volgt u waarschijnlijk niet wat ik zeg. Het aantal is gestegen met 3.183 eenheden tot 47.960. Per aantal inwoners, mijnheer Dewael, zijn wij zo in Europa recordhouder: 1 per 208 inwoners. U weet dat Nederland, daar net over de Moerdijk, amper 3.000 agenten meer heeft. Er zijn er 50.000 in Nederland voor 16 miljoen inwoners, 6 miljoen zielen meer dan in België.

Het gaat niet over het aantal, mijnheer Dewael, het gaat over het beleid, het gaat over efficiëntie. Wij hebben onder andere de jongste maanden nog heel wat gezien...

02.27 Minister Patrick Dewael: Het is van belang dat in verhouding tot het aantal inwoners er voldoende politie is, en het komt erop aan die op een andere, op een betere, manier in te zetten. Maar mag ik nu uit uw pleidooi afleiden dat u pleit voor minder politieagenten, voor minder blauw?

02.28 Jean Marie Dedecker (LDD): Dat mag van mij, absoluut. Ik ben er niet fier op dat wij in ons land een agent per 200 mensen moeten hebben. De kostprijs daarvan is immers enorm. Ik heb tijdens de regeerverklaring niets gehoord, ook niet van de VLD. Ik hoor de heer Van Quickenborne wel eens vertellen dat er minder ambtenaren moeten komen en dat de Staat moet worden ontvet. In de regeerverklaring staat daarover echter niets. Als de regering dus met iets mag beginnen, is het met dat. Immers, als er ergens een overtal is, moet het ook efficiënt worden gebruikt. Er moet in dat geval worden overgegaan naar een beleid dat efficiënt is, in plaats van meer sheriffs dan cowboys te creëren.

Ook het asielbeleid bekijk ik met argusogen, temeer omdat mevrouw Milquet – waar is mevrouw Milquet? – zopas op Tél -Bruxelles verklaarde dat nu tienduizenden – ik herhaal het correct: tienduizenden – sans-papiers kunnen worden geregulariseerd. Dat zijn de woorden van mevrouw Milquet, die ik letterlijk heb gehoord. Ik hou de situatie met argusogen in de gaten. Het is immers de taak van de oppositie om na te gaan of het om 20.000, 40.000 of 100.000 regularisaties gaat. Haal mevrouw Milquet uit de bar. Ik zou haar graag met haar uitspraken confronteren.

Mijnheer Dewael, u hebt er ook een schoondochter als staatssecretaris bij gekregen. Ik kijk ook met

argusogen uit naar wat die onafhankelijke ... Excuseer, het is minister. Mevrouw, ik wil u niet beledigen. Ik weet dat er in de onderlinge hiërarchie en in de strijd der ego's wel een en ander om dat punt te doen is. Ik zal het niet meer zeggen. Ik zal het echt niet meer zeggen.

Wat staat er letterlijk in de regeringsverklaring?

Mijnheer De Gucht, ik kan toch moeilijk "Sire" tegen u zeggen. Dat zal ik nog niet doen; dat zal nog een tijdje duren.

Wat staat er letterlijk in de regeringsverklaring? Er wordt wel over een regularisatiecommissie gepraat, maar ik zal citeren wat in de regeringsverklaring wordt vermeld. Mijnheer Dewael, of voornoemde commissie er nu al dan niet komt, moet ik nog van u horen. "Op grond van recente, wetenschappelijke studies onderzoekt en beslist de regering op korte termijn over de wenselijkheid om een onafhankelijke commissie te belasten met de exclusieve bevoegdheid om te beslissen over regularisatieaanvragen op grond van de gepreciseerde criteria." Misschien moet ik het nog eens lezen, want ik struikel over mijn woorden. Collega's, laat ons dus gewoon besluiten dat onduidelijkheid en vaagheid troef zijn. Dat is trouwens de synthese van de hele regeringsverklaring.

02.29 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, mag ik even het woord nemen?

De **voorzitter**: U hebt het woord, mijnheer de minister van Binnenlandse Zaken.

02.30 Minister **Patrick Dewael**: Ik denk dat de passage duidelijk is maar ik wil ze wel nog even verduidelijken als onderhandelaar. In het regeerakkoord staat dat de bevoegdheid inzake regularisatie door de minister blijft uitgeoefend en dat de regering te gepasten tijde een standpunt zal innemen of al dan niet een commissie in de plaats van de minister een wenselijkheid of een opportuniteit is.

De heer Dedecker vindt het blijkbaar allemaal te soepel en te laks. Daarom wil ik het volgende vragen. Is de heer Dedecker een voorstander van economische migratie?

02.31 **Jean Marie Dedecker** (LDD): Absoluut. Ik zal u zeggen waar de heer Dedecker allemaal voorstander is. Ik wil het debat daarover mee voeren. Ik ben er voorstander van dat iedereen binnen Europa...

02.32 Minister **Patrick Dewael**: Mag ik dan eerst eens een vraag stellen in ondergeschikte orde?

Als een systeem van economische migratie in ons land wordt ingevoerd en een aantal mensen zijn in ons land aanwezig, goed geïntegreerd – ze beantwoorden dus aan een aantal criteria van verankering –, kunnen die mensen dan in zo'n systeem van economische migratie een plaats krijgen, ja dan neen?

02.33 **Jean Marie Dedecker** (LDD): Ik weet waar u op aanstuurt. Ik zal het goed klaar en duidelijk zeggen. Het gaat over de regularisatie van illegalen om ze aan de arbeid te zetten. U hebt gezegd dat u de illegalen werk wilt geven.

Neen, ofwel is men illegaal, ofwel moet u een systeem zoeken om die mensen te legaliseren omdat u ze wil inzetten voor arbeid. Wij zijn voor...

02.34 Minister **Patrick Dewael**: (...)

02.35 **Jean Marie Dedecker** (LDD): Wacht, ik ga u even antwoorden; u vraagt naar mijn systeem.

02.36 Minister **Patrick Dewael**: Ik luister.

02.37 **Jean Marie Dedecker** (LDD): (...) kans. Wij zijn maar een kleine partij, maar ik zal u antwoorden over onze principes.

Wij zijn voor een green card-systeem, of wat u een blue card noemt, om mensen naar hier te brengen en hen gedurende hun arbeidscontract toe te staan hier te verblijven, zoals naar Amerikaans voorbeeld. Ik ben daar voor.

Maar als u nu op een tsjevenmanier uw illegalenprobleem gaat oplossen door te vragen of illegalen al dan niet mogen gaan werken... Ofwel zegt u dat ze illegaal zijn, ofwel zegt u dat ze legaal zijn. Maar alstublieft, geen tjevenoplossing.

02.38 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, de kwalificaties van de heer Dedecker laat ik voor zijn rekening.

Ik kom er nog even op terug omdat het volgens mij interessant is.

Mijnheer Dedecker, wat zult u doen in volgend geval. Wat zult u doen vanaf het moment dat er een systeem van economische migratie – blue cards, het Amerikaanse systeem of het Canadese systeem – in ons land zou worden ingevoerd, met iemand van Tsjetsjenië – om dat land als voorbeeld aan te halen – die illegaal in ons land is, terwijl de kinderen hier onderwijs volgen en zo voort? Zegt u tegen die persoon dat hij terug moet naar Tsjetsjenië en een week nadien een vliegtuig terug naar hier mag nemen om hier een dossier in te dienen? Is dat uw systeem?

02.39 **Jean Marie Dedecker** (LDD): (...)

02.40 Minister **Patrick Dewael**: Is dat uw “gezond verstand”?

02.41 **Jean Marie Dedecker** (LDD): Als u de kraan wil openzetten, dan doet u maar. Dan zegt u dat iedereen die illegaal is en werkt vindt, geregulariseerd wordt. Dat is wat u zegt. Als u de kraan wil openzetten, moet u dat doen. Spanje heeft dat gedaan. Spanje heeft 700.000 mensen moeten regulariseren. Dit zegt u: iedereen die hier illegaal is en werkt heeft, mag hier blijven en wordt geregulariseerd. Ik wens u veel succes. Dan zult u inderdaad naar mevrouw Milquet moeten luisteren en per tienduizenden regulariseren. Als dat uw standpunt is, chapeau!

02.42 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer Dedecker, ik vind het te belangrijk en ik debatteer te graag daarover. De regularisatiecriteria zijn voor de een te soepel en voor de ander te ruim. Het zal waarschijnlijk nooit goed zijn. Alle fracties hier in dit halfroond hebben in meer of mindere mate te maken met individuele gevallen die zelfs de fractie van de heer Annemans op bepaalde momenten hebben beroerd en die ertoe geleid hebben dat men het naast het principe “Eigen volk eerst” ook had over “Eigen illegalen eerst”. Dan kwamen ze wel tussenbeide voor gevallen die wel waren geïntegreerd.

Ik wil alleen maar een lans breken – het is mevrouw Turtelboom die de bevoegdheid in de toekomst zal innemen – voor een systeem van economische migratie. Als men een systeem van economische migratie op poten zet, vraag ik u het volgende. Als u daar voorstander van bent, gaat u dan iedereen die illegaal in ons land is eerst een vliegtuig laten nemen om ze dan de week later te laten terugkomen of gaat u praktisch en pragmatisch zijn en blijk geven van het gezond verstand - waar u zo prat op gaat - maar waar u vandaag helemaal de mist ingaat.

02.43 **Gerolf Annemans** (Vlaams Belang): De heer Dewael probeert ons in alle debatten - hij heeft dat nu voor de derde keer gedaan - voor te stellen alsof wij tegenstander zouden zijn van een humane regularisatie voor uitzonderingsgevallen. Dat is nooit ons punt geweest. Wij zijn daarvan geen tegenstander. Wij zijn tegenstander van de geautomatiseerde individuele regularisatie zoals de heer Dewael die nu al meer dan vier jaar toepast waarbij hij meer heeft geregulariseerd dan Verhofstadt met een collectieve wet. Dat is alles wat wij hebben gezegd.

02.44 **Jean Marie Dedecker** (LDD): Mijnheer Dewael, u bent al besmet met tsjevenstreken. Ik ga u zeggen wat u voor de verkiezingen gezegd hebt. U bent er al mee besmet. U hebt in het Open Vld-programma zelf gezegd dat wie hier illegaal is ofwel geregulariseerd wordt ofwel naar huis moet. U bent al zes jaar minister van Binnenlandse Zaken. Zeg me wat u in die zes jaar gedaan hebt aan dit probleem als u hier vandaag na zes jaar opeens het warm water moet uitvinden. Misschien is het wijwater want het is Pasen. Of was het maar vier jaar?

02.45 Minister **Patrick Dewael**: Op jaarbasis gebeuren er ongeveer 10.600 repatriëringen, mijnheer Dedecker.

02.46 **Jean Marie Dedecker** (LDD): Ik wil van u vernemen of u de illegalen gaat regulariseren of niet. Als ze

werk hebben, worden ze dan geregulariseerd of niet? Ik vraag het u.

02.47 Minister **Patrick Dewael**: U bent voor economische migratie en ik daag u dus uit om in de komende weken en maanden een praktisch systeem uit te werken om het systeem van blue cards in ons land in te voeren. Geef me een antwoord op de vraag hoe u dat praktisch gaat doen.

02.48 **Jean Marie Dedecker** (LDD): U maakt mij lid van die commissie en ik kom mijn gedacht zeggen. Goed? Als u die commissie tenminste ooit opricht.

De **voorzitter**: We sluiten dit debat af. Gaat u verder met een ander thema.

02.49 **Servais Verherstraeten** (CD&V - N-VA): (...)

02.50 **Jean Marie Dedecker** (LDD): Ik denk niet dat dit betaald wordt. Wordt lid worden van een commissie voor CD&V betaald? Wij hebben zelfs geen stemrecht. Dat het voor u betaald wordt, dat zou wel eens kunnen. De politieke wegen, mijnheer Verherstraeten, zijn ondoorgrondelijk. Ik heb echter nog een boodschap.

(...): (...)

02.51 **Jean Marie Dedecker** (LDD): Jullie hebben ze schitterend uitgedeeld. De heer Dewael is kampioen. We hebben een regering die een klein Mexicaans leger is. Misschien kan men ook Alain Courtois nog staatssecretaris maken voor het voetbal als er een nog een jobke vrij is. Ik heb dat horen zeggen, mijnheer Tommelein. Het komt op geen staatssecretaris aan en hij is dan ook nog Franstalig. Er moet dus zeker nog een plaatsje te vinden zijn.

Mijnheer De Wever, ik heb een vraag voor u. Ik kom uit de sportwereld. U weet dat men van een spagaat krampen en kwetsuren krijgt. Er bestaat een heel oud Vlaams spreekwoord – ik weet dat u daar heel bedreven in bent – dat luidt als volgt: “Wie bij de hond slaapt, krijgt vlooiën”. Ik heb gezien dat u daar ook last van krijgt. U krijgt blijkbaar last van die tsjevenstreken. Amper twee weken geleden, mijnheer De Wever, hebt u gezegd dat u deze regering het vertrouwen niet zou geven. De haan heeft nog geen driemaal gekraaid en u verloochent uw beginselen al. Er komt weer een of andere tsjevenoplossing, in die zin dat u zich zult onthouden, maar dat de anderen het zullen goedkeuren. U danst in principe op twee benen, mijnheer De Wever, en alleen de paaskieken kunnen op één poot staan.

Ik vraag u klaar en duidelijk hoe u in eer en geweten een regering kunt steunen die geen enkele garantie geeft op een staatshervorming? Hoe kunt u een regering steunen met een Franstalige meerderheid? Mijnheer De Wever, een Franse hoofdredacteur van Libération zei ooit: “Als men met palmtakken begint te zwaaien en hosanna begint te zingen, is het tijd dat je de stad verlaat, want ergens in zijn achtertuin is er iemand voor jou een kruis aan het timmeren”.

Mijnheer De Wever, precies vanmorgen werd u de wacht aangezegd. Mijnheer Leterme, ik heb vanochtend vernomen dat u leest. Mijnheer Annemans, die waarschijnlijk ook leest, heeft dat gezegd. Als u op 15 juli niet akkoord gaat, mag u gaan. Mijnheer Leterme, ik ben er zeker van dat u blijft zitten. Mijnheer De Wever, uw kruis is echter al getimmerd.

Wat betreft verraden worden, mijnheer De Wever, ben ik een ervaringsdeskundige. Ik zag net op de televisie dat er een boek over de geschiedenis van Rome op uw bureau ligt - u kunt het misschien tonen - dat handelt over wanneer men de Rubicon zal oversteken. Welnu, ik kan u als ervaringsdeskundige nog andere werken aanraden, met name de werken van Shakespeare. Er is in de politiek meer verraad dan in de verzamelde werken van Shakespeare.

Beste N-VA'ers, als u recht in uw Vlaamse schoenen wilt blijven staan, stemt u tegen dit vervalst kabinet. Daar is echter moed voor nodig.

Voor de Franstalige politici die vooral bezorgd lijken om hun eigen koopkracht, heb ik ook nog een boodschap. Die boodschap komt van Mahatma Gandhi, en ik heb ze een beetje aangepast. Belgium provides enough to satisfy every man's need, but not every French's greed.

Mijnheer de eerste minister, het is verwonderlijk dat u zelf een vervaldatum plakt op uw regering. Die

vervaldatum is zagezegd afhankelijk van de zogenaamde grote staatshervorming. Wij hebben u nooit geloofd toen u zei dat u nooit in een regering zou stappen zonder staatshervorming. We geloven u ook niet wanneer u vandaag zegt dat u eruit stapt als die staatshervorming er niet komt. Ik begin er vandaag zelfs aan te twijfelen of u binnen uw eigen partij een tweederdemeerderheid hebt om dit te verwezenlijken.

Ik lees de kranten. Ik zie uitlatingen van bepaalde mensen van CD&V. Ik verwijs naar Tony Van Parys. Mocht ik in bij Open Vld gezegd hebben wat Tony Van Parys vandaag zegt over de premier, dan was ik al langer eruit gegoooid. Als ik dit vandaag lees, dan vraag ik mij af, mijnheer de premier, of u zelf, in uw eigen partij, aan een meerderheid komt.

Ik besluit. Deze regering, beste vrienden, staat onder de leiding van – vergeef mij de expressie, mijnheer Leterme, maar het is Pasen – het schijnheilig paterke van Westvleteren, met veel irrealistische dromen en een financieel nulbesef. Wij zullen ons absoluut niet in slaap laten wiegen door een saai sermoen, maar wij zullen met argusogen uw inflatie aan beloften in de gaten houden en u wijzen op uw verantwoordelijkheid.

Laat mij eindigen in de absolute christelijke traditie. Het politiek akkoord is gemaakt onder het gesternte van Vette Donderdag. Iedereen heeft iets gekregen. Het regeerakkoord is precies gemaakt onder het gesternte van Goede Vrijdag. Er zijn enkel goede voornemens. Waar het echter om gaat, is wie alles zal betalen. Dan lijkt het meer op de dag van de lege sacochen.

02.52 Christian Brodcorne (cdH): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, mesdames et messieurs les ministres, chers collègues, notre pays, le Royaume de Belgique avait besoin d'un gouvernement. Il l'a! Nos compatriotes, qu'ils soient du Nord, du Sud ou du Centre, avaient une exigence, que la classe politique s'accorde enfin sur l'essentiel. Et l'essentiel, c'est la gestion de problèmes quotidiens bien réels. C'est fait!

Le gouvernement définitif, l'enfant, dont vous assumez la paternité, monsieur le premier ministre, est né en cette veille de printemps! Ouf! Enfin! Le moins que l'on puisse dire, c'est que cet enfant est loin d'être un prématuré. L'enfant a failli dépasser le terme normal de gestation. La grossesse elle-même n'a pas été de tout repos. Au-delà de maux classiques inhérents à cet état, il a souvent été question de nausées, de risque de fausse couche, voire d'avortement spontané. Plusieurs nuits blanches ont même précédé la délivrance. Bref, l'accouchement fut douloureux. Pas question de le nier! Heureusement, certains prétendent que c'est dans la douleur que l'on enfante de grandes choses. Acceptons-en l'augure! L'important aujourd'hui, c'est que l'enfant est là, comme toujours en pareil cas, avec son lot d'espoirs et d'incertitudes tout à la fois.

Monsieur le premier ministre, le premier mérite de votre gouvernement, c'est d'exister. Les neuf mois de crise ont semé le doute tant au sein de la population de notre pays qu'à l'étranger. Les Belges ont aujourd'hui besoin de renouer avec la stabilité. Il était important que vous puissiez, que nous puissions leur donner un vrai gouvernement avec de vrais projets d'avenir; un gouvernement qui pourra travailler désormais dans la durée et ainsi rencontrer les six défis, dont vous nous avez dit qu'ils seraient ceux de votre gouvernement: le défi écologique, le défi de l'emploi, celui du développement économique, celui de la cohésion sociale, celui posé par les problèmes nés de l'allongement de la vie, la sécurité et l'efficacité de l'État.

Le cdH est particulièrement heureux d'avoir participé à l'œuvre commune et de l'avoir marquée de son empreinte. Doper l'emploi, développer l'activité économique, garantir la protection sociale et le bien-être pour tous, voilà autant d'engagements que nous avons mis en avant lors de la campagne électorale.

Dans votre déclaration devant la Chambre ce jeudi, monsieur le premier ministre, vous avez balayé tout le champ économique, fiscal et social avec, comme maître mot, la solidarité. Vous avez même dit que vous l'écriviez avec un S majuscule. Cette vision nous plaît.

Vous l'avez aussi inscrite dans le contexte mondial de l'urgence du développement durable que commandent la préservation de notre environnement et la lutte contre le réchauffement climatique. Cette approche nous séduit.

Vous l'avez complétée de la nécessaire et indispensable ouverture de notre pays sur le monde, de son rôle dans l'unification à parfaire de l'Europe, de l'exigence de solidarité Nord-Sud et de notre volonté de permettre à chacun de vivre dans un monde pacifié. Nous adhérons totalement à cette conception.

Vous avez aussi appelé, je vous cite, à "une nécessaire réforme de notre pays visant à une plus grande cohérence dans la répartition des compétences et à un fonctionnement plus efficace de l'État fédéral". Vous connaissez à cet égard, monsieur le premier ministre, notre détermination à veiller à ce que cela se fasse dans un cadre équilibré et sans mettre à mal, entre autres, la nécessaire solidarité interpersonnelle ni favoriser la concurrence fiscale entre les Régions.

Il s'agissait du contexte général. Permettez-moi maintenant, sans revenir sur tous les éléments de la déclaration, d'épingler quelques chapitres qui nous paraissent devoir être soulignés.

La question de l'emploi.

Ce sera l'un des plus grands défis de ce nouveau gouvernement. Cela tombe bien. Il comptait parmi les priorités que le cdH entendait donner à sa politique. Ce défi engage tout particulièrement notre responsabilité. Nous en sommes conscients dans la mesure où, aujourd'hui, c'est Joëlle Milquet qui s'est engagée, avec toute l'énergie qu'on lui connaît, à mettre en œuvre cette politique, avec votre gouvernement.

Josly Piette, ministre trois mois, avait déjà bien préparé le terrain. Pour nombre de dossiers, il s'agira en fait de poursuivre l'œuvre entamée. C'est notamment le cas dans la lutte contre les pièges à l'emploi, en matière de mobilité des travailleurs, des titres-services ou d'harmonisation des plans à l'embauche notamment.

Le programme du cdH définit comme première priorité celle d'établir un plan national pour l'emploi et la formation qui implique le fédéral, les Régions et les Communautés, ainsi que les partenaires sociaux, avec des objectifs quantitatifs et qualitatifs à atteindre et la mise en place d'outils d'évaluation externes. Je me réjouis dès lors tout particulièrement, monsieur le premier ministre, que les partenaires de votre gouvernement se soient entendus pour développer une véritable stratégie nationale pour l'emploi impliquant les partenaires dont je viens de parler, avec des objectifs ambitieux puisqu'il est question notamment de relever notre taux d'emploi vers la moyenne européenne.

Il appartient au gouvernement de fixer un cadre permettant la création de nouveaux emplois dans notre pays. Pour y parvenir, différents moyens devront être mis en œuvre, comme la diminution des charges patronales. Des mesures spécifiques devront être prises pour les bas salaires et la simplification des plans d'embauche. Monsieur le premier ministre, vous nous dites que le gouvernement portera une attention particulière aux personnes qui trouvent plus difficilement leur place dans le milieu du travail. Il s'agit plus particulièrement des jeunes, des allochtones, des personnes plus âgées et des personnes handicapées.

Nos concitoyens doivent vraiment être encouragés à travailler. C'est pourquoi le gouvernement augmentera les salaires minima et luttera contre les pièges à l'emploi, notamment – et c'est essentiel – en accroissant le différentiel entre les revenus du travail et les revenus de remplacement.

Autre motif de satisfaction, grâce toujours au travail préparatoire fourni dans le gouvernement intérimaire par Josly Piette, il est désormais acquis que le gouvernement pourra non seulement assurer la pérennité du système des titres-services mais qu'il pourra aussi étendre son champ d'application pour concerner davantage de travailleurs encore.

Au cdH, nous avons l'habitude d'insister sur l'importance du capital humain. À cet égard, nous serons particulièrement attentifs, avec la ministre de l'Emploi, à ce que les objectifs fixés, notamment le fameux 1,9% en matière de formation des travailleurs, soient effectivement remplis par les employeurs.

En ce qui concerne la lutte contre le chômage, le gouvernement s'attachera à actualiser l'accord de coopération conclu avec les Régions. Son but sera de favoriser la mobilité des demandeurs d'emploi. Le gouvernement dit qu'il tirera les enseignements du rapport d'évaluation relatif à la politique d'activation et renforcera la formation et l'accompagnement des demandeurs d'emploi.

La question, et la manière d'y répondre, relative à l'augmentation des allocations au début de la période de chômage pour alléger directement le choc financier, très souvent synonyme de drame familial pour celui qui connaît la perte de son emploi, suivie dans le temps d'une dégressivité, sera discutée avec le Conseil national du Travail. C'est une piste intéressante.

Enfin, les projets d'insertion seront concertés avec les Régions pour les chômeurs de longue durée.

La politique de l'emploi, si elle veut être efficace, ne peut aller sans le développement d'une activité économique elle-même dynamique. À cet égard, plus que de longs discours, les entreprises attendent des pouvoirs publics, à juste titre, qu'ils soient fiables et à l'écoute, et que la réglementation qu'ils élaborent soit prévisible et stable. C'est un élément essentiel. Le gouvernement doit veiller en priorité à la qualité de la réglementation et à la simplification administrative.

Mettre en œuvre un plan d'action spécifique orienté vers la création et le développement des petites et moyennes entreprises, notamment en leur permettant de nouvelles déductions fiscales, par exemple les frais d'investissement qu'elles consacrent aux économies d'énergie, est aussi une piste tout à fait intéressante. Promouvoir et valoriser l'activité indépendante, surtout à l'égard des jeunes pour augmenter leurs chances de réussir dans cette entreprise de lancer soi-même son propre job, est aussi une chose d'importance. Des efforts complémentaires doivent être entrepris pour améliorer le statut social des indépendants, en partant du principe de base que la protection sociale minimale doit être la même pour les indépendants et pour les salariés. L'augmentation de la pension minimale des indépendants jusqu'au niveau de la pension minimale des salariés est une autre piste. Cela implique aussi que les allocations familiales pour le premier enfant et les suppléments d'âge pour le plus jeune soient alignés sur ceux du régime général.

Dans cet environnement dynamique et créateur d'emplois, il faut aussi, monsieur le premier ministre, viser à renforcer la cohésion sociale et la solidarité. À cet égard, outre le renforcement de la liaison au bien-être des allocations sociales et le relèvement de l'ensemble des minima sociaux pour qu'ils atteignent tous le seuil européen de pauvreté, vous annoncez des améliorations et des revalorisations, notamment dans le secteur des pensions, de la santé et des allocations familiales.

Dans le secteur des pensions et des allocations d'invalidité, nous souhaitons accorder une priorité absolue au renforcement du modèle de solidarité incarné par le premier pilier des pensions, qui est le seul à être vraiment et véritablement solidaire, et dont le financement doit être assuré. Ce renforcement passe donc par une liaison structurelle au bien-être ainsi que par une revalorisation des pensions les plus anciennes. En ces matières, nos objectifs ont toujours été très clairs. Il n'y a pas si longtemps, ils ont d'ailleurs été repris noir sur blanc dans une proposition de loi que notre collègue Maxime Prévôt avait déposée à la Chambre et que l'on retrouve pour l'essentiel dans la déclaration gouvernementale.

Sans être exhaustif, je citerai: la priorité pour un premier pilier de pension fort garantissant un niveau de vie décent aux pensionnés; la reconnaissance du principe général de la liaison au bien-être des pensions et autres allocations sociales; la revalorisation des plus anciennes pensions, en général celles qui sont les plus basses; l'augmentation des allocations minimales d'invalidité, identiques pour les indépendants et pour les salariés; le relèvement des plafonds de revenus autorisés et la suppression progressive de la cotisation de solidarité en commençant par les pensions les plus basses.

Nous sommes heureux que le gouvernement lance une conférence nationale pour les pensions en vue de réformer le système en prélude à une réflexion sur les méthodes de calcul et sur l'adaptation aux nouveaux défis posés par l'augmentation de la durée de la vie, la situation de certaines catégories de travailleurs comme les travailleurs à temps partiel, les contractuels de la fonction publique ou certaines catégories de travailleurs indépendants. D'autres mesures particulièrement positives dans le secteur des pensions sont envisagées auxquelles nous souscrivons bien évidemment.

Monsieur le premier ministre, au chapitre des moyens pour la santé, votre accord de gouvernement prévoit le maintien de la norme de croissance à 4,5%. C'est pleinement justifié pour permettre un financement adéquat des soins de santé. Il faut continuer à lutter contre les inégalités dans le domaine de la santé. Un meilleur accès aux soins, une attention particulière aux maladies chroniques ou à la place du patient au centre de la politique des soins, voilà autant de domaines qui nous sont chers et à l'égard desquels nous serons vigilants.

Nous nous réjouissons de l'adoption d'un véritable plan de lutte contre le cancer, un plan primordial car il donne une place essentielle à la prévention, tant en matière d'habitudes de vie que de dépistage. Madame la ministre, pour les cancers pédiatriques, nous souhaiterions que soit développé un accompagnement particulier des enfants et des familles.

Nous sommes heureux de retrouver dans l'accord de gouvernement un point que nous défendons, l'absence de toute augmentation de la part globale à charge du patient. Nous nous réjouissons également de

l'importance réaffirmée du rôle du médecin généraliste comme acteur clé en lien direct avec le patient, avec comme corollaire la nécessité d'une revalorisation des actes intellectuels.

Dans le même souci, il faudra que le gouvernement s'attelle à concrétiser aussi rapidement que possible les nombreuses promesses au personnel infirmier qui traverse pour l'instant une période de fortes tensions, notamment par une revalorisation barémique et des normes d'encadrement par unité de soin. Ce qui fait notre marque de fabrique au cdH, encore et toujours, c'est la politique de soutien aux familles. Avec notre nouveau secrétaire d'État au Budget mais aussi à la Famille, Melchior Wathelet, nous serons particulièrement attentifs à la concrétisation de l'accord de gouvernement en matière de politique familiale.

Ici aussi il est prévu de rechercher en concertation avec les partenaires sociaux de nouvelles formules permettant de mieux concilier travail et vie de famille par le biais d'initiatives telles que la création d'un compte carrière, le renforcement de l'accès au congé parental ou l'amélioration des congés de maternité et d'adoption ainsi que l'amélioration du statut des accueillants conventionnés en concertation avec les Communautés. Nous insistons sur la dimension familiale que la politique fiscale fédérale doit revêtir.

C'est aussi le moment et l'instant de se réjouir de trouver dans la déclaration gouvernementale l'inscription de l'obligation scolaire dès l'âge de cinq ans et, enfin, l'amorce d'une solution en matière de TVA pour les bâtiments scolaires, en tout cas une TVA à 6% pour les rénovations lorsqu'il est question de l'amélioration de la performance énergétique des bâtiments.

Bien évidemment, il va sans le dire, mais il faut le rappeler et insister, nous sommes particulièrement heureux et satisfaits de trouver dans cet accord l'augmentation des allocations familiales et leur liaison au bien-être, ainsi que l'octroi d'un treizième mois d'allocations familiales payable au mois d'août. C'est un système qui est aujourd'hui pérennisé et systématisé: nous ne pouvons que nous en réjouir. Les familles monoparentales seront soutenues notamment grâce à un meilleur accès au Service des créances alimentaires. Enfin, ne passons pas sous silence le plan d'action national contre les violences conjugales, qui sera actualisé et étendu à l'égard de l'ensemble des violences faites aux femmes particulièrement.

Nous nous réjouissons également de la volonté du gouvernement d'améliorer le quotidien des personnes handicapées, par la promotion de l'emploi, la création d'un statut fiscal et social pour l'aidant proche et la mise sur pied d'un plan destiné à une meilleure prise en charge du handicap de grande dépendance.

Le quatrième grand défi et grand objectif de cet accord, monsieur le premier ministre, c'est le réel engagement environnemental au service des générations futures. Lors de la préparation des élections fédérales et dans le cadre de son programme, le cdH s'était engagé à poursuivre et à amplifier la lutte contre le réchauffement climatique et pour la préservation de l'environnement. Nous proposons une véritable révolution environnementale basée sur une meilleure coordination entre les différentes entités chargées de ces politiques et sur le développement d'une politique énergétique et environnementale alternative.

Le soutien énergique et actif que nous apportons au volontarisme européen, la fixation d'objectifs ambitieux pour la Belgique, une réforme environnementale de la fiscalité, le soutien aux énergies renouvelables, la réduction de la consommation d'énergie dans les bâtiments et dans les transports, à commencer par les transports et bâtiments publics, le soutien aux efforts des entreprises, voilà les engagements...

02.53 Jean-Marc Nollet (Ecolo-Groen!): Monsieur Brotcorne, vous parlez d'engagements importants pour la Belgique. Pouvez-vous me donner un chiffre?

02.54 Christian Brotcorne (cdH): Monsieur Nollet, vous avez dit vous-même que, dans la déclaration du gouvernement, celui-ci ne s'était pas arrêté aux chiffres de manière à pouvoir mener les politiques en phase avec ce que les disponibilités budgétaires et l'Europe permettront de faire. Vous savez qu'au-delà de la déclaration gouvernementale, nous nous sommes engagés avec M. Magnette dans un plan de printemps en faveur de l'environnement. C'est dans ce cadre que nous fixerons de manière définitive nos engagements à l'égard de l'Europe.

02.55 Jean-Marc Nollet (Ecolo-Groen!): Monsieur Brotcorne, j'avais l'habitude que M. Wathelet me réponde. Je constate qu'il n'est plus là. Comme M. Magnette s'est également absenté, je suis obligé de poursuivre avec vous en vous posant des questions concrètes, et j'aimerais bien que vous me répondiez aussi précisément. Je vous parle d'objectifs pour la Belgique, et vous me répondez qu'aucun chiffre ne figure dans le budget à cet égard. Or je ne parle pas d'objectifs budgétaires, mais environnementaux, puisque vous

développez en ce moment le chapitre environnemental. Donnez-nous les objectifs chiffrés en ce domaine!

02.56 Christian Brotcorne (cdH): Monsieur Nollet, je ne vais pas vous donner un chiffre dont je ne suis pas certain et que je ne connais pas. Je ne vais pas m'aventurer à exprimer un chiffre dont je sais qu'il est situé dans une fourchette et qu'il devra être déterminé par la task force que le gouvernement va mettre en place, comme le prévoit l'accord gouvernemental. Nous aurons l'occasion d'en débattre. Si quelqu'un peut me donner le chiffre, je suis prêt à l'entendre...

02.57 Joëlle Milquet, ministre: Monsieur Nollet, la démarche intéressante qu'a choisie le gouvernement consiste à impliquer les milieux associatifs, environnementaux, académiques, scientifiques dans une collaboration avec les Régions et l'État fédéral pour décider ensemble d'objectifs ambitieux et afin de prendre des mesures coordonnées. C'est de la sorte que nous développerons une bonne politique environnementale. Et je suppose que vous êtes heureux que nous ayons intégré les milieux environnementaux. (*Applaudissements*)

02.58 Jean-Marc Nollet (Ecolo-Groen!): On peut toujours consulter, préparer des rapports et des études, mais il faut décider tôt ou tard. En l'occurrence, j'ai seulement entendu qu'il était question de consulter, étudier, examiner. Or je vous rappelle que l'Europe a défini un plan, dont les objectifs ne se retrouvent même pas dans la déclaration de politique générale.

02.59 Christian Brotcorne (cdH): Monsieur Nollet, je comptais vous répondre tout à l'heure dans le cadre de mon intervention, mais je vais le faire tout de suite.

Vous avez considéré tout à l'heure que le gouvernement ne serait qu'une espèce de bureau d'études, juste apte à étudier, examiner, envisager. Le fait de ne pas être parmi les premiers intervenants m'a permis de vérifier la déclaration de 1999. Je vous engage à la consulter à nouveau. Non seulement, vous n'y trouverez pas beaucoup plus de chiffres que ceux que vous pouvez trouver dans la déclaration actuelle, mais vous constaterez également qu'à de multiples reprises, eu égard à différents chapitres, le gouvernement de l'époque s'engageait à étudier, valoriser, envisager, imaginer, concerter... Bref, rien de nouveau sous le soleil! Et si votre intervention a été consacrée essentiellement à ce type de manifestation de votre politique d'opposants, elle est un peu limitée!

Une déclaration gouvernementale est un exercice. C'est un document qui permet à une équipe de l'utiliser comme référence. Je préfère avoir un document comme celui-ci, qui laisse des possibilités ouvertes et larges, qui permet aussi de tenir compte de l'évolution dans le temps du contexte socio-économique, que de me retrouver avec une bible de 100 voire 200 pages, où tout est prévu à la virgule près, et qui ne permet plus par la suite des adaptations ou le travail autonome des ministres.

Cela dit, à propos du climat, monsieur Nollet, j'espère que vous vous réjouirez avec nous de la volonté manifestée d'avancer et de mettre en place cette task force qui fera une étude bien nécessaire, à laquelle le Parlement, et donc votre groupe, seront associés, de façon à nous permettre de répondre aux défis de la manière la plus optimale qui soit.

Un cinquième chapitre, monsieur le premier ministre, est celui bien indispensable de la sécurité et de la police. En matière de sécurité, la note gouvernementale rencontre les attentes du cdH sur des points essentiels: meilleure collaboration entre les entités fédérées et le pouvoir fédéral en matière de prévention; revalorisation de la police de proximité; renforcement des services de la police fédérale et des effectifs zonaux en personnel; instauration d'un délai maximal d'intervention rapide pour chaque catégorie d'intervention urgente – ce sera difficile, mais c'est en tout cas ce vers quoi il faut tendre; renforcement du financement des zones de police; révision de la norme KUL lorsque nécessaire; diminution de l'insécurité routière. Voilà autant d'objectifs importants!

Le volet consacré à la politique migratoire a des connotations essentiellement économiques et humaines. Il a fait l'objet de discussions parfois âpres entre les partenaires, tant on sait que cette matière est délicate. L'accord auquel votre gouvernement a abouti nous satisfait, dans la mesure où les procédures de régularisation seront plus transparentes et plus rapides, sans que cela ne se fasse au détriment du droit des personnes directement concernées. En effet, il y est envisagé la création d'une commission pour les apatrides, la modification et l'objectivation des critères de régularisation, la réduction de la durée maximale de détention et la mise en œuvre d'alternatives à la détention des mineurs.

Ce qui nous réjouit particulièrement dans l'accord de gouvernement, c'est qu'il soit fait référence à ce critère nouveau d'ancrage local. Il faut vraiment que cet ancrage local soit rapidement défini, que la circulaire annoncée soit prise, de façon à pouvoir appréhender de manière objective, indépendante et compétente cette problématique particulièrement délicate.

À ce sujet, il est essentiel de rappeler ici que le cdH a toujours été opposé à la détention des mineurs dans les centres fermés. L'accord fait un premier pas en instaurant des centres spécifiques pour les familles, permettant de donner ainsi un environnement plus approprié aux enfants. La détention en centre fermé ne se fera donc plus qu'à titre exceptionnel, pour une courte période, et uniquement en cas de rapatriement dans les heures ou jours qui suivent.

Monsieur le premier ministre, en matière de justice, vous savez combien mon groupe, et plus particulièrement Clotilde Nyssens, sont intéressés et soucieux d'un fonctionnement de notre système judiciaire le plus efficace possible. Oui pour une amélioration mais pas bâclée, pas au mépris des droits fondamentaux. Oui, il faut une justice plus "manageriale" mais pas une justice entreprise qui oublierait qu'elle est un service public.

En matière de justice, il est important que le gouvernement s'entende pour lutter contre les violences mais que, préalablement à cette lutte, il adopte un plan de prévention de toutes les violences, quelle que soit leur forme.

Il est également intéressant de relever que le gouvernement privilégiera, lorsque c'est possible, des modes de règlement de conflits alternatifs comme la médiation. Un intérêt particulier à l'aide juridique, à la simplification du langage judiciaire et des procédures pénales et civiles, la responsabilisation des magistrats mais sans les démotiver, poursuivre l'amélioration du droit des victimes, adapter notre droit de la jeunesse en tenant compte notamment des arrêts récents de la Cour constitutionnelle, faire fonctionner nos tribunaux d'application des peines, développer les peines alternatives en leur donnant les moyens d'être effectives et efficaces, adapter les méthodes particulières de recherche sont autant de chantiers qu'il faut poursuivre avec acharnement.

Dernier point, monsieur le premier ministre, un point qui me tient à cœur pour avoir suivi pendant plusieurs années déjà la politique belge en matière de relations internationales. L'influence d'un État aujourd'hui sur la scène internationale ne se mesure plus uniquement en termes de puissance mais aussi à partir des engagements et des contributions qu'il prend à la solution des problèmes mondiaux. Pour nous, au cdH – et nous aimons à le rappeler –, la politique étrangère de la Belgique doit être guidée par deux critères: le premier est celui de l'universalité, le second est le respect du droit international.

Dans cette optique, nous pourrions alors répondre efficacement aux défis de la mondialisation, opter pour le renforcement de l'Union européenne et celui du multilatéralisme.

S'agissant de l'Europe, je me réjouis que le gouvernement s'attache dès à présent à préparer la présidence de la Belgique de l'Union européenne en 2012 en mettant en place une task force. C'est important. La Belgique a un rôle à jouer au sein de l'Union européenne. Parfaire le rôle de l'Union notamment dans ses dimensions sociales et fiscales est un véritable défi.

Le Traité de Lisbonne que nous allons bientôt ratifier est un bon traité, quoi qu'on en pense et qu'on en dise. C'est, sans nul doute en tout cas, le meilleur que l'Europe pouvait espérer après les refus français et hollandais. Pourtant, l'Europe reste encore mal comprise par les concitoyens et il appartiendra au gouvernement, probablement au secrétaire d'État chargé de suivre plus particulièrement la politique européenne, de prendre son bâton de pèlerin, de rencontrer les citoyens et de leur expliquer tout l'intérêt qu'il y a à poursuivre l'œuvre européenne.

Le **président**: Monsieur Brotcorne, il vous reste une minute!

02.60 Christian Brotcorne (cdH): Monsieur le président, j'en termine.

Le défi du développement par l'objectif des 0,7% du PIB est clairement une obligation légale. En même temps, l'annulation de la dette, le financement alternatif du développement, l'amélioration de l'efficacité de l'aide et l'effectivité de son impact auprès des populations du Sud sont autant de critères importants et cohérents.

Je me réjouis au passage que le gouvernement soutiendra les projets en définissant légalement le commerce équitable pour le protéger dans ses exigences et ses critères et fera aussi en sorte de respecter les normes sociales et environnementales.

Enfin, j'en viens au dernier élément: l'intérêt de la Belgique pour l'Afrique et, plus spécialement, pour la région des Grands Lacs. Je me réjouis que cela reste une des priorités de la politique étrangère.

Monsieur le président, monsieur le premier ministre, contrairement à ce que j'ai pu lire parfois, les projets que vous avez proposés jeudi à la Chambre sont loin d'être fades ou anodins. Ils rencontrent, nous semble-t-il, adéquatement les principaux défis auxquels notre société est aujourd'hui confrontée. Il est évident que le texte de l'accord auquel vous êtes maintenant parvenu doit être exécuté point par point, que cette exécution demandera du temps et surtout de la bonne volonté de la part de l'ensemble des partenaires qui composent la majorité. Cette volonté, monsieur le premier ministre, vous la rencontrerez dans le chef de nos ministres et dans celui des parlementaires du groupe cdH qui, tout à l'heure, vous accorderont leur confiance. Ce n'est toutefois pas – comme le disent tous les groupes – une confiance aveugle. Nous serons particulièrement attentifs et vigilants pour vérifier la bonne concrétisation des différents points de l'accord.

Nous serons donc, monsieur le premier ministre, un partenaire loyal, fidèle à la déclaration gouvernementale. Il va de soi que nous attendons de nos partenaires qu'ils aient la même loyauté et que le respect mutuel s'installe entre les membres de la majorité. À cet égard, monsieur Bacquelaire, je suis d'accord avec vous lorsque vous dites qu'il y a trois piliers dans ce gouvernement. Par contre, je ne suis pas tout à fait d'accord avec les trois piliers que vous citez. Pour moi, trois piliers existent: un pilier de droite, un de gauche et un du centre. Vous aurez l'occasion de vous en rendre compte lors des travaux pratiques du gouvernement.

Monsieur le premier ministre, ces derniers mois, vous avez connu des moments difficiles sur le plan politique comme sur le plan physique, mais l'épreuve forge les hommes, dit-on. Souvent, elle les révèle et les rend accessibles à des parties d'eux-mêmes qu'ils méconnaissaient. Elle leur donne des ressources nouvelles, une approche différente et, parfois, un point de vue renouvelé.

Vous savez, monsieur le premier ministre, que vos compatriotes francophones ont encore parfois certaines réticences à votre égard. Vous les inquiétez parfois. Il vous appartient aujourd'hui et maintenant de gagner leur estime et de les rassurer. Le meilleur moyen d'y arriver est bien sûr de réussir votre projet dans l'équilibre et dans le respect. C'est ce que je vous souhaite ainsi qu'au nouveau gouvernement et à la nouvelle majorité. (*Applaudissements*)

02.61 Meyrem Almaci (Ecolo-Groen!): Geachte voorzitter, geachte eerste minister en regeringsleden, geachte collega's, "Ik doe het morgen": bij de eerste lezing van de regeringsverklaring hoorde ik na enkele pagina's de tekst van een Vlaams rockliedje uit mijn jeugd weerklinken. "Ik doe het morgen, da'k het morgen zal doen, morgen, zeker voor de noen". Dat nummer, beste collega's, na meer dan negen maanden uitstel, moet wel het lijflied zijn van deze regering, te meer daar de componisten van dat lied de toch wel zeer toepasselijke naam Belgian Asociality hebben.

Belgian Asociality, een fraaie metafoor. De oranje-blauw-rode coalitie van 22 leden, mijnheer Van Quickenborne, lijkt namelijk meer op een klas vol kibbelende kinderen dan op een ploeg die de urgentie van de problemen in ons land echt ter harte neemt. Nergens wordt de prangende vraag wat wanneer hoe en op welke wijze zal worden aangepakt, echt beantwoord. Wel is het zo dat luttele momenten na het voorlezen van de regeringsverklaring weer op elkaar wordt geschoten.

Mijnheer Bart De Wever, u kwam nog maar net buiten en u zei al openlijk dat u niet blij bent met wie er allemaal in dit eliteklasje mag zitten. Er zitten te veel Franstaligen in! De rode PS, ja, die van het schooluniform met het rode strikje, die doen ook opnieuw mee. Het FDF zit er ook bij. Zij hebben het postje overigens gevraagd, omdat ze menen dat ze zo meer op de staatshervorming kunnen wegen. Ze mogen vanop de schoolbanken mee discussiëren. U staat aan het raam en u kijkt naar binnen. Vanmorgen heeft uw kartelpartner laten weten zich niet te laten gijzelen door de staatshervorming. U mag de lat niet te hoog leggen, dat was de boodschap. Ik ben echt uitermate benieuwd hoe uw fractie straks zal stemmen.

CD&V zelf is ook niet blij met de samenstelling. Er zijn te veel staatssecretarissen en te weinig vrouwen. Overigens, is het u opgevallen dat ik vandaag de eerste vrouw ben op het spreekgestoelte? Ik deel hun

kritiek. Ik deel de kritiek van de CD&V-vrouwen, mijnheer Verherstraeten. Bovendien is het Franstalige zusje van jullie, het cdH van mevrouw Milquet, wel heel goed vertegenwoordigd. Ze heeft goed gewerkt: ze heeft de bevoegdheid voor werk en ook voor de begroting gekregen, al is die laatste wel een beetje weggemoffeld bij een staatssecretaris. De heer Wathelet is buiten, maar, mijnheer Wathelet, wij wensen u alvast zeer, zeer veel succes. Zijn opdracht is, tussen al die van de collega's, veruit de moeilijkste: hij moet een overschot van 1% genereren tegen 2011.

De liberalen daarentegen houden van individuele verantwoordelijkheid en hebben liefst zo weinig mogelijk regels. Zij zijn deze keer zeer koppig geweest. Omdat ze op hun kop hebben gekregen over de cijfers van de voorbije jaren, hebben zij hun rekenmachine afgegeven. Zij hebben hun rekenmachine afgegeven, omdat zij het feit hekelen dat er geen duidelijke keuzes worden gemaakt in het regeerakkoord, dat er geen besparingen worden afgesproken en enkel uitgaven worden beloofd. Dat is voorwaar een schitterende opsomming van een van de voornaamste kritieken op de geloofsbrieven van de regering. Zij kan duidelijk niet rekenen.

Dan is er nog de premier zelf: de heer Leterme. Mijnheer Leterme, u, de primus die de klas moet leiden, maar bij wie de besluiteloosheid tot nu toe regeert, verkondigt enerzijds dat u gelooft in de coalitie en dat ze de rit moet uitdoen, anderzijds zegt u dat u uit de regering stapt als er tegen de zomer onvoldoende vorderingen zijn.

Voorzitter: Colette Burgeon, tweede ondervoorzitter.
Présidente: Colette Burgeon, deuxième vice-présidente.

Het is het een of het ander. Ofwel gelooft u in deze regering en het project en doet u de rit uit ofwel niet. Een tussenweg is er niet. Wij kunnen het blijven hebben over de vorm en de samenhang, maar daarmee geraken wij niet verder. Vandaag willen wij als groenen het hebben over de inhoud van het akkoord en hoe wij ermee verder kunnen.

Groen! neemt dan ook de handschoen op en gaat in op de oproep die u hebt gelanceerd bij het voorlezen van het regeerakkoord. Mijnheer Leterme, u hebt uitdrukkelijk gezegd open te staan voor de ideeën en suggesties vanuit de samenleving, van de coalitiepartners en, jawel, ook van de oppositie.

Wij willen u helpen in uw moeilijke taak om van het verlanglijstje van al de coalitiepartners een regeerakkoord te maken die naam waardig. Het wordt hoog tijd dat uw ploeg zich bezighoudt met haar eindtermen, de enorme uitdagingen die haar wachten op sociaaleconomisch vlak, op gebied van leefmilieu en op gebied van levenskwaliteit. De eerste examens, rond eindejaar, zijn immers reeds roemloos gepasseerd. Wij hebben reeds te veel dikke buizen op zak.

Mijnheer Verherstraeten, Groen! wil u eraan herinneren dat de federale begroting helemaal niet in evenwicht was. De totale begroting was in evenwicht, maar alleen maar dankzij de overschotten van de regio's.

Bovendien stond voor de sociale beloften slechts een schamele 200 miljoen in die begroting, terwijl de notionele-intrestaftrek van 2,4 miljard ongemoeid bleef. Waar zijn die sociale beloften gebleven? Er is wishful thinking en er is dromen. Als de regering zich niet snel herpakt, zal het een verloren jaar worden.

Geachte regeringsleden van de oranje-blauw-rode coalitie, Groen! wil u helpen om af te geraken van die hardnekkige kwaal die procrastinatie heet. Procrastinatie is een extreme vorm van uitstelgedrag, die zeer vaak leidt tot slechte of geen resultaten. Procrastinatie hangt ook vaak samen met een gebrek aan motivatie.

Ikzelf als nieuw parlements lid, en met mij vele burgers, had het naïeve geloof dat de regering voldoende motivatie zou halen uit de prangende problemen die zich voordoen: de daling van de koopkracht, de stijging van de armoede en de klimaatuitdagingen die zich dagelijks melden zoals smog, noodweer, allergieën en kankers.

Nochtans lijkt de eerste pagina van het regeerakkoord duidelijk genoeg. Onze samenleving verdient radicale maatregelen. De werkgelegenheidsgraad moet omhoog. De sociale cohesie moet versterkt worden. De vergrijzing vraagt grondige aanpassingen. Ergens verder wordt ook gewag gemaakt van een doortastend budgettair beleid.

Het wordt echter steeds vager. De laatste paragraaf van de inleiding zet de toon voor de rest van de tekst. "De regering zal dit regeerakkoord de komende maanden verder uitwerken om tegen de begrotingscontrole van juni 2008 een voorafbeelding te maken van de begroting van 2009."

Excuseer, na negen maanden uitstel ons land en de vele uitdagingen nog verder in de koelkast zetten! Omschrijvingen als "de regering stelt voor om een ambitieus plan uit te voeren inzake het terugdringen van armoede en verhogen van de koopkracht" vormen het bewijs dat deze regering de hoogdringendheid van de problemen niet inziet. 15% van onze bevolking leeft in armoede. Dat aantal stijgt nog. Onze uitkeringen liggen onder het Europese gemiddelde. Ik hoef u dat niet te vertellen, het werd veelvuldig tijdens de campagne van CD&V aangehaald. Onze sociale zekerheid staat onder druk. De energieprijzen swingen de pan uit. Wat belooft onze nieuwe regering? "De regering zal dit regeerakkoord de komende maanden verder uitwerken om tegen de begrotingscontrole van juni 2008 een voorafbeelding te maken van de begroting van 2009." Dat kan echt tellen!

Groen! wil eindelijk weg van die somberheid en het pessimisme en wil een regering die werkt, die samenwerkt.

Voorzitter: Herman Van Rompuy, voorzitter.

Président: Herman Van Rompuy, président.

Daarom wil Groen! vandaag – niet morgen – meehelpen om de broodnodige keuzes te maken en om alternatieven te vinden voor het onbecijferde akkoord, zonder duidelijke lijn en visie. Wij willen mee de toekomst vormgeven. Ik zal u alvast vier domeinen geven waarop wij helpen uw regeerakkoord concreet te maken.

Allereerst zijn er de sociale maatregelen. Geachte premier, ongeveer negen maanden geleden won u de verkiezingen. U won de verkiezingen onder andere met de duidelijke belofte dat u twee miljard euro zou uittrekken voor het verhogen van de uitkeringen en het aanpakken van de sociale problemen. U zegt te pas en te onpas dat u een man van uw woord bent en uw beloftes wil waarmaken. Wij zijn echt benieuwd hoe u dat hier concreet zult doen, want u hebt erg veel beloofd. Hoe zult u dat aanpakken?

Het verlagen van de belastingen via fiscale hervormingen, klinkt heel mooi. Het is echter jammer dat de regering haar rekeningmachine opzij heeft gelegd. Van vijf belastingschalen naar drie belastingschalen gaan, bereidt niet enkel de flat tax voor, maar kost ons ook 3,5 miljard euro per jaar. Iedereen die meer dan 20.000 euro per jaar verdient, zal hierbij winnen, maar wie verdient zoveel geld in onze samenleving? Een derde van alle Belgen zal van die maatregel hoegenaamd niet profiteren en het is niet toevallig dat dat weeral de zwaksten in onze samenleving zijn, zij die het al het moeilijkste hebben. Hoezo herverdeling, hoezo koopkrachtversterking?

Wat de vennootschapsbelasting betreft, hopen wij dat u, minister Reynders en mijnheer Devlies, samen met ons wil bekijken hoe wij de notionele intrest op een verantwoordelijke manier kunnen gebruiken, niet alleen door de misbruiken op te sporen, maar ook door suggesties te leveren voor de aanpassing van de wet. Een maatregel die 2,4 miljard kost en waarvan de eerste nota's aangeven dat die geen jobs en geen investeringen oplevert, kan voor ons echt niet.

De kinderbijslag wordt gelukkig eindelijk welvaartsvast. Er komt ook een dertiende maand. Dat is een goede zaak, maar wat gebeurt er met al die uitkeringen die onder de armoedegrens blijven? Welke termijn staat er op uw ambitieus plan tegen de armoede? Waarom wordt er nergens meer gewag gemaakt van de ambitie om de sociale uitkeringen op te trekken tot op het niveau van de Europese armoedegrens?

Wat de vergrijzing betreft, moet ons land tegen 2011 een overschot van 1 procent van het bruto binnenlands product genereren. Een procent is 3,5 miljard. Wat is de impact hiervan op het vergrijzingsfonds? Hoe gaat u dat fonds nog stijven? Wie veel ambities heeft, kan immers weinig sparen. Overigens wordt die termijn voor het bereiken van het overschot nog gecontesteerd. De vicegouverneur van de Nationale Bank, de heer Luc Coene, zegt letterlijk dat de voorbije twee jaar onder de paarse regering een te laks beleid is gevoerd. Hij zegt: "Men wint geen tijd door uit te stellen. Dat betekent gewoon dat je later meer inspanningen moet doen om te compenseren wat je nu niet hebt gedaan." De vicegouverneur van de Nationale Bank zegt dus dat u nu moet beginnen met het realiseren van een overschot en wijst op de grote gevolgen die dat heeft, onder andere voor het Zilverfonds.

Wat de werkgelegenheid betreft, de regering wil het aantal actieve werkenden in onze samenleving verhogen. Ze wil het activeringsbeleid aanzwengelen en ze wil ook dat mensen flexibeler werken. Zo kan een werkweek van 38 uur nu op jaarlijks niveau worden bekeken. Het kan dus dat mensen bepaalde weken zwaar moeten overwerken en andere weken nauwelijks aanwezig zijn. Geachte ministers, u hebt de voorbije maanden zelf letterlijk aan den lijve ondervonden dat elke mens zijn grenzen heeft. Sommigen zijn er zelfs ziek van geworden. Het is niet denkbeeldig dat sommige werknemers gedurende weken aan een verschroeiend tempo zullen moeten werken, met alle gevolgen voor hun gezondheid en hun gezinsleven van dien.

Bovendien heeft het tot gevolg dat mensen in de ene maand veel meer maar in de andere maand misschien veel minder zullen verdienen. Dat soort maatregelen maakt het leven van een werknemer heel wat onzekerder en brengt het gezinsleven meer onder druk. Ook de uitbreiding van het toepassingsgebied van de dienstencheques creëert onzekerheid, onder andere voor de sectoren waar men het over heeft: de tuinders, de crèches enzovoort.

Bovenop dat alles wilt u ook nog eens de werkloosheidsuitkeringen degressief doen dalen in de tijd. Ten eerste, vraag ik mij af wat dat betekent. Over welke termijn hebben wij het hier? Wie langdurig werkloos is, zal het voelen in zijn portemonnee, dus sneller weer aan het werk gaan, zo is het idee. De maatregel is op zichzelf niet goed doordacht. Wat met alimentatieplichtige ouders die apart leven, waarvan de kinderen bij de ene ex-partner blijven en de andere ineens in de werkloosheid terechtkomt? Hoe zult u dat probleem aanpakken? Zullen die kinderen mee de gevolgen van uw maatregelen moeten betalen?

Wie meer wil verdienen, zal meer moeten werken op een flexibele manier. Hoe valt dat te rijmen met jullie voornemen een beter evenwicht te krijgen tussen werk en gezin? Hoe valt dat te rijmen met het idee van een loopbaanrekening? Dat is een principe dat overigens inhoudt dat men eerst moet sparen, voor men tijd kan nemen. Wie heeft het meeste tijd nodig? Juist. Die dertigers die net beginnen een carrière uit te bouwen en die vaak jonge kinderen hebben. Net daarom stellen wij als alternatief het principe van een loopbaankrediet voor.

Een tweede dimensie – voor ons uiteraard zeer belangrijk – is het leefmilieu. Het is hier al verschillende keren gezegd. Zeker wat het klimaatbeleid betreft, vertoont de regering enorm veel uitstelgedrag. Het gaat wel degelijk om een gebrek aan motivatie.

Waar gaat het over? Wij moeten naar een reductie van 25% tot 40% gaan tegen 2010. Dat zijn de aanbevelingen van het IPCC. Wie zegt dat hij een ambitieus klimaatbeleid wil, volgt die aanbevelingen en marchandeert niet over de normen die Europa ons heeft opgelegd.

U hoeft ook geen tijd te verliezen. Groen! heeft al een realistisch en haalbaar stappenplan uitgewerkt, geïnspireerd op voorbeelden uit onder andere Californië, Duitsland, Scandinavië. Door jaarlijks de doelstellingen vast te leggen kunnen wij werken aan het halveren van de CO₂ tegen 2030. Wij hebben trouwens recentelijk een volledig uitgewerkt klimaatwetsvoorstel ingediend in het Parlement.

Een andere vraag is wat u zult doen met de kerncentrales: sluiten of niet? Jammer genoeg is de heer Magnette hier niet om die vraag te beantwoorden. Maar een extra studie zal echt niet meer licht op de zaak werpen. Die kost alleen maar geld, en, om het op zijn groens te zeggen, meer bomen door het nutteloos gebruik van papier.

Het uitstel van de sluitingsbeslissing werkt onduidelijkheid in de hand en belemmert de door u zo bejubelde investeringen in hernieuwbare energie. Zolang Electrabel en Suez regeren, heeft het immers geen enkele zin verder te investeren en ter zake iets te proberen.

Overigens, weet er iemand wat er is gebeurd met de miljardenopbrengst van Electrabel die ontstaan is door de jarenlange afschrijving op de rug van de consument? Geen woord daarover staat in het regeerakkoord.

Er zijn ook heel wat missing links tussen mobiliteit en gezondheid en leefmilieu. Groen! hoopt dat de staatssecretaris van Mobiliteit, de heer Schouppe, zijn uitspraak in De Morgen van vorig jaar mei zal honoreren. Hij heeft toen aangegeven dat hij voorstander is van het schrappen van alle nachtvluchten. Alle nachtvluchten!

Wij steunen hem daar uiteraard ten volle in. Wij hopen dat deze regering en zijn eigen partij hem daarin

zullen volgen. Wij hopen ook dat hij eindelijk werk maakt van een geïntegreerde politiek rond mobiliteit en van de invoering van een slimme kilometerheffing. Het is meer dan nodig.

Wat betreft gezondheid en leefmilieu, mevrouw Onkelinx, vraag ik u aandacht voor die link. Waarom? Omdat er onder andere een studie is die weergeeft dat er in een straal van 5 km rond kerncentrales beduidend meer kinderen met kanker voorkomen, omdat onder andere geweten is door iedereen dat fijn stof en smog astma en allergieën veroorzaken en nefast zijn voor bejaarden en kinderen. Elk preventief gezondheidsbeleid dat die naam waardig wil zijn zou hier aandacht voor moeten hebben

Ik wil hier ook nog even een kleine actuele voetnoot aan toevoegen. Hoewel, voetnoot? Het gaat om het recht op waardig sterven. Voor mij is het onbegrijpelijk dat een kandidaat-voorzitter van CD&V de euthanasiewens van Hugo Claus in vraag durft te stellen. Wij willen daarom heel duidelijk aansluiten bij collega Bart Tommelein. Mijnheer Tommelein, onze steun hebt u.

Zo kom ik tot asiel en migratie. Er is een opvallende vaststelling, minister Dewael. U bent geen minister van asiel en migratie meer. Heus waar, ik kan dat voor een stuk begrijpen. Het moet niet echt eenvoudig zijn om jarenlang die verantwoordelijkheid te moeten dragen als mens. Juist echter omdat er in dit dossier een grote spanning bestaat tussen medemenselijkheid en beleidsprincipes is het belangrijk zeer concreet en punctueel te werken.

Dan richt ik mij natuurlijk meteen tot u, mevrouw Turtelboom. Uw aparte portefeuille komt niets te vroeg. Hang aan artikel 9.3 eindelijk vaste criteria zodat mensen duidelijkheid krijgen. Het zal er ook voor zorgen dat de interne twisten binnen uw regering verminderen. U begint eigenlijk ook nog redelijk goed. Eindelijk wil deze regering duurzame bindingen honoreren en gebruiken als basis om te regulariseren. Het kan natuurlijk weer beter. Zo is er dringend nood aan bijsturing van de opvangwetten en aan de sluiting van de gesloten centra zodat die jarenlange schendingen van mensenrechtenverdragen eindelijk stoppen. Wij willen al jaren geen kinderen in gesloten centra meer. Het is aan u om daar eindelijk een oplossing voor te vinden. Wij zijn ook voorstander van het resettlementplan waarbij vluchtelingen uit crisisgebieden legaal naar België kunnen komen. Nu bevat het regeerakkoord eigenlijk geen woord over asiel meer. Het spijt ons dat deze voorstellen uit de oranje-blauwe nota's gesneuveld zijn.

Als Groen! willen wij ten slotte ook de toekomst verzekeren. Om de toekomst te verzekeren heeft men geld nodig. Maatregelen kosten geld. Waar gaat u als regering eigenlijk uw inkomsten halen? Wij hebben alvast een suggestie. Ik hoop dat de onderzoekscommissie fiscale fraude die we vorige week hebben kunnen laten goedkeuren als groene fractie uw werk mee vergemakkelijkt. Een degelijke aanpak van de fiscale fraude brengt heel wat geld in het laatje. Met de KB Lux-affaire, de Cash Company en dies meer. zijn we de voorbije 15 jaar vele miljarden euro's misgelopen. Mijnheer Devlies, wij willen samen met u uw werk een beetje verlichten.

Onderzoek en ontwikkeling is een ander belangrijk domein om welvaart te creëren. In het regeerakkoord staat er eigenlijk bitter weinig concreets over vermeld. U gaat zelf zeer veel studeren maar investeren in onderzoek en ontwikkeling is blijkbaar niet echt aan de orde.

Nochtans is het essentieel om de economie voor te bereiden op de toekomst en milieuvriendelijke technologieën te ontwikkelen. Heel wat ambities zijn geslonken; dat is een vaststelling. Er is bovendien geen fundamentele investering in de onderzoeken naar groene economie. Ons land heeft de boot van de wind- en zonne-energie al gemist, laat ons nu niet langer talmen.

Wie wil werken aan een rechtvaardige toekomst voor iedereen moet ook aandacht hebben voor de derde wereld. De budgetten voor de ontwikkelingssamenwerking zijn duidelijk ontoereikend. 0,7% is nog lang niet in zicht. Als u als regering terzelfder tijd in dezelfde nota gaat ijveren voor de opheffing van de internationale handelsbarrières dan maakt u de kwetsbare economieën in het Zuiden alvast op voorhand kapot. Mijnheer Michel, wat baat ontwikkelingssamenwerking in zo'n geval dan nog?

Mijnheer De Crem, op internationaal vlak heeft u niet getalmd. U bent direct tot de actie overgegaan. In plaats van te focussen op de Grote Meren, de humanitaire crisissen in Darfour en Tsjaad hebt u beslist de middelen van Defensie te besteden aan een Amerikaanse oorlog in Afghanistan die tot niets leidt. Is dit de prioriteit van deze regering? In het regeerakkoord staat dat de interventiecapaciteit van ons leger moet worden opgetrokken. Voor welke interventies? Als wij oorlog kunnen betalen, moeten wij de vrede zeker kunnen subsidiëren. Ik hoop dat u die redenering volgt.

Ik kom tot mijn conclusie, geachte premier, geachte collega's. Het voortdurend voor zich uitschuiven van problemen werkt verlamdend. Heel mijn discours hier dient enkel om u te helpen die verlamming te doen stoppen. Het is tijd om niet langer te talmen, het is tijd om het refrein van "Morgen beter" te doorbreken. Mijn advies wat dat betreft, is driedelig.

Ten eerste, kies voor de toekomst. Zorg voor voldoende hoge uitkeringen, voor voldoende hoge pensioenen en heb aandacht voor de minst sterken in onze samenleving. Durf ambitieuze maatregelen voor de aanpak van de klimaatproblemen te formuleren. Al wat anders overblijft, is het ruimen van puin.

Ten tweede, verzeker uw inkomsten. Pak de fiscale fraude aan. Zorg voor een eerlijk belastingsysteem. Investeer in jobs voor de toekomst. Stel een duidelijke begroting op en laat die alstublieft bewaken door een volwaardige minister, niet door een staatssecretaris.

Ten derde, ga voluit voor een innovatieve economie ten dienste van mens en milieu, en niet omgekeerd.

Geachte premier, u bent de primus inter pares van deze klas. Het is aan u om de leiding te nemen. Misschien helpt het als u begint met uzelf boven het partijgewoel te stellen, in plaats van te verkondigen dat u de stekker eruit zult trekken als de ploeg u niet volgt. Uw uitspraak van vanmorgen is alvast een begin. Het is aan u om van dit regeerakkoord een echt verbindend project te maken, in plaats van er u op voorhand reeds van te distantiëren. Maak iedereen in de realisatie ervan medeplichtig door duidelijke keuzes te maken en uzelf aan vaste doelstellingen te verbinden. En doe het nu! Doe alsof u aan de rand van een koud zwembad staat. Langzaam in het water gaan, is een langdurige marteling. Het is veel beter om er maar gelijk in te springen en de koe bij de horens te vatten.

Maar vooral, hou er mee op om telkens tegen de bevolking te zeggen dat u het morgen wel zult doen. Uitstel leidt immers maar al te vaak tot afstel. Dat kunnen we ons in de gegeven maatschappelijke omstandigheden echt niet langer permitteren.

Totdat uw keuzes duidelijk zijn, totdat er ook een echt kostenplaatje bij wordt gepresenteerd, kan geen enkel zichzelf respecterend parlement deze regering een voldoende geven. Wij kunnen als fractie geen vertrouwen geven aan een dergelijke voorwaardelijke regering met koudwatervrees en we zullen dan ook tegen stemmen.

Ik hoop echt van harte dat er snel een bezielend project is.

02.62 Bart De Wever (CD&V - N-VA): Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb gisteren even herlezen wat ik op deze tribune op 23 december heb verklaard naar aanleiding van de installatie van de regering-Verhofstadt III, en ik heb gemerkt dat ik die redevoering vandaag grotendeels zou kunnen hernemen, uiteraard mits aanpassing van een aantal namen en data. Trouwens, ook de gifpijlen van de oppositie waren meestal copy-paste van wat ze op 23 december waren; het antwoord zal dan ook hetzelfde zijn.

Ik zal daarom ook beginnen met een letterlijke herneming van mijn aanhef op 23 december, toen ik stelde dat de N-VA gedurende zes maanden – intussen zijn dat negen maanden – als loyale partner van CD&V had deelgenomen aan de onderhandelingen voor een definitieve regering. Onze partij heeft daarbij gefocust, en blijft focussen, op de hervormingen die nodig zijn voor het behoud van de welvaart en het welzijn van alle burgers in dit land.

Ik sprak toen, en spreek nog steeds, over de staatshervorming. Mijn partij was, is en blijft in dat dossier bereid tot een eerbaar vergelijk. Niet alles kan namelijk in één slag worden binnengehaald. Maar N-VA is niet bereid plat op de buik te gaan. Gisteren niet, vandaag niet, morgen niet.

Dat heb ik gezegd op 23 december ter attentie van de goede verstanders. Ik zeg het vandaag opnieuw ter attentie van de goede verstanders, al is het maar omdat ik de indruk heb dat die groep vandaag nog talrijker is dan toen, en ook ter attentie van de moedwillige verstanders.

Ik denk niet dat onze houding ons tot onredelijke mensen maakt, tot "caractériels" zoals sommigen het zouden uitdrukken. Nog minder is het onze bedoeling om wie dan ook te gijzelen met onze houding. Het idee alleen al! Wat wij vragen, is immers niet het onmogelijke; het is het noodzakelijke.

Net zoals op 23 december moet ik u melden dat wij vanuit ons engagement voor deze staatshervorming niet kunnen toetreden tot deze regering. Talloze keren hebben wij onze kiezers beloofd dat wij dat niet zouden doen zonder echte garanties dat er een ingrijpende hervorming zou komen, en zonder een definitieve bezegeling van de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde.

Deze voorwaarden zijn vandaag niet ingevuld. Nog niet. Deze regering neemt zich wel voor dit te regelen tegen deze zomer. Dat is voor ons dan ook een heel belangrijk engagement, te meer daar inmiddels de communautaire teller, wat ons betreft, op positief staat. Met de stemming over Brussel-Halle-Vilvoorde in de commissie, die toch een unicum was, en met een bescheiden eerste pakket institutionele hervormingen. Reden genoeg voor N-VA om de afwachtende houding van 23 december na vandaag verder te zetten.

Wij willen betrokken blijven bij de verdere communautaire besprekingen en onze verantwoordelijkheid nemen om het tweede pakket te doen slagen.

Voor alle duidelijkheid, ik richt mij ook tot mijn eigen fractie, de lat ligt daarbij niet op het programma van N-VA, maar op het kartelprogramma dat we samen met CD&V hebben geschreven, waarvoor we samen campagne hebben gevoerd, en waarover wij negen maanden samen hebben onderhandeld. (*Applaus*)

Er zijn genoeg redenen om pessimistisch te zijn en zelfs om sceptisch te zijn. Deze materie is voor ons echter te belangrijk om het zomaar op te geven. Iedere kans moet ten volle worden benut. Wij fietsen dus niet tegen de Vlaamse ploeg. Dat is een onterecht verwijt dat ik hier vanuit de meerderheid heb gehoord, zeker als het komt van een team dat acht jaar lang in de andere richting heeft gereden.

Evenmin bezondigen wij ons, mijnheer Dedecker, aan stilzwijgende collaboratie. Aan luidruchtige collaboratie, tot daar toe, maar zeker niet stilzwijgend. Ik vind ook dat een onterecht verwijt van iemand die op dit spreekgestoelte een vernietigend beeld heeft opgehangen van paars, zonder te vermelden dat hij daaraan zelf gedurende vele jaren stilzwijgend heeft gecollaboreerd.

02.63 Jean Marie Dedecker (LDD): Mijnheer De Wever, toen ik zag dat het niet meer ging, heb ik niet gewacht op mijn kruis, maar ben ik eruit gestapt. Dat is een heel groot verschil.

02.64 Bart De Wever (CD&V - N-VA): Deze zomer zullen wij definitief zien waar we staan. Dan zullen we eerlijk evalueren wat wij moeten doen. Inmiddels zal N-VA zich niet nodeloos desolidariseren van het regeerakkoord dat vandaag voorligt.

Dit bevat immers veel intenties waar wij ten volle achter staan en waarvan wij hopen dat het budgettaire plaatje ze daadwerkelijk mogelijk zal maken. Laat ons eerlijk zijn, dat valt immers nog te bezien, zeker gezien de budgettaire toestand waarin deze ploeg van start moet gaan.

Ook wij zijn voorstander van een verhoging van de belastingvrije som, van de vermindering van het aantal aanslagvoeten, het wegwerken van de werkloosheidsval, de verlaging van de belastingen in het algemeen, het activeren van werklozen, de sluitende aanpak, de strengere nationaliteitswetgeving, de mogelijkheid tot economische migratie voor knelpuntberoepen en van een humaan maar strikt asielbeleid. Ook wij zijn voorstander van de sociale maatregelen die vooral de zwaksten in onze samenleving ten goede komen. Ook wij willen hogere pensioenen.

Dat zijn veel goede intenties.

(...): (...).

02.65 Bart De Wever (CD&V - N-VA): Ik hoor een echo in de Kamer.

Helaas bevat het regeerakkoord ook elementen die wij als ronduit negatief beschouwen.

(...): (...).

02.66 Bart De Wever (CD&V - N-VA): Ik hoor alweer een echo in de Kamer.

Neem nu de regularisatie van de afgestudeerde artsen die gelet op de contingentering, wat een goede maatregel is, geen erkenning door de ziekteverzekering zouden kunnen krijgen. Wij weten dat de Vlaamse

Gemeenschap al lang strenge selectieproeven organiseert om te voorkomen dat er te veel artsen zouden afstuderen. De Franstalige Gemeenschap heeft veel te lang niets ondernomen en zit nu met het prangende probleem van te veel afgestudeerde artsen.

(...): (...).

02.67 Bart De Wever (CD&V - N-VA): Ik ben blij dat u daarnaar luistert.

Hun regularisatie is een slag in het gezicht van de vele, Vlaamse jongeren die niet aan de artsenopleiding mochten beginnen. De goede leerling in ons land wordt bestraft en de slechte wordt beloond. Ik zeg u dan ook heel duidelijk dat wij de maatregel niet zullen steunen.

Voorts is er de samenstelling van de huidige regering. Zij bevat meer Franstalige dan Vlaamse excellenties. Aanvankelijk dacht ik – het werd hier ook geciteerd – dat dergelijk feit van begin jaren 1970 geleden was. Enige, historische opzoekingen leren mij dat ik mij heb vergist. Het is, sinds de verdwijning van de unitaire partijen, gewoon nog nooit gebeurd. Ik kan niet anders dan voornoemd feit ten zeerste betreuren. Ik besef ook wel dat het de machtsverhoudingen niet wijzigt. Immers, de aard van de gecreëerde posten zijn niet bepaald indrukwekkend. Ik betreur het feit als symbool echter ten zeerste.

Ik kom tot mijn besluit. Wat zal onze houding vandaag zijn?

(...): (...).

02.68 Bart De Wever (CD&V - N-VA): Dat was meer dan een echo. U begin op mijn uiteenzetting voor te lopen, mijnheer Landuyt. U gaat erop vooruit. De oppositie past u. Ik hoop dan ook dat u nog lang in de oppositie zal zitten. (*Hilariteit.*)

A chaque jour suffit sa peine.

Wat zal onze houding vandaag zijn?

Precies omdat er nog niks verloren is, zullen wij de huidige regering inderdaad voorlopig het vertrouwen geven.

U leest werkelijk geen kranten. Dat was een verrassing voor u.

Alleen ikzelf zal mij als voorzitter van de partij onthouden. Een krachtig signaal om aan te geven dat dit vertrouwen slechts een voorlopig vertrouwen is. Dat het licht nog steeds, net zoals drie maanden geleden, op oranje staat. Het staat niet op rood maar evenmin op groen. Ik steek niet onder stoelen of banken dat ons vertrouwen hier vooral uitgaat naar onze kartelpartner CD&V. Het is samen met hen dat wij de komende maanden hard willen blijven knokken voor meer Vlaanderen.

In juli zullen wij het weten. Eindelijk, want laat ons eerlijk zijn, om Hugo Claus te citeren: "tétitatus". Het is de laatste rechte lijn. Wij zullen ons constructief opstellen. Rechtlijnig maar redelijk. Standvastig in de overtuiging, realistisch in het optreden, maar bovenal trouw in het woord aan de kiezer.

02.69 Patrick Cocriamont (FN): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, messieurs les ministres, chers collègues, le Front National constate qu'il a fallu neuf mois pour que la parturition accouche d'un gouvernement définitif. Les forceps utilisés pour provoquer la naissance s'appellent marchandages, maquignonnages, nominations pléthoriques de secrétaires d'État et fuite devant les véritables problèmes de société. D'aucuns estiment la durée de vie du nouveau-né menacée.

Monsieur le premier ministre, en écoutant votre discours jeudi, une évidence s'est imposée à mon esprit. Vous êtes un brave homme, monsieur Leterme. Votre slogan pourrait être "Je vous aime tous". Vous aimez les riches, vous aimez les pauvres, vous aimez les patrons, vous aimez les travailleurs, vous aimez les chômeurs, vous aimez les handicapés, vous aimez les indigènes et vous aimez les allogènes. Vous êtes un bien brave homme mais je crains que votre amour ne soit platonique. Derrière vos bonnes intentions, je ne perçois hélas rien de concret. Je retrouve dans vos propos la morale des romans de la bibliothèque verte, qui a enchanté mes huit ans et qui vous a influencé, je le crois, bien davantage. Vous nous parlez des préoccupations de l'ouvrier désireux de trouver un bon travail, vous nous parlez des enfants qui ont besoin

de respirer un bon air, vous nous parlez du souci des gens qui ont mal aux dents de pouvoir payer le dentiste. Comment nier ces réalités?

La confiance, cela doit se mériter, affirmez-vous. Vous semblez désireux de rétablir la confiance des citoyens envers le microcosme politicien. Vous êtes également désireux de consolider notre assise économique. Est-ce en prenant la tête d'un gouvernement de vingt-deux membres que vous ressuscitez la confiance du peuple? Était-il bien utile de nommer un secrétaire d'État pour préparer la présidence européenne de 2010 et d'en nommer un autre dont la fonction se résume à être adjoint au ministre des Finances?

Dans un pays qui compte 34 ministres régionaux et communautaires, fallait-il adjoindre sept secrétaires d'État aux 15 ministres fédéraux?

Quant à notre assise économique, n'est-ce pas là le signe de la mondialisation capitaliste et de ses conséquences – la délocalisation, le paupérisme, le chômage – qui la rendent chaque jour plus chancelante?

Examinons votre programme de gouvernement, monsieur Leterme. Vous souhaitez renforcer le pouvoir d'achat, mais vous reconnaissez vous-même que le coût de la vie augmente sans cesse. Est-ce par la faute de vos prédécesseurs socialistes et libéraux ou est-ce dû au contexte international dans lequel les gouvernements ne sont plus que les vassaux de la finance internationale? Comment relever un pouvoir d'achat dans une économie ultralibérale mondialisée, dont tout contrôle échappe aux dirigeants politiques européens?

Vous nous parlez de réductions d'impôts pour les bas et moyens revenus. Pour ce faire, l'accord gouvernemental entend limiter le nombre de barèmes intermédiaires dans le calcul de l'impôt. Ceci implique que les contribuables à haut revenu profiteront davantage de cette mesure, tandis que les bas revenus seront de nouveau les perdants de l'opération, et plus spécialement les travailleurs dont les rentrées sont modestes.

Le Front National est néanmoins d'accord lorsque le gouvernement veut rendre le travail plus attrayant en accroissant la différence entre revenus du travail et revenus de remplacement. Vous souhaitez rémunérer plus justement les personnes qui entreprennent et qui travaillent. Votre intention est louable, mais chacun sait que les grandes sociétés sont plus enclines à satisfaire leur actionnariat que leur personnel. C'est pourquoi le Front National propose une participation des travailleurs aux bénéfices des grandes sociétés par un actionnariat ouvert aux femmes et aux hommes dont la vie est intimement liée à celle de l'entreprise. Il faut partager les richesses selon les mérites de chacun. La cogestion établie au sein de la grande entreprise – une collaboration active, source d'émulation – garantit un travail de qualité et est le gage de la paix sociale et de la prospérité. Elle réduit aussi considérablement l'absentéisme et évite les délocalisations.

Quant aux PME, véritable moteur de la vie économique, il est évident qu'elles doivent bénéficier d'une aide accrue. Mais si le Front National se déclare partisan d'une réduction substantielle des charges sociales payées par les entreprises, il me faut préciser qu'elles devraient être prioritairement concédées aux sociétés qui engagent de nouveaux travailleurs.

Vous souhaitez accorder de meilleures chances aux demandeurs d'emploi. Je m'en félicite. Pour réduire le nombre de chômeurs, il importe de créer de nouveaux emplois, mais comment le faire alors que l'OCDE prévoit pour 2008 une croissance de 0,6% dans la zone euro?

Je sursaute en lisant que l'accès au marché du travail sera facilité pour certaines catégories de chômeurs, dont ceux que vous qualifiez publiquement d'allochtones. Cette mesure qui vise à privilégier les immigrés non européens sur la base de l'origine ethnique et religieuse est l'expression du racisme le plus sournois. Il est à noter que ceux qui prônent la préférence nationale et européenne en matière d'emploi tombent aujourd'hui sous le coup des lois anti-racistes, alors que ceux qui prônent la préférence extra-européenne font figure d'humanistes distingués.

Rappelons que la discrimination positive, apparue aux États-Unis dans le courant des années septante, a depuis lors été abandonnée dans ce pays. Le principe de la priorité d'emploi pour les minorités visibles signifie chômage et misère pour les femmes et les hommes de notre peuple. Il transforme les Belges et les Européens en citoyens de deuxième zone sur leur propre sol. De plus, il annule la liberté d'embauche des

administrations et des chefs d'entreprise. Or, l'embauche du personnel ne peut être déterminée que suivant deux critères: la compétence et la motivation.

Autre point, l'élargissement du champ d'application des titres-services signifie maintenir le travail précaire et mal rémunéré, ce à quoi le Front National s'oppose radicalement.

Vous souhaitez aider les personnes malades et handicapées; le Front National aussi! Il est en outre partisan de l'assistance gratuite aux personnes réellement dépendantes.

Vous souhaitez garantir le financement de soins de santé de qualité. Il s'agit en effet d'une mesure d'urgence. M. Verhofstadt avait déjà émis le même vœu au début de son dernier mandat mais tout le monde sait que l'on ferme des hôpitaux, que le prix des soins de santé augmente et que le vieillissement de la population entraîne une augmentation de coût contre laquelle vous ne pouvez rien.

Vous souhaitez soutenir les familles. Quel gouvernement souhaiterait les détruire? Augmenter les allocations familiales est une excellente chose mais il faudrait surtout respecter l'enfant à naître. Je considère l'avortement comme étant une tragédie. Le droit à la vie est le premier des droits et mon opposition à l'avortement demeure entière, à la fois pour des raisons politiques, démographiques et humaines. Mon opposition à l'avortement n'étant pas d'essence religieuse, je considère qu'il s'agit d'abord, pour la plupart des futures mères, d'un problème social. Une aide financière à la mère célibataire me semble être la première mesure à adopter car le drame de l'avortement est bien souvent lié à une situation économique désespérée.

Cette aide doit être étendue à chaque famille en difficulté. C'est par une politique sociale hardie, une politique de soutien aux plus humbles que l'on pourra mettre fin à la culture de mort qui gangrène notre société.

Vous souhaitez défendre l'environnement. La Belgique a signé les accords de Kyoto, mais n'a pris jusqu'à présent aucune mesure efficace. Le niveau du CO₂ ne fait qu'augmenter, au lieu de diminuer. Ces derniers mois, il y a eu des pics de pollution dus aux particules lourdes, les plus dangereuses, celles qui pénètrent le plus profondément dans les poumons. Toutes les toitures du pays devraient être couvertes de panneaux solaires, tous les jardins du pays de pompes à chaleur.

Vous souhaitez garantir la sécurité des citoyens. Dans ce cas, il faut rompre hardiment avec la politique menée par Mme Onkelinx à l'époque où cette dernière était ministre de la Justice. Une société civilisée ne peut tolérer que ses membres les plus vulnérables vivent dans la peur. La sécurité des biens et des personnes est l'obligation majeure des pouvoirs publics. L'insécurité qui règne dans certains quartiers de nos villes doit faire place à la paix, la tranquillité et l'ordre public.

Le Front National s'insurge contre l'existence de zones de non-droit où nos citoyens sont les otages de bandes organisées. Force doit revenir à la loi sur l'ensemble du territoire. Les effectifs policiers doivent être accrus. Les antennes locales de la police doivent être en permanence accessibles au public. La présence sur le terrain d'agents de quartier et l'intervention rapide de patrouilles aux effectifs suffisants me semblent seules capables de réduire de façon significative le nombre de délits.

Mais la prévention des crimes et délits ne peut être efficace que si l'ensemble des pouvoirs publics s'implique dans ce combat. La justice doit suivre l'évolution de la délinquance et se pencher davantage sur le sort des victimes. La politique familiale doit refaire de la famille le centre de l'éducation. L'aménagement du territoire doit humaniser les grands ensembles. L'immigration illégale doit être enrayée. La police doit être mieux organisée, ses agents mieux formés et consultés par la hiérarchie lors des prises de décision concernant leur travail. Toute action de prévention sérieuse passe par une éducation civique dès le plus jeune âge. L'école a, elle aussi, une tâche à accomplir en ce domaine.

Il faut maintenir une politique répressive face à la "voyoucratie". Des bandes sèment la terreur dans plusieurs de nos cités. Composées majoritairement d'individus mineurs sûrs de jouir d'une quasi-impunité, elles terrorisent la population.

Pour enrayer la croissance exponentielle de la petite délinquance, le Front National propose le désistement automatique du tribunal de la jeunesse pour les jeunes à partir de 16 ans en cas de crime ou de délit portant atteinte aux personnes. Il propose aussi l'application du principe de tolérance zéro: chaque délinquant doit

être poursuivi et sanctionné suivant la gravité de ses actes.

Le montant des allocations familiales destinées aux délinquants mineurs devra être versé à leurs victimes pendant une période variable dépendant des dommages subis. Cette dernière mesure permettrait aussi de responsabiliser les parents qui abdiquent devant leurs devoirs et responsabilités. M. Verhofstadt avait, lui aussi, promis de garantir la sécurité des citoyens. Promesse creuse!

Vous souhaitez utiliser scrupuleusement l'argent des contribuables. Je l'espère, monsieur Leterme! Vous rompiez ainsi avec la tradition de gabegie des sociaux-libéraux.

Vous souhaitez valoriser la diversité culturelle de notre société. Une société multiculturelle, monsieur le premier ministre, ce n'est pas une société où cohabitent plusieurs cultures. C'est une société sans culture, sans identité, sans racines, sans solidarité réelle. Pour les professionnels de l'hypocrisie humaniste, l'homme métissé, l'homme gris, coqueluche de notre société décadente, n'est homme que dans la mesure où il est consommateur. Il n'est qu'un numéro de sécurité sociale, un numéro de compte en banque.

La diversité que vous entendez favoriser a pour modèle le Brésil et sa misère endémique, le Liban et sa guerre civile, le Kosovo et la violence à l'encontre de la courageuse minorité serbe. Sont-ce là les modèles dont vous rêvez?

Vous nous déclarez que les étrangers établis sur notre sol avant le 31 mars 2007 et qui ont une perspective d'emploi pourront exceptionnellement obtenir un permis de travail et un droit de séjour. Je suppose que vous voulez parler de régularisation des clandestins, des illégaux. Qu'en termes pudiques, ces choses-là sont dites! Et vous précisez que ces mesures s'inscrivent dans le cadre de la migration économique que vous voulez rendre possible à court terme.

Ignorez-vous que l'immigration choisie s'ajoute toujours à l'immigration subie, qu'une perspective d'emploi ne signifie pas un emploi, qu'on n'obtient pas exceptionnellement un droit de séjour lorsque ce cadeau s'inscrit dans le cadre d'un projet?

Vous souhaitez que notre pays soit un maillon fort de la communauté internationale. Votre gouvernement se veut la locomotive du renforcement et de l'approfondissement de l'Union européenne. Bravo monsieur! Nul ici n'est plus européen que moi. Je le suis de cœur et de raison. Je milite depuis plus de 30 ans pour l'unité, l'indépendance et la grandeur de notre grande patrie continentale, dans le respect des traditions de chacun des peuples qui la composent.

Le droit de ces peuples est aujourd'hui bafoué par les technocrates de Bruxelles car l'Union européenne, avant-garde du mondialisme marchand, ce n'est pas l'Europe et ce n'est pas la démocratie puisque la volonté exprimée par les peuples de France et des Pays-Bas, en 2005, est aujourd'hui bafouée par les Merkel, les Sarkozy "américanolâtres" impénitents auxquels vous vous associez.

Vous affirmez œuvrer activement pour la paix. J'en doute! Œuvrer pour la paix signifie promouvoir une défense européenne intégrée, indépendante des USA. Cela signifie dénoncer les manœuvres d'encerclement de la Russie par les bellicistes du Pentagone. Cela signifie quitter l'OTAN, bras armé de l'impérialisme américain et promoteur de la guerre humanitaire.

Entre parenthèses, ne serait-il pas plus profitable à l'ensemble de la Nation de transférer au budget des pensions les sommes que nous gaspillons à entretenir cette organisation militaire à la solde des intérêts d'Outre-Atlantique.

Ici aussi, vous êtes dans la ligne de votre prédécesseur libéral qui déclarait voilà trois mois à peine qu'il fallait renforcer notre présence sur la scène internationale et poursuivre les opérations en cours au Congo, en Afghanistan, au Liban et au Kosovo.

Monsieur Leterme, vous prétendez avoir des ambitions concrètes et vous avouez être conscient de vos limites. Vous nous présentez une Belgique au niveau de vie élevé et à la qualité de vie enviable. Si votre gouvernement nourrit des ambitions concrètes, il ne peut s'agir que d'ambitions personnelles. Votre gouvernement se dit conscient de ses limites. Tiendra-t-il jusqu'à la réforme prévue pour cet été, jusqu'aux élections régionales de 2009 ou jusqu'en 2011?

Peu de personnes peuvent le dire.

Quant à la prospérité du pays, elle ne profite qu'à une clique d'oligarques et nullement aux forces vives, dirigeants de PME, cadres, employés, fonctionnaires ou ouvriers. Votre déclaration baigne dans l'euphorie pascale. Vous nous faites miroiter une résurrection nationale. Je suis hélas convaincu que, gouvernant avec les socialistes et les libéraux, vous ne réussirez pas à sortir le pays du marasme. Votre gouvernement est un gouvernement de rencontres et de communautés d'intérêts matériels.

À son égard, l'opposition du Front National sera totale. Je refuse de vous accorder la confiance que vous sollicitez.

De **voorzitter**: Collega's, de reeks van sprekers in de eerste ronde – meestal fractieleiders – is afgewerkt.

De eerste minister heeft het woord.

02.70 Eerste minister **Yves Leterme**: Mijnheer de voorzitter, leden van de Kamer, collega's, monsieur le président, membres de la Chambre, chers collègues, op de eerste plaats wil ik uiteraard alle leden die het woord hebben genomen, bedanken voor hun bijdrage. Zij mogen ervan overtuigd zijn, of zij behoren tot de meerderheid of tot de oppositie, dat hun opmerkingen genoteerd zijn en dat wij daar in de mate van het mogelijke rekening mee zullen houden, zoals reeds vroeger is gezegd.

Mijnheer de voorzitter, collega's, een van de vaststellingen die ik vandaag doe, is dat – en dit hoort ook zo in een democratie – ook de partijen die deel uitmaken van de regeringsmeerderheid, eigen accenten leggen en duidelijk maken dat hun bijdrage in de coalitieonderhandelingen wel degelijk heeft geleid tot de realisatie van belangrijke onderdelen van hun programma.

Force est de noter qu'une des conclusions de ce débat est que la majorité a une vision commune et fait preuve d'une plus grande cohésion que l'opposition. En effet, l'accord de gouvernement est jugé par certains partis de l'opposition comme trop à droite, trop orienté et trop sécuritaire tandis que d'autres prétendent qu'il s'agit d'un amalgame de mesures gauchistes.

Ik denk dus dat uit de visie, die vertaald is in het regeerakkoord, blijkt dat er wel degelijk een programma en een geheel van maatregelen is dat zich richt tot de globale bevolking. Dat is ook de roeping van deze regering. We moeten vanuit een niet evidente startpositie gaandeweg, week na week en Ministerraad na Ministerraad, maatregelen nemen en een beleid voeren ten behoeve van heel de bevolking.

Ik wil nog eens terugkomen op de vijf of zes krachtlijnen van het regeerakkoord, die ons binden als partijen en als fracties van de meerderheid, en die heel duidelijk herkenbaar zijn, zowel in de verklaring als in de tekst van het regeerakkoord, althans voor degenen die het te goeder trouw willen lezen.

Ten eerste, wij willen in dit land verder de zin voor initiatief, voor inspanning en inzet aanzwengelen.

Nous voulons récompenser les gens qui entreprennent un travail, qui s'investissent et qui veulent aller de l'avant dans la vie.

Wij willen ondersteunen wie onderneemt, wie initiatief neemt, en zulks via een KMO-actieplan, via gerichte lastenverlagingen, waardoor de arbeidskost concurrentieel is. Daarnaast willen wij ook mensen niet laten berusten in de werkloosheid, maar integendeel, met uiteraard maatregelen die een sociale dimensie hebben, hen helpen om vanuit een werkloosheidsituatie opnieuw aan te sluiten bij de arbeidsmarkt en door hun eigen werk, hun emancipatie waar te maken. Het is een van de grote uitdagingen, gelet ook op de werkgelegenheidsgraad die te laag is, voor de komende maanden voor deze regering om die ambitie te vertalen in concrete maatregelen.

Nous le ferons évidemment en concertation avec les partenaires sociaux.

La deuxième ligne directrice, c'est la Solidarité, mot écrit – je le répète – avec une majuscule.

Inzake solidariteit, dames en heren, wordt er in de politiek in dit land al te veel een tegenstelling opgeroepen tussen de fiscaliteit, waar de liberalen voor zouden zijn, en de sociale zekerheid, waar de socialisten voor zouden zijn. Ze zouden elkaar tegenstrijden, om de beperkte budgettaire ruimtes te bekampen. Niets is

minder waar. In het regeerakkoord dat voorligt, wordt de sociale zekerheid inderdaad aangewend om de sociale solidariteit sterk te houden en om solidariteit met een hoofdletter te schrijven, maar ook in de keuze van de fiscale maatregelen wordt rekening gehouden met de laagste en de middeninkomens.

En ce qui concerne l'organisation de la solidarité, ce gouvernement veut se placer au-dessus de l'opposition traditionnelle entre fiscalité et sécurité sociale. En effet, je crois que tout le monde conviendra que le choix des instruments dans le domaine fiscal aidera les revenus les plus bas et moyens.

Door de verhoging van het belastingvrij minimum, maar zelfs – en dan richt ik mij tot de mensen van de groene fractie – door de optie om het aantal intermediaire barema's te verminderen en een verdere stap te zetten naar het opheffen van de tussenbarema's in de fiscaliteit, zelfs via deze maatregelen komen wij tegemoet aan een vraag naar versterking van de koopkracht van de middeninkomens en zelfs een deel van de laagste inkomens. Als men de cijfers bekijkt, is het vandaag zo dat 74,6% van de belastingaangiften onder het barema van 30% in de personenbelasting valt. Het barema van 30% wordt dus toegepast op driekwart van de inkomens.

Alors on ne peut pas dire que poser un pas supplémentaire vers l'abolition des barèmes intermédiaires soit une mesure antisociale. Loin de là!

Wij moeten de solidariteit organiseren via de fiscaliteit en die tegenstelling opheffen, maar daarnaast uiteraard ook een belangrijke inspanning leveren voor de sociale zekerheid, la sécurité sociale pour laquelle les financements doivent être garantis. Met de sociale zekerheid willen wij voor de laagste inkomens in de pensioenen, maar ook in andere sectoren zoals invaliditeitsuitkeringen, bijkomende inspanningen leveren. De welvaarts koppeling, maar daarnaast een inhaalbeweging zoals beloofd vóór de verkiezingen, en nu uitgevoerd wordt na de verkiezingen door alle partijen van de meerderheid, voor die laagste en oudste pensioenen, daarvoor maken we een bijzondere inhaalbeweging.

Solidariteit via fiscale weg en solidariteit via de sociale zekerheid, dat zijn cruciale elementen in dit regeerakkoord.

Een actieve solidariteit ook, via een aantal hervormingen van het werkloosheidsstelsel, nogmaals, omdat wij echt bewust en overtuigd zijn dat de meest rechte weg naar emancipatie voor de mensen erin bestaat aansluiting te vinden bij de arbeidsmarkt. Wij willen als regering vooruithelpen, initiatief laten nemen aan al wie vooruit wil en kan, maar ook mee trekken aan iedereen die het moeilijk heeft in deze samenleving.

Natuurlijk moet er daarvoor voldoende economische groei zijn en moet onze economie verder innoveren en verder ontwikkelen.

Cela doit aller de pair avec un développement durable qui comprend un volet énergétique et des objectifs très ambitieux, qui seront traduits dans des mesures et des plans concrets.

La quatrième ligne directrice est de stimuler l'esprit d'innovation, d'encourager ceux qui veulent et qui savent travailler, sans oublier la solidarité et le développement durable. Il faut également renforcer, comme cela a déjà été fait dans le passé, le fonctionnement de l'État dans ses tâches essentielles.

Vandaar dat we heel sterk de nadruk leggen enerzijds op het doortrekken van inspanningen voor de goede werking van de politiediensten die zorgen voor de veiligheid van de burger in dit land. Anderzijds denk ik, nadat de politiehervorming effectief tot resultaten heeft geleid, vertrokken vanuit een meerderheidsgrensoverschrijdende dialoog, de octopusdialoog, dat wij vandaag, in 2008, mogen vaststellen dat die aanpak resultaten heeft opgeleverd. Globaal genomen kan ik stellen dat de politiehervorming waarin zwaar werd geïnvesteerd en die werd doorgevoerd, de veiligheid van de burger ten goede is gekomen.

Force est de constater qu'en ce qui concerne le fonctionnement de la Justice, il reste encore beaucoup de travail. Nous devons poursuivre les efforts déployés récemment.

Inzake de aanpak van de criminaliteit, het functioneren en de toegankelijkheid van Justitie moeten wij bijzondere, bijkomende inspanningen leveren. De overheid versterken in de uitoefening van haar kerntaken, een van haar kerntaken, en daarmee werd dan ook iemand speciaal belast, is ook zorgen dat de wet overal gelijk wordt toegepast.

Il convient que les lois soient appliquées partout et pour chacun de la même manière, tant dans le domaine

de la fiscalité que dans celui de la sécurité sociale. C'est d'ailleurs la tâche dévolue à l'un des secrétaires d'État au sein du gouvernement.

Dames en heren, het vijfde element is dat wij een open en tolerante samenleving willen zijn. Dat moet, meer dan ooit en als hart van Europa, onze roeping zijn en blijven, met een aantal waarden en tradities uit het verleden, die echter ook een bijzondere toekomst hebben. Open en tolerant, maar uiteraard volgens bepaalde afspraken, in een goed evenwicht tussen rechten en plichten.

Enerzijds willen wij mensen die vanuit een noodsituatie naar ons land komen, het recht bieden hier veilig te kunnen leven. Anderzijds willen wij de betrokkenen ook de plicht opleggen zich te integreren en zich naar onze wetten en waarden te gedragen.

De zesde krachtlijn schrijft zich traditioneel voor een groot stuk in de continuïteit van de internationale politiek in. Ons land wil op dat vlak een motorrol in de Europese integratie blijven spelen. Inzake defensiepolitiek zijn, enerzijds, de loyaliteit aan en de loyale samenwerking met de NAVO en, anderzijds, het ondersteunen van inspanningen om binnen voornoemde globaliteit tot een sterkere, Europese peiler te komen, belangrijk.

Enfin, les efforts qui sont non seulement annoncés mais déjà consentis dans le budget 2008 au niveau de l'aide à la coopération sont très importants. Nous voulons poursuivre l'ambition d'atteindre l'objectif de la loi, à savoir l'objectif de 0,7%. Le calendrier a été fixé à 2010.

Dames en heren, dit regeerakkoord geeft een heel duidelijke richting aan voor het regeringsbeleid. Op zes lijnen is het ambitieus in visie en in doelstellingen.

Ik heb veel opmerkingen gehoord over de zogenaamde vaagheid van de tekst.

On m'a parlé d'un texte qui manquait de chiffres et de données concrètes. Monsieur Nollet, je ne vais pas revenir sur les répliques des chefs de groupe de la majorité mais j'ai consulté moi aussi les accords précédents. Je ne veux pas faire de mauvais esprit.

Ik wil hier geen vijandigheid uitlokken tussen fracties. Ik zeg dit ook ten behoeve van andere mensen dan degenen die hier verzameld zijn als parlementslid. Wanneer men de teksten van voorgaande regeerakkoorden bekijkt, kan men niet zeggen dat onze tekst minder concreet en meer vrijblijvend is dan vorige regeerakkoorden. Dat is helemaal niet het geval. Ik zou bijvoorbeeld kunnen citeren uit de akkoorden van 2003, 1999, 1995 of 1992.

Trouwens, wat die vaagheid betreft, een element van vaagheid is effectief de concrete invulling in budgettaire termen van een aantal maatregelen. Ik herhaal het: die aanpak is ingegeven door budgettaire voorzichtigheid.

On n'a pas assez évoqué la prudence budgétaire aujourd'hui. Il faut se rendre compte du fait qu'au moment d'établir un accord de gouvernement la conjoncture économique au niveau mondial, au niveau européen et dans notre pays a fortement changé.

Er is toch een en ander veranderd inzake conjunctuur, inzake economische groei, inzake inflatie. Behalve de heren Tommelein en Verherstraeten denk ik dat andere collega's daaraan veel te weinig aandacht hebben besteed. Dat moet nochtans het vertrekpunt zijn. Wij zijn geen eiland. Wij zijn een open economie, de 20ste economie ter wereld, die moet rekening houden met de evolutie van de internationale conjunctuur, met zaken zoals cijfers van economische groei, inflatie en dies meer. Een aantal van die macro-economische cijfers gaat niet de goede richting uit. De groei is gedaald en de inflatie trekt aan. Dat is ook een reden om voorzichtig te zijn. Wij mogen niet de fout maken om geld uit te geven dat er niet is. Daarom maken wij duidelijke keuzes.

On fait des choix très clairs sur les mesures à appliquer, sur les instruments à utiliser pour l'augmentation du pouvoir d'achat par exemple. Néanmoins le volume des moyens budgétaires alloués sera fixé au moment de l'élaboration du budget, année après année. Ces moyens seront naturellement inscrits dans le budget pluriannuel.

Daarnaast weerleg ik niet alleen het element van vaagheid, maar wil ik ook het element van de beloften

weerleggen. Dames en heren, de politieke conjunctuur heeft ertoe geleid dat wij met de nieuwe regering een regeringsverklaring verdedigen enkele dagen nadat wij de begroting 2008 door dezelfde meerderheid hebben laten voorleggen aan het Parlement. Men heeft cijfers gevraagd. Welnu, mijnheer de voorzitter, er is een heel pak cijfers ingediend, waarvoor wij de politieke verantwoordelijkheid nemen. Het budget 2008 houdt wel degelijk heel duidelijke keuzes inhoudt.

Collega's, er is in de begroting 2008 in een marge van 320 miljoen euro voorzien. Natuurlijk zouden wij meer willen doen, maar wij nemen de verantwoordelijkheid op ons om te denken aan de toekomst en ervoor te zorgen dat de begroting van de globale overheid wel degelijk in evenwicht blijft. Dat betekent dat men zijn ambities moet richten naar de mogelijkheden.

Cela représente 320 millions. Quand on regarde la répartition de cette marge budgétaire, on constate que ce ne sont pas seulement des paroles mais des actes. C'est une prise de responsabilités au niveau budgétaire. Ces 320 millions seront utilisés pour relever les pensions. Ce n'est pas une promesse mais bien une réalité.

Wat het pensioenstelsel betreft, 100 miljoen van de 320 miljoen gaat naar de verhoging van de pensioenen. Het optrekken van het belastingvrij minimum, voorlopig nog geplafonneerd: 75 miljoen euro. Wie komt dat ten goede, meent u, collega's van de groene fractie? Toch aan de laagste inkomens. Dat is mathematisch vaststelbaar. Dat zijn geen loze beloften, dat zijn geen grote woorden, dat is realiteit. Het is de realiteit van diezelfde mensen van deze meerderheid, die het vertrouwen vragen en die niet alleen in het regeerakkoord maar ook in de begroting hun voorstellen indienen.

Autres exemples: le relèvement des allocations familiales, non seulement une promesse mais une mesure effective prise dans le budget 2008, ou encore les efforts pour les entreprises chiffrables à environ 50 millions d'euros dans la marge de 320 millions que nous nous sommes donnée.

Wij leggen hier niet gewoon beloften af en wij leggen niet alleen een regeerakkoord op tafel met grote woorden want tegelijkertijd zijn er de daden. Ik denk dat dit de goede aanpak is, gegeven de internationale, economische conjunctuur.

Nogmaals, het komt erop aan geen geld uit te geven dat wij niet hebben en stap voor stap onze beloften waar te maken. Wij beginnen daarmee met de begroting 2008. Trouwens, in mei is er de 50 euro jobkorting die de mensen zullen voelen. De mensen die werken, zullen zien in de bedrijfsvoorheffing dat zij 50 euro extra overhouden aan het einde van de maand. Dat is een heel concrete maatregel uitgedrukt in geld, maar die ook een politieke betekenis heeft aangezien wij daarmee degenen willen belonen die werken in dit land. Men zal effectief 50 euro meer ontvangen. Het optrekken van het belastingvrije minimum vanaf begin juli met 250 euro aan een schijf van 25% betekent dat de mensen 62 euro extra zullen krijgen. Dit zijn geen vage beloften, maar realiteit. Ook in juli verhogen de pensioenen. De solidariteitsbijdragen worden voor een schijf afgeschaft.

Wij hadden uiteraard meer willen doen en wij zullen ook meer doen, maar men mag geen geld uitgeven dat er niet is.

Mesdames et messieurs, cet accord de gouvernement est un accord réaliste, qui tient compte de l'environnement économique qui a changé, et où il faut se montrer prudent quant aux engagements budgétaires si l'on veut sauvegarder l'avenir. C'est la responsabilité que nous prenons, non seulement dans l'accord de gouvernement, mais aussi dans le budget qui a été déposé par la même majorité, avec la même prudence.

Je renvoie donc les députés qui réclament des chiffres à ce budget, où ils constateront que ce ne sont pas que des paroles, mais des actes vérifiables.

Ik wil het nu hebben over de hervorming en de aanpassing van ons land, de hervorming van de instellingen. Zoals het ook verwoord is door de fractievoorzitters van de meerderheid, is de regering ervan overtuigd dat ons land ook nood heeft aan een verdere evenwichtige staatshervorming, op basis van dialoog, zoals de afgelopen maanden gebleken is dat wij kunnen werken, ook dankzij onder meer collega's die niet behoren tot de regeringsmeerderheid en ten aanzien van wie ik de dankwoorden herhaal.

Ook op dit vlak zijn het niet alleen woorden. Ook daarin gaan we verder dan te staan roepen aan de kant, maar dienen wij een voorstel van bijzondere wet in.

Ik wil mij hierbij afzetten tegen degenen die zeer geringschattend doen over de inhoud van dat wetsvoorstel.

Wat betreft de huurwet, de versterking van de mogelijkheden voor de Gewesten inzake verkeersveiligheid, en ce qui concerne le transfert des compétences relatives à l'économie sociale et l'accueil de la petite enfance, si ces matières ne constituent pas les fantasmes de certains politiciens, elles font néanmoins partie intégrante de la vie pratique, de la vie journalière de nombre de nos concitoyens.

(Applaudissements)

Zoals ook collega De Wever gezegd heeft, durf ik te zeggen dat de balans positief is, de balans van de dialoog, collega's, die wij ter zake ook aangegaan zijn met fracties die niet behoren tot de regeringsmeerderheid. Dat is de weg die wij willen volgen, ook de komende weken, inzake de staatshervorming: de weg van de dialoog, de weg om stap voor stap te komen tot maatregelen die zorgen voor een betere bevoegdheidsverdeling, niet omwille van die bevoegdheidsverdeling of omwille van een staatshervorming op zich, maar om ervoor te zorgen dat de politiek beter ten dienste kan staan van de mensen.

En ce qui concerne la mi-juillet, cette échéance n'est pas l'invention d'un groupe parlementaire ici représenté à la Chambre; ce n'est pas l'invention d'une personne. Non! C'est la volonté commune exprimée dans le développement de la proposition de loi spéciale qui a été déposée au Sénat.

In dat voorstel van bijzondere wet staat duidelijk omschreven, in gemeenschappelijk akkoord trouwens overeengekomen met de fracties die het wetsvoorstel ondersteunen, dat half juli de regering hier voor de Kamer zal staan met een verklaring met betrekking tot hetgeen men het tweede pakket noemt. Dat is dus geen dreiging. Dat is gewoon een politieke afspraak die gemaakt is en die gerespecteerd zal worden.

Monsieur le président, la direction de l'accord de gouvernement est donc très claire.

De richting die wij uit willen is heel duidelijk. Er worden duidelijke keuzes gemaakt. Daarnaast nemen wij de verantwoordelijkheid om inzake budgettaire impact de maatregelen weliswaar te berekenen, maar ook de intensiteit en het volume van een aantal voordelen die wij toekennen te laten bepalen door de mogelijkheden.

De uitvoering van dit regeerakkoord, vanuit de niet-evidente startpositie zal geheel onze inzet vergen.

Chers collègues, je puis vous dire que nous sommes prêts, au gouvernement, à y travailler dès demain.

Het vertrouwen van de Kamer dat werd gevraagd, mijnheer de voorzitter, moet ons toelaten om de komende weken en maanden, dag na dag, Ministerraad na Ministerraad, in dit land het vertrouwen te herstellen en ervoor te zorgen dat de politiek ten dienste van de mensen staat. Dank u wel. *(Langdurig applaus van de meerderheidspartijen)*

De **voorzitter**: Collega's, zoals afgesproken, is nu het ogenblik van de repliek aangebroken. Elke fractie heeft recht op tien minuten.

Wij schrijft zich voor de repliek in? Ingeschreven zijn de heren Annemans, Nollet en Vanvelthoven.

02.71 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, mijnheer De Wever, ik hoor u graag zeggen dat u bevredigd bent. Wanneer Herman Van Rompuy vanavond met Yves Leterme nog een glas drinkt, zal hij ook zeggen: "Zie je, Yves, zo erg is het niet. Het valt eigenlijk goed mee. Eens de bocht is gemaakt, begint het applaus op te stijgen en is alles voorbij."

Ik moet echter nog een laatste keer proberen u bij de klas te houden over de politieke context waarin u werkt. Ik doe een laatste poging, zowel ten aanzien van de collega's van de CD&V als ten aanzien van de collega's van de N-VA. De VLD laat ik. Ik weet dat alle politieke principes als water van een gans van laatstgenoemde partij aflopen. Ik weet ook al lang, straks al tien jaar, dat zij niet luistert.

Op u hoop ik echter nog altijd. Uiteindelijk, toen u naar de kiezer ging, maakte u een mooie synthese van alles wat ik hier jarenlang zei en voorspelde. U deed er ook uw voordeel mee.

Mijnheer de eerste minister, ik weet niet of u de politieke context van deze namiddag een beetje hebt gevolgd.

De heer Tommelein maakte een paar grappige uitschuivers, bijvoorbeeld over de ethische thema's. Het is spijtig dat de heer Schouppe hier niet is. U en ook de collega's van de CD&V hebben, naar ik aanneem, echter goed geluisterd, vooral dan naar het applaus dat op de paarse banken ontstond, toen door Tommelein werd vastgesteld en afgekondigd dat zijn partij met de ethische thema's haar goesting zal doen. Van de afspraken als heren en dames van stand, zoals Schouppe ze noemde, komt niets in. Heren en dames van stand zitten daar. Dat heb ik goed begrepen. Dat was een uitschuiver waarmee Tommelein, waarvoor ik hem dank, nog eens de puntjes op de i zette. Collega's van de CD&V, wij zullen in de komende weken en maanden wel zien waartoe zijn standpunt zal leiden.

Er was nog een grappige uitschuiver, toen hij zei dat het bilan van uw regering evengoed moet zijn als het bilan van de heer Verhofstadt. Dat was ook een mooie uitspraak. Mijnheer Tommelein, ik vond het een van uw betere uitspraken. Inzake staatshervorming en inzake begroting kan ze tellen. Ik kijk ernaar uit. Ik neem aan dat ook Yves Leterme ernaar uitkijkt om het even goed te kunnen doen als de heer Verhofstadt.

Wat in de uiteenzetting van Tommelein echter wel belangrijk was – dat moet u goed begrijpen en hebt u toch goed gehoord –, is dat hij opperde – hoe zei hij het ook alweer? – dat de meeste kiezers liberaal hadden gestemd. Hij moest zich achteraf herpakken en probeerde het gat nog dicht te rijden. Ik heb zijn uitspraak echter goed beluisterd. De meeste kiezers in ons land stemden liberaal.

Voorname uitspraak zal u achtervolgen. De heer Bacquellaine kwam op het spreekgestoelte en versterkte voorname woorden nog. Hij zei: « Nous, libéraux réformateurs de la Wallonie, de Bruxelles et de la Flandre. » Wie zijn dat dan? Zijn dat dan de Verenigde Liberalen en Democraten of zoiets? Vlaams mag worden geschraapt. Het zijn allemaal liberalen. Dergelijke uitspraak zal de komende maanden en jaren op u wegen. Ik hoop dat voornoemd gesternte nog verandert, en niet in de gunstige zin. Ik hoop dat u snel zal inzien dat u met dergelijke bewering niet verder kan en dat het een uitspraak is, met de sardonische en arrogante glimlach die daarmee gepaard gaat, die uw regering fundamenteel hypothekeert. Zij omvat namelijk de discussie over de machtsverhoudingen. Voorname discussie blijft en u zal er niet aan ontsnappen.

Aan de collega's van de N-VA, mijnheer De Wever, het was helemaal geen kwestie van copy-paste, integendeel. U zult het wel vernemen, ik heb mij gewoon gebaseerd op de krant van vandaag. Ik heb daarop mijn stellingen over de verhouding tussen CD&V en N-VA gebaseerd. Er staat wel degelijk, hoe u het ook draait of keert, "CD&V zal zich niet laten gijzelen door de N-VA". Persoonlijk vind ik dat CD&V zich eerder laat gijzelen door het FDF dan door de N-VA. Ik zou zeggen: was het maar waar. Op een gegeven ogenblik moet u echter de democratische netheid gaan hebben om te beslissen. U zegt dat u het voorlopig uitstelt. Voorlopig wordt dus iets als onverwijd, een onbepaalde tijdsbepaling waaraan men zich niet houdt. U stelt het voorlopig uit maar er komt een moment waarop de kiezer u vraagt wat het nu is. Dat begrijpt u wel. Men kan niet langs alle kanten alles binnen halen: zich verzetten tegen het feit dat hier geen pariteit meer is, nakijken in de boekjes hoe lang het geleden is om dan vast te stellen dat het nooit gebeurd is dat zoveel Franstaligen de federale regering domineren en tegelijkertijd zeggen dat men toch voor die regering gaat stemmen. U kunt niet de oppositie uithangen en er uiteindelijk voor zorgen dat alle stemmen toch nog bij Leterme terechtkomen om het dan toch te doen. In de praktijk gebeurt het. Op een gegeven ogenblik scheiden die wegen en gaat de kiezer u om een antwoord vragen. Dat voorlopig, dat onverwijd, dat moet ophouden. Op een of andere manier zult u hier intellectueel gesproken vandaag met mij moeten vaststellen dat er slechts in schijn een staatshervorming is, slechts in schijn een oplossing voor Brussel-Halle-Vilvoorde en slechts in schijn een regering. Toch gaat u met zes N-VA'ers voor stemmen. Dat kan niet blijven duren.

02.72 Jean-Marc Nollet (Ecolo-Groen!): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, chers collègues, quatre éléments m'ont frappé au cours du débat.

Premièrement, la ligne très classique de votre première réplique, monsieur le premier ministre, a été de regarder ce qui se passe du côté de l'opposition et de pointer du doigt ce qui est dit ici en montrant la différence avec ce qui est dit par là. Excusez-moi mais nous n'avons rien à voir avec ces gens-là! (*geste vers les bancs du Vlaams Belang*)

Il est logique que les critiques émises de ce côté-là ne soient pas les mêmes que les critiques formulées par

ici. De fait, nous n'aurons jamais à former une équipe et une cohérence avec gens-là. Alors permettez-moi de distinguer les choses dans le rôle de l'opposition! Je pense qu'il ne faut pas cacher les divisions dans votre propre majorité en regardant les divisions de l'opposition qui, elle, n'a pas pour vocation d'élaborer un projet.

Deuxièmement, il a fallu attendre la fin des débats et votre réponse pour voir se dégager cinq priorités.

Admettez que telles que vous les avez formulées ici, elles restent très vagues et très floues. Néanmoins, on sent une volonté, une tentative, un effort pour répondre à ce qui se dit, pas seulement ici mais aussi à l'extérieur.

Troisièmement, on en a beaucoup parlé tout au long de la journée: le faible niveau de précision de l'accord de gouvernement. Vous renvoyez vers d'autres accords de gouvernement. Je veux bien les regarder; je l'ai d'ailleurs fait mais les choses y sont plus précises. D'ailleurs vous le savez très bien puisque vous-même et M. Reynders aviez déposé en début de semaine, en début des négociations une note dans laquelle il y avait des chiffres, un agenda, des priorités. Je vais en citer une.

Monsieur le premier ministre, vous vous en souviendrez – vous l'aviez signée. Il s'agissait d'un montant de 250 millions annuels consacrés en priorité à la lutte contre la pauvreté. Il s'agissait de votre texte de départ! Ensuite, vous avez négocié avec les autres partenaires et vous êtes ressorti de là avec un texte qui dit "un montant annuel sera consacré à la lutte contre la pauvreté".

En regardant dans ce budget 2008, on ne retrouve pas le moindre euro de ces 250 millions. Ne parlez donc pas toujours du passé, des autres textes mais regardez l'évolution dans la négociation!

Le premier texte était plus précis, vous le savez bien, mais il a fallu composer, il a fallu conjuguer. Plutôt qu'arbitrer et trancher, comme je vous le reprochais déjà tout à l'heure, vous avez reporté. Vous avez concilié par l'imprécision. Vous n'avez pas voulu trancher et ce faisant, vous reportez et rendez le pays immobile, dans l'incapacité d'avancer, notamment face aux enjeux environnementaux ou aux enjeux sociaux dont nous avons parlé.

Vous renvoyez au budget 2008 en disant que c'est là qu'on trouve les chiffres. Permettez-moi de vous dire que nous sommes au mois de mars! Je sais bien qu'il neige et qu'on se croirait en décembre 2007, mais nous sommes au printemps. Le budget 2008 sera voté au Parlement le 15 mai; c'est ce que prévoit l'agenda. Admettez que pour un gouvernement qui aurait pour ambition et comme devoir de dégager des perspectives jusqu'en 2011, se satisfaire des seuls chiffres budgétés pour 2008, c'est très court.

Par ailleurs, parmi les chiffres de ce budget, il en est un dont nous avons déjà beaucoup parlé en commission comme en séance plénière: c'est le montant global consacré aux intérêts notionnels. Vous êtes si fier de vos 300 millions d'euros et vous dites que vous êtes incapable de leur offrir plus que la moitié des 300 millions d'euros. À côté de cela, le montant évalué par votre administration, ce dont il faut la féliciter, monsieur Reynders, c'est 2 milliards d'euros pour les intérêts notionnels, sans la moindre retouche, sans la moindre modification. Il est là, le déséquilibre de votre majorité et cela aussi se retrouve dans les chiffres du budget 2008!

Vous essayez de vous défendre en rappelant le passé et en précisant quelques éléments chiffrés. Je reprends les déclarations de M. Somers qui donnait une interview au journal "Le Soir" dans laquelle il reconnaissait que cette déclaration gouvernementale est fondamentalement différente des précédentes. Il ajoutait qu'il faudrait encore négocier mois après mois, année après année. Le premier rendez-vous, c'est déjà l'ajustement budgétaire. On n'a pas encore voté le budget qu'on nous parle déjà d'un rendez-vous budgétaire au mois de juillet. Pourquoi? Parce que les choses ne sont pas tranchées ici.

C'était le troisième élément que je voulais mettre en évidence car les débats de la journée n'ont pas apporté davantage de précisions sur ce volet.

Monsieur le président, le quatrième élément, c'est le silence que la majorité a imposé au moment où M. De Wever est monté à la tribune. Je trouve que ce silence est particulièrement révélateur du chantage qui est mené et du fait que vous êtes tous, dans la majorité, suspendus à ses lèvres. Je pense que c'est un très mauvais signal qui a été donné. On l'a vu, on l'a entendu. Ce silence pèsera lourd, monsieur Bacquelaine!

J'ai entendu M. De Wever non seulement remettre en cause les questions institutionnelles mais aussi des éléments de votre accord, en parlant notamment de la question de la limitation de l'accès à la profession médicale. Monsieur le premier ministre, cela va bien au-delà de ce que vous aviez négocié et des garanties que vous aviez obtenues.

Monsieur le premier ministre, dans l'exposé des motifs de la loi spéciale, il était prévu que le mois de juillet serait un mois d'évaluation. Si vous reprenez l'exposé des motifs, vous l'avez devant vous, qu'avons-nous accepté d'écrire? Qu'un texte viendrait au Parlement à ce moment-là!

02.73 Yves Leterme, premier ministre: Une déclaration...

02.74 Jean-Marc Nollet (Ecolo-Groen!): Une déclaration, oui, peu importe, ce n'est pas ce que je veux dire.

Je veux souligner le travail qui doit être fait sur le volet institutionnel, qui est à distinguer du travail que vous devez faire en tant que gouvernement. Vous savez très bien, et j'ai précisé les éléments que nous allons amener dans cette négociation, notamment la circonscription fédérale, que nous voulons distinguer les choses. Nous vous proposons de vous appuyer sur l'opposition pour pouvoir le faire. Ce que vous faites, ce que votre parti fait, c'est de rassembler les choses en disant qu'on évaluera, le 21 juillet, non seulement l'accord institutionnel mais aussi la situation du gouvernement. C'est une erreur fondamentale. Plutôt que de vous appuyer sur ce que nous vous proposons, vous intégrez les revendications de M. De Wever à l'intérieur de votre gouvernement.

Monsieur le premier ministre, choisissez votre camp! Séparez les choses! Gouvernez et réformez! Réformez avec l'aide de l'opposition et gouvernez en donnant davantage de précisions sur le texte! Voilà ce que nous vous demandons!

02.75 Peter Vanvelthoven (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, collega's, perceptie of werkelijkheid, dat vraag ik mij af, nadat ik hier vandaag de debatten heb beluisterd. Het was ook een van de grote kritieken op de paarse regering van Verhofstadt dat hij meer met de perceptie bezig was dan met de werkelijkheid. Hier vraag ik mij toch ook af waarmee u bezig bent. Ofwel ziet u de werkelijkheid rondom u niet meer, maar dat kan ik eigenlijk niet geloven, ofwel bent u zelf bezig met een perceptie te creëren.

Ik heb u daarstraks in mijn uiteenzetting opgeroepen om te stoppen met het geruzie, het gekibbel en de politieke spelletjes en echt te beginnen werken. Wanneer ik zie, mijnheer de eerste minister, wat er in de afgelopen twee dagen is gebeurd, na uw verklaring in het Parlement, kan ik mij daarover alleen maar verbazen. Wij zijn hier vandaag getuige geweest van de meningsverschillen over de ethische dossiers. U hebt daarnet in uw repliek gezegd dat het regeerakkoord blijk geeft van meer samenhang tussen de coalitiepartners. Gisteravond heb ik staatssecretaris Schouppe minstens horen suggereren dat over de ethische dossiers afspraken zijn gemaakt met de liberale partners en met de PS, dat daarover niet zou worden gesproken, behalve wanneer er in de regering een akkoord over zou zijn. Vandaag hoor ik van collega Tommelein en vanuit de PS het tegendeel. U kunt wel vanop het spreekgestoelte zeggen dat elke partij haar eigen invulling geeft aan haar eigen punten en dat zij daarop de nadruk wil leggen, maar dat is geen eigen invulling. Het is een essentieel politiek gegeven, waarover de meningen in uw coalitie niet alleen inhoudelijk verschillen; de meningen verschillen zelfs over de manier waarop daarmee op het parlementaire vlak wordt omgegaan. Dat is één punt.

Ten tweede, u zegt terecht dat er aandacht aan de begroting moet worden besteed. Terecht zegt u dat de begroting de ruggengraat is van het beleid voor de volgende jaren. De begroting was ook onder paars de ruggengraat van wat we hebben gerealiseerd. U hebt in uw repliek gezegd dat slechts twee mensen in het halfroond daaraan aandacht hebben besteed, collega Tommelein en collega Verherstraeten. Wat ze zegden, was wel radicaal tegengesteld aan elkaar. Ik weet niet of u dat hebt gehoord.

Ik heb collega Verherstraeten horen zeggen dat het de puinhopen van paars zijn, bij wijze van spreken. Hij zegt dat u een begroting hebt aangetroffen die nergens op trekt. Ik heb collega Tommelein het omgekeerde horen zeggen. Ik zou dus graag horen wat het nu is. De staatssecretaris kan ons daarbij misschien helpen, want hij is degene die bevoegd is voor de begroting. Is het land, wat de cijfertjes betreft, in de problemen? Zijn er lijken van paars uit de kast gevallen met betrekking tot de begroting, zoals CD&V zegt, of is het, zoals de heer Tommelein en de VLD zegt, allemaal mooi in orde? Daarop had ik nog graag een antwoord

gekregen.

Dat is een tweede tegenstelling in verband met de basis waarop u uw beleid de volgende tijd moet uitstippelen.

Ten derde, ik heb de heer De Wever gehoord in de stilte die over het halfroond neerdaalde. Hij heeft duidelijk gezegd dat de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde niet geregeld is. De staatshervorming is niet geregeld. U komt hier zeggen dat u zich afzet tegen degenen die geringschattend doen over de eerste fase van de staatshervorming. Wij met sp.a hebben daaraan meegeholpen. Wij doen daarover niet geringschattend. Er is in Vlaanderen een partij, naast het Vlaams Belang, die daarover ongelooflijk geringschattend doet, en dat is uw kartelpartner N-VA. Is dat niet waar? Die doet daarover bijzonder geringschattend.

Ik kom tot het volgende punt wat dat betreft. Mijnheer De Wever, afrondend hebt u gezegd dat u trouw aan de kiezer bent gebleven. Dat klopt. U bent trouw aan de kiezer gebleven. Ik heb heel goed geluisterd, en ik zeg letterlijk wat u hebt gezegd. U bent echter samen met een andere partij naar de kiezer met een zelfde programma gegaan. Over datzelfde programma van CD&V en N-VA, van het Vlaamse kartel, hebt u tegen de kiezer gezegd dat u zonder een grote staatshervorming niet in de regering zou stappen. Inderdaad, u bent trouw aan de kiezer gebleven. Dat betekent dat de andere partner van uw kartel, door toch in de regering te stappen, ondanks wat men aan de kiezer heeft beloofd, niet aan de kiezer trouw is gebleven. Dat is wat u impliciet hebt gezegd.

Ten slotte, de premier is even ingegaan op midden juli. Over midden juli zijn wij het blijkbaar allemaal eens. Midden juli is afgesproken tussen de verschillende partners, maar wat is afgesproken in verband met midden juli? Ik heb begrepen dat men tegen midden juli met de volgende fase van de staatshervorming zou komen. Ik heb gisteren van Karel De Gucht begrepen dat er zeker niet is afgesproken dat, als het nog niet helemaal rond is, u er de stekker zou uittrekken. Dat is niet afgesproken. Ik heb Karel De Gucht heel terecht horen zeggen dat, als men in ons land een sociaaleconomisch beleid wil opzetten, als men belangrijke maatregelen wil doorvoeren, men niet, voordat men premier is, al zegt dat men het over drie maanden zal afstappen, omdat de grote staatshervorming er niet is. Nogmaals, u hebt al twee keer tegen iedereen gezegd dat u niet in de regering zou stappen zonder een grote staatshervorming. Nu zult u er zogezegd uitstappen. Op 15 juli willen we zien wat u zult doen. In ieder geval: stop met geruzie, stop met gekibbel en begin te werken.

De **voorzitter**: To zover de replieken.

Wij starten nu met de tweede ronde van sprekers. De volgende personen zijn ingeschreven: mevrouw Jadin, de dames Douifi en Kitir, en de heren De Man, Laeremans, Valkeniers, Van den Eynde en Bultinck.

Wij hadden in de Conferentie van voorzitters afgesproken dat wij voor de tweede ronde de helft van de spreektijd uit de eerste ronde plus wat overbleef uit de eerste ronde zouden hanteren. Daarna komt een repliek van de eerste minister, gevolgd door eventuele stemverklaringen en stemming.

02.76 Kattrin Jadin (MR): Vielen Dank, Herr Präsident. Geehrter Herr Premierminister, en tant que seule membre de la Chambre issue de la Communauté germanophone, je souhaiterais profiter de l'occasion pour rebondir sur quelques phrases symboliques de la déclaration du premier ministre de jeudi dernier.

En effet, lorsque dans le cadre des nécessaires réformes de l'État, vous promettez de traiter de manière égale les trois Régions et Communautés de ce pays, j'entends bien que vous aurez une attention bienveillante pour les demandes spécifiques formulées par l'ensemble des formations politiques germanophones. Je ne vous les exposerai pas à nouveau, cela a été fait par d'autres précédemment.

Je ne compte pas interférer dans le processus qui se dessine et qui, sans aucun doute, s'avère difficile. J'espère simplement que votre nouvel habit de premier ministre fera de vous le premier ministre de l'ensemble des Belges, que vous serez en cette qualité au-dessus de la mêlée communautaire et que vous mettrez à l'œuvre les talents qui sont les vôtres pour aboutir à un compromis équilibré entre les entités fédérées de notre pays, mais aussi entre l'État fédéral et les entités fédérées.

Je vous souhaite un bon travail ainsi qu'à votre équipe gouvernementale, et beaucoup de sérénité, car il en va de notre avenir à nous tous.

In der Ruhe liegt die Kraft, Herr Premierminister, und dann auch nicht selten der Erfolg. In diesem Sinne bedanke ich mich sehr herzlich für Ihre Aufmerksamkeit.
(Applaudissements)

02.77 Filip De Man (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, ik neem aan dat het applaus na mijn uiteenzetting iets bescheidener zal uitvallen dan voor mijn Duitstalige collega.

Het volgende onderwerp moet toch worden aangesneden. De heren Verherstraeten en Tommelein zijn nogal vlotjes over het hoofdstuk immigratie in het regeerakkoord heengegaan. Dat is een beetje eigenaardig aangezien het hoofdstuk immigratie net het luik is met de meeste concrete maatregelen.

Ik begrijp dat CD&V en Open Vld daarop niet te veel de aandacht willen vestigen. Ik zal u dat echter niet gunnen.

In de inleiding staat: "Wij wonen in een creatief land waar wij trots kunnen op zijn, een land met een hoge levensstandaard en een benijdenswaardige levenskwaliteit, een land met een fijnmazig netwerk van collectieve voorzieningen".

Collega's, als men dat hoofdstuk immigratie goed leest, blijkt dat men dat fijnmazig netwerk van collectieve voorzieningen meer dan ooit zal aanbieden aan de rest van de wereld. Ik lees in de tekst: "De overheid moet kwaliteitsvolle diensten leveren en tegelijk waken over de toegankelijkheid van haar efficiënte diensten voor iedereen op het hele grondgebied, zonder discriminatie". Dat alles laat dus aan duidelijkheid niet te wensen over.

Ik kom dan tot de deelaspecten.

Ten eerste, de economische immigratie. Mevrouw Turtelboom, ik heb vernomen dat u een van de promotoren bent van de economische immigratie. U moet mij toch eens uitleggen, misschien is dat vandaag in dit al te korte tijdsbestek niet uitputbaar, waarom het nodig is om economische immigratie te organiseren wanneer in dit land - en ik lees dat op de webstek van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening - 680.000 geheel of gedeeltelijk werklozen worden geteld. Toch wil deze regering-Leterme nog extra werknemers invoeren.

Ik vind dat eerlijk gezegd volstrekt irrationeel en het is zelfs een kaakslag voor de werklozen. Blijkbaar worden die opgegeven.

Ten tweede, de regering vergeet dat de beperkingen op het vrij verkeer van werknemers uit de nieuwe lidstaten van de Europese Unie, zeg maar Oost-Europa, binnenkort helemaal zullen wegvallen en dat we dus een tweede golf van Oost-Europeanen mogen verwachten.

Wat betekent binnenkort? Dat betekent 1 januari 2009. Dat is dus niet meer zo veraf.

Ten derde, er bestaat een systeem van arbeidskaarten voor vreemdelingen. In uw tomeloze gulheid hebt u de voorbije jaren arbeidskaarten uitgereikt aan illegalen, aan zogenaamde gezinsherenigers en aan asielzoekers. Sinds de invoering van arbeidskaart C werden er 110.000 afgeleverd.

Alleen al in 2006 gaat het om 26.528 arbeidskaarten C, voornamelijk voor Congolezen, Marokkanen en Chinezen. We zitten in dit land dus met een toenemende inwijking van Oost-Europese werkrachten, met honderdduizenden vreemdelingen met een arbeidskaart, met een grote reserve aan werklozen onder wie tienduizenden werkloze allochtonen, en toch wilt u nog meer allochtonen laten immigreren.

Ik zeg dus nee, driewerf nee. Men moet de honderdduizenden werklozen die hier zijn aan het werk zetten. Men moet die mensen een opleiding bieden en degenen die werk of een opleiding weigeren, duidelijk maken dat men niet van de werkende bevolking kan blijven profiteren. Dat is de juiste manier van werken.

Een tweede punt, de illegale vreemdeling. Iedereen met gezond verstand voert een beleid waarbij vreemdelingen die onze grenzen schenden, zonder aarzelen het land worden uitgezet. Iedereen met gezond verstand zou de landen van herkomst zwaar onder druk zetten wanneer zij weigeren die illegalen terug te nemen.

Deze regering-Leterme doet echter het omgekeerde. Nadat er onder Verhofstadt al meer dan 100.000 illegalen werden geregulariseerd, organiseert Leterme nu een tweede, massale regularisatiecampagne. U zei donderdag, mijnheer de eerste minister, dat illegalen die vóór 31 maart 2007 duurzaam in dit land verbleven en uitzicht hebben op werk of een zelfstandige activiteit uitzonderlijk een arbeidsvergunning en verblijfsrecht krijgen. Welnu, die boodschap gaat natuurlijk de wereld rond. Vreemdelingen aller landen, wie erin slaagt een jaar duurzaam in dit land te verblijven, heeft een redelijk grote kans om binnen afzienbare tijd een verblijfsvergunning te krijgen. Men kan natuurlijk zeggen dat dit uitzonderlijk is. Dit staat ook in de tekst van Leterme. In 2000 zei men dit echter ook al en toen zijn er 50.000 geregulariseerd.

Derde punt, de gezinshereniging. Daarvan wordt in feite weinig in vraag gesteld. Het is een vorm van immigratie die nauwelijks zal afnemen. Asielzoekers zullen na 6 maanden toegang krijgen tot de arbeidsmarkt zodat zij hoe dan ook hier kunnen blijven, of zij nu hebben gelogen over politiek asiel of niet. De regularisatiecriteria worden uitgebreid en versoepeld. Illegale vreemdelingen gaan er meer dan ooit gebruik van maken. Leterme voert zelfs de notie “duurzame, lokale verankering” in, die moet dienen om nog gemakkelijker te kunnen regulariseren. Op korte termijn zal de regering zelfs beslissen over een commissie voor de regularisaties. Als wij weten welke schandelijke praktijken er zijn geweest onder Verhofstadt I met de regularisatiecommissies van toen, dan houden wij ons hart vast.

De regering zegt wel dat er een effectief terugkeer- en verwijderingsbeleid zal worden gevoerd ten aanzien van vreemdelingen die geen verblijfsrecht krijgen, maar ik vraag mij werkelijk af wie er geen papieren zal krijgen als ik dit allemaal lees. Ik denk dat iedereen papieren zal krijgen en dat België in feite het OCMW van de wereld zal worden.

Mijnheer Leterme, u hebt ook een hoofdstuk 6 en daarmee wil ik besluiten. Hoofdstuk 6 gaat over sociale cohesie. Ik neem aan dat u als christendemocraat daaraan belang hecht. Ik denk dat veel mensen daaraan belang hechten. Wat hieraan voorafging is echter volkomen in tegenspraak met de mooie bedoelingen die u afficheert in hoofdstuk 6 over sociale cohesie. Iedereen weet dat massale immigratie de sociale samenhang in onze samenleving aan het vernietigen is. Men beseft dat eindelijk in een aantal landen. De sociale cohesie verdwijnt als er te grote groepen vreemdelingen worden toegelaten. De blinden in de Belgische politiek zien dat niet. De liberalen, en dus ook Lijst Dedecker, verdedigen de economische immigratie met veel vuur om hun vrienden van het patronaat ter wille te zijn. Ik zeg u, mijnheer Leterme, mijnheer Dewael, mijnheer Dedecker, wij zijn niet voor die economische immigratie. De economie moet ten dienste staan van de bevolking en niet omgekeerd. Onze mensen hebben al genoeg geleden onder de vele negatieve gevolgen van de massale immigratie en het Vlaams Belang zal zich als enige in dit Parlement tegen de economische en andere immigratie blijven verzetten.

02.78 Dalila Douifi (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, blijkbaar is er voor de tweede ronde veel minder belangstelling. Er zijn ook meer vrouwen in de tweede ronde. Het is een beetje zoals de plaatsen die de vrouwen innemen in uw regering, mijnheer de premier, op de tweede plaats.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, leden van de regering, collega's, ik heb één zinnetje gevonden in het hoofdstuk koopkracht over de prijzen: “Het leven is duurder geworden.” Dat is natuurlijk een open deur intrappen. De gezinnen hebben inderdaad koopkrachtproblemen. Dat koopkrachtprobleem heeft fors de kop opgestoken, om precies te zijn vijf dagen na de verkiezingen van vorig jaar, toen Electrabel effectief aankondigde dat het de gasprijzen met maar liefst 20% zou gaan verhogen.

Mijnheer de voorzitter, collega's, sta mij toe om meteen te starten met een opsomming van wat er sinds vorig jaar na de verkiezingen niet is gebeurd om iets te doen aan de prijsbeheersing en daarmee aan de koopkracht van de mensen. Ik wil ook even stilstaan bij studies terzake die wel verschenen zijn in de voorbije periode. Op 15 juni vorig jaar vernamen we de forse prijsverhoging die Electrabel zou gaan doorvoeren. Begin juli diende de socialistische groep, PS-sp.a, hier in de Kamer een wetsvoorstel in om daar iets aan te doen, om in te grijpen. De toenmalige minister van Energie Marc Verwilghen bestelde een studie bij de regulator, de CREG. Begin augustus konden we reeds de resultaten van het rapport van de CREG vernemen. Het was heel duidelijk, zwart op wit: er is een probleem met de stijging van de energieprijzen. Midden augustus antwoordde Verwilghen opnieuw met de vraag naar een studie, studie 2 dus, dit keer bij de Raad voor de Mededinging. Ondertussen gebeurde er nog steeds niets om in te grijpen. In oktober werden hier in de Kamer wetsvoorstellen weggestemd door oranje-blauw, wetsvoorstellen om te kunnen ingrijpen. De interim-regering trad ondertussen aan en besloot een nieuwe studie te bestellen, studie nummer 3. Ze besliste ook om afspraken te maken om convenanten te sluiten met de energiesector. De CREG stelde ondertussen een nieuw rapport op en het besluit daarvan was dat een gemiddeld gezin dit jaar, in 2008,

300 euro meer zou betalen voor de energiefactuur. De CREG deed eveneens voorstellen om beleidsmaatregelen te nemen.

Ondertussen lazen we in de pers vanuit liberale hoek, met name van fractieleider Bart Tommelein, dat men meer bevoegdheden wou voor de CREG nadat men samen met andere collega's wetsvoorstellen in die richting in de commissie had weggestemd. De heer Wathelet was eigenlijk de enige die "de culot" had om zich te onthouden. Hij stemde niet mee maar onthield zich. Hij zei dat het al bij al nog niet zo'n slechte wetsvoorstellen waren.

Mijnheer de premier, ik haal een citaat aan uit de studie van de CREG, welke studie nog altijd actueel is. Ik citeer: "Zelfs met hoge energieprijzen op de internationale markten, kan de stijging van de eindfactuur van de Belgische verbruiker ongedaan worden gemaakt." Dat is dus een eerste belangrijke vaststelling, en ze ligt er.

Ook de Vlerick Managementschool heeft in oktober 2007 een studie uitgevoerd naar de voedingsprijzen. Het resultaat ervan is het volgende. Eén op drie fabrikanten geeft toe dat de prijsstijgingen van voeding te hoog zijn in verhouding tot de stijging van de grondstofprijzen. Bij multinationals geeft zelfs 55% dat toe. Bij de supermarktketens geeft 67% dat toe. Conclusie van professor Gino Van Ossel, ik citeer: "Dit wijst erop dat sommige bedrijven er inderdaad van profiteren om hun prijzen veel te sterk op te trekken."

Ook de bevindingen uit de studies van de Nationale Bank en van ING wijzen allemaal in dezelfde richting. De sterke prijsstijgingen voor bewerkte voedingsmiddelen staan in grote mate los van de prijsontwikkeling van de voedingsgrondstoffen. De prijzen voor voeding in België liggen ongeveer 6% hoger dan in het eurogebied, en de voedselprijzen in ons land zijn heel wat sneller gestegen dan in de rest van Europa.

Wat de interim-regering aangaat, en de convenanten die ze zou afsluiten met de energiesector, welnu, daarvan is tot nu toe geen millimeter uitgewerkt.

Dus hebben wij ook even gezocht naar een concretisering om iets te doen aan de beheersing van die prijzen, ook van de energieprijzen, in de teksten die vandaag ingediend werden. Wat hebben we gevonden? Ik citeer opnieuw: "De regering zal een observatorium van de prijzen, bestaande uit de bevoegde nationale instanties, installeren, die de verschillende componenten van de eindprijzen aan de consument zal onderzoeken, inbegrepen de energieprijzen, en in voorkomend geval zal de regering de nodige maatregelen nemen."

Tot wie moet ik mij nu richten, tot minister Van Quickenborne of tot minister Magnette? Wie is nu eigenlijk de minister van Consumentenzaken? Zoals Test-Aankoop zegt, het is er niet beter op geworden, wat dat betreft. Straks kunt u misschien antwoorden.

Hoe lang zal de oprichting van dat observatorium duren? Wat is dat eigenlijk precies, dat observatorium? Meestal gaat men naar een observatorium om naar iets te kijken. Een observatorium kijkt toe. Men kan erbij staan en ernaar kijken. Wat zal dat doen, dat observatorium? Beginnen met een nieuwe studie? Een nieuw onderzoek uitvoeren en de zaak nog eens maandenlang uitstellen? Zal het observatorium de bevoegdheden van de CREG overnemen, terwijl nochtans de VLD-fractie bij monde van Bart Tommelein zich al heeft uitgesproken om precies de bevoegdheden van de CREG, van de bestaande regulator, te versterken?

Kom nu, dat is toch een klein beetje lachen, denk ik, in het gezicht van de mensen. De Vlerickenquête toont aan dat handelaars gewoon toegeven dat zij de prijzen te veel laten stijgen. Voeding werd op één jaar tijd meer dan 8% duurder. De prijs van huisbrandolie is over de periode 2000-2007 zes maal sneller gestegen dan de algemene levenskosten.

Men hoeft dus geen nieuwe studies of rapporten en men hoeft zeker geen bijzonder observatorium op te richten om dit te weten te komen. Trouwens, bevraag de gezinnen, bevraag de bevolking. Vraag hen hoeveel zij meer betalen voor hun brood, vlees en energiefactuur. Iedereen weet dat. Daarvoor zijn geen nieuwe studies nodig. Het begint erop te lijken dat iedereen dat weet. Iedereen heeft de bevindingen gelezen, behalve tweeëntwintig mensen in dit land, tweeëntwintig mensen die deel uitmaken van de regering.

De interim-regering heeft niets gedaan om iets aan prijsbeheersing te doen. Deze regering zal ook niets doen. Of wacht, ik zou misschien te cynisch worden en ik wil ook niet helemaal negatief zijn over de interim-

regering. Ze heeft wel iets gedaan. Ze heeft beslist de bouwgrond voor nieuwe sleutel-op-de-deurwoningen 15.000 tot 20.000 euro duurder te maken. Dat is geen maatregel die geldt voor vennootschappen, maar wel voor de gezinnen. Hoe de mensen dat moeten rijmen met de belofte om effectief iets te doen aan de koopkracht is een groot vraagteken. Nochtans was de koopkracht en de maatregelen om aan prijsbeheersing te doen dé reden waarom deze interim-regering is aangetreden.

Tot slot, wij willen een oproep lanceren. Er zijn nu al negen maanden verloren gegaan. Wij vragen u om onmiddellijk en concreet te beginnen. Er zijn mensen met koopkrachtproblemen en die bevinden zich niet alleen bij de laagste inkomens. Kom dus met voorstellen, kom met een visie en maak er concreet werk van.

02.79 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mijnheer de eerste minister, collega's, er is al veel gesproken over wat er in uw regeerakkoord staat. Ik zou het vandaag nog eens willen hebben over iets wat er niet instaat, namelijk de problematiek Brussel-Halle-Vilvoorde. Er is geen pijnlijker dossier dan dit. Vele dure eden werden gezworen. N-VA en CD&V zouden nooit in een regering stappen zonder dat de splitsing een feit was. Vandaag is er een regering, maar de splitsing is verder dan ooit.

Ik heb vandaag een déjà-vugevoel, want in 2004 gebeurde precies hetzelfde. Ook toen was er vóór de verkiezingen uitdrukkelijk beloofd dat men nooit in een Vlaamse regering zou stappen zonder voorafgaande splitsing. Ook toen – ik zie u knikken, mijnheer de eerste minister – werd de belofte schaamteloos gebroken. In mei 2005, toen duidelijk werd dat de VLD en sp.a-spirit hun engagementen niet nakwamen, volgde een tweede woordbreuk en regeerde u gewoon voort.

Vandaag, in volle passietijd, kraait de haan voor de derde maal. CD&V en N-VA steunen een regering die geen enkel perspectief biedt op een correcte splitsing van de unitaire kieskring. Erger nog, het ziet er bijzonder onheilspellend uit. In het fameuze ontwerp over de borrelnootjes, dat in de Senaat wordt ingediend, is er sprake van een onderhandelde oplossing, en zelfs van de mogelijke invoering van een federale kieskring. Een verontrustender perspectief is nauwelijks denkbaar.

Ik begin met dit laatste. Het nefaste idee van een federale kieskring is geboren in een kringetje van Belgische gezinde politologen. Zij wilden in de eerste plaats zichzelf op de kaart zetten, zelf politicus spelen, en vergisten zich hierbij dus formidabel van rol. Meteen was wel duidelijk tot welke strekking deze heren behoorden: de unitaire Belgische strekking. Het was dan ook allerm minst verwonderlijk dat uitgerekend Guy Verhofstadt dit idee overnam en het reeds vóór de verkiezingen naar voren schoof als instrument om België te versterken en als dé oplossing voor het probleem BHV. In ruil voor de splitsing van de kieskring zouden de belangrijkste Vlaamse politici in Wallonië kunnen opkomen en de belangrijkste Waalse politici in heel Vlaanderen. Dat is een formule die zowaar op het lijf geschreven is van Guy Verhofstadt zelf die, ten gevolge van zijn extreem francofiele opstelling van de voorbije negen jaar, veel populairder is geworden in Wallonië dan in Vlaanderen. De formule is dus in de eerste plaats een goede oplossing voor de VLD die zich daarmee in heel Wallonië kan profileren als een gematigd francofiel alternatief voor de MR.

Het is echter zeker geen oplossing voor BHV want op die manier wordt het militante francofone imperialisme uitgesmeerd over heel Vlaanderen. In plaats van Franstalige pamfletten van Galmaarden tot Kampenhout krijgen de Vlamingen de Fransdolle arrogantie dan in de bus van Waregem tot Wuustwezel. Dan hangen de verwrongen tronies van Di Rupo en Maingain in Gent en Antwerpen. In plaats van het conflict op te lossen, hebt u het dan geëxporteerd naar heel het land.

Laat het daarmee ook duidelijk zijn dat in Halle-Vilvoorde zelf niets zal veranderen. Waarom vragen wij nu al 40 jaar dat die unitaire kieskring gesplitst wordt? Omdat het niet kan dat politici uit het ene taalgebied en Gewest komen stoken in het andere taalgebied met het oog op het inkrimpen van dat andere taalgebied. Zolang Waalse en Brusselse politici hun imperialisme bij ons kunnen komen botvieren, of het nu in de kieskring BHV is of in een federale kieskring, blijft het probleem bestaan. BHV ruilen voor een federale kieskring is voor onze streek niets anders dan de pest ruilen voor de cholera.

Maar veel is nog niet genoeg. Daarbovenop willen sommige Vlamingen, Leterme op kop, nog andere cadeaus geven aan de Franstaligen. In plaats van dat het een onderhandelde oplossing kan zijn, is het sinds vanmorgen voor Leterme het moet een onderhandelde oplossing zijn. Dat is nooit eenzijdig. Er moet voor de Franstaligen ook iets in zitten, dixit Leterme vanmorgen in de Gazet van Antwerpen en het Belang van Limburg, alsof er voor de Franstaligen al niet 40 jaar lang meer dan genoeg heeft ingezeten. 40 jaar lang hebben zij misbruik gemaakt van het Belgische relict om telkens opnieuw de taalgrens op de helling te zetten en de eentaligheid van Vlaanderen te contesteren. Eenzijdig, want het tegenovergestelde kon nooit.

Als er dus al prijzen betaald moeten worden voor het rechtekken van die onrechtmatige situatie, zouden die betaald moeten worden door de Franstaligen, herstelbetalingen wegens 40 jaar rechtsmisbruik. Er is bovendien geen enkele reden waarom aan de Franstaligen enige vergoeding, enige compensatie, zou moeten betaald worden. Er wordt hun niets ontnomen. Zij behouden in een gesplitst Halle-Vilvoorde al hun rechten. Net zoals zij dat kunnen voor de Vlaamse verkiezingen en de provincieraadsverkiezingen, kunnen zij met hun eigen francofone lijsten blijven deelnemen aan de Kamerverkiezingen. Zij kunnen dus zelfs propaganda in het Frans blijven voeren. Er is dus geen enkele reden voor welke prijs of compensatie ook.

Toch zijn sommige Vlamingen erop gebrand te betalen. En wat voor prijzen dan nog! Wij meenden dat wij droomden, collega's, toen wij begin februari Open Vld'er Duchâtelet hoorden spreken over een grootschalige uitbreiding van Brussel, omdat die stad als Europese hoofdstad meer Lebensraum nodig zou hebben. Lebensraum, dat was de woordkeuze van de heer Duchâtelet. Wij waanden ons even terug in de gruwelijke jaren '30 van de Anschlusspolitiek.

Duchâtelet verklaarde letterlijk: "Wil men de stad alle kansen geven om de hoofdstad van Europa te worden, dan heeft Brussel Lebensraum nodig. Dan moet men de grenzen van Brussel uitbreiden tot de grenzen van Vlaams- en Waals-Brabant. Men tilt dan Brussel op tot een volwaardig stadsgewest met één centraal bestuur en in het stadsgewest Brussel zouden er vier officiële talen zijn: Nederlands, Frans, Duits en Engels."

Maar wie gedacht had, mijnheer De Croo, dat de heer Duchâtelet voor zoveel waanzin door zijn partij teruggefloten zou worden, had het compleet verkeerd voor. Immers, daags nadien, op 8 februari zat Verhofstadt helemaal op dezelfde golflengte.

In zijn Octopusnota schreef Verhofstadt: "Naast het ondersteunen van de internationale en hoofdstedelijke functie van Brussel-hoofdstad zelf, is het noodzakelijk een nieuw en breder samenwerkingsverband tot stand te brengen voor de uitbouw van een echt stadsgewest Brussel. Een dergelijk stadsgewest zal niet alleen Brussel ten goede komen", dixit Verhofstadt, "maar ook nieuwe kansen bieden aan de grote regio errond". Dat zijn dezelfde denkschema's als die van Duchâtelet.

De eerste minister is hier nog. Ik hoop dat hij nu even luistert, want het gaat over hem. Enkele weken later werd duidelijk dat de nota-Verhofstadt geen persoonlijk werkstuk was, maar goed overlegd was met Letermé. Ook die zat op dezelfde lijn met zijn uitspraak in Le Soir van 21 januari: "Brussel moet zijn grenzen kunnen overschrijden op het vlak van economie, infrastructuur, arbeidsmarkt en zelfs op het vlak van zijn financiële middelen. Il faut une structure ou un processus décisionnel qui va au-delà des frontières des 19 communes".

Dat waren uw woorden in Le Soir van 21 januari 2008. U knikt.

Mijnheer de minister, met voornoemde uitspraak zat u helemaal in het spoor van het Franstalige imperialisme, dat Brussel wil uitbreiden en aan Brussel beslissingsmacht over de Vlaamse Rand wil geven. Dat is niets anders dan het uitrollen van de rode loper voor de "verbrusseling" en voor de uitbreiding van Brussel.

Toen wij u over uw uitspraken in de Kamer ondervroegen – ik herinner het mij nog heel goed, want het was de ochtend van uw pijnlijke overbrenging naar het ziekenhuis –, minimaliseerde u de zaak. U zei dat uw uitspraak vooral op meer samenwerking tussen de Gewesten neerkwam en dat de omvang van het Brussels Stadsgewest naargelang het onderwerp zou verschillen.

Mijnheer de minister, in de uitzending Mise au Point van 9 maart 2008, herhaalde u ten aanzien van de Franstaligen echter nogmaals waar uw woorden op neerkomen. Zowel op het vlak van mobiliteit, arbeidsmarkt, veiligheid en nu zelfs ook ruimtelijke ordening wil u een nieuw beslissingsniveau, un niveau de décision, dat de Brusselse grenzen overschrijdt.

Mijnheer de minister, niet alleen zijn er in ons hopeloos ingewikkelde land al bestuurs- en beslissingsniveaus genoeg. Bovendien, mijnheer Letermé, komt wat u voorstelt - het kan niet genoeg worden herhaald - helemaal neer op wat de Franstaligen altijd hebben geëist. Mijnheer de minister, u neemt een belangrijk deel van de Vlaamse bevoegdheden over Halle-Vilvoorde weg. U weekt op die manier de Vlaamse Rand van Vlaanderen los. U wilt op die manier de Vlaamse Rand ondergeschikt maken en onderwerpen aan de macht

van de Brusselse Francofonie. Meer dan ooit wordt Halle-Vilvoorde op deze manier een wingewest voor de Brusselse imperialisten.

Wij hadden dat soort extreme toegeeflijkheden misschien nog verwacht uit de koker van Verhofstadt, maar niet uit de koker van Letermé die als gewezen Vlaams minister-president heel goed weet hoe penibel de toestand in de Vlaamse Rand is en hoe sterk wij er op dit moment demografisch op achteruitgaan. Op dat moment Brussel meer macht over de Vlaamse Rand willen geven, is het tegenovergestelde doen van wat de Vlaamse regering zegt.

Mijnheer de minister, u beseft toch dat voornoemde plannen voor een Brussels Stadsgewest, voor een communauté urbaine, stukken erger zijn dan de huidige situatie? Niemand in Vlaanderen zit op uw stadsgewest of op uw stadsgemeenschap te wachten, noch het Vlaams Gewest noch de provincie Vlaams-Brabant en zeker niet de Vlaamse gemeenten rond Brussel. Zij zijn immers geen stad en behoren niet tot de stad.

Indien dat de prijs moet worden die voor de splitsing moet worden betaald, berg dan de splitsing zo snel mogelijk op. Ga dan aan uw kiezers uitleggen dat wat u beloofde, namelijk respect voor de taalgrenzen en voor de taalgebieden binnen België, gewoon onmogelijk en onuitvoerbaar is. Ga uw kiezers uitleggen dat u voor de Franstalige dominantie moest zwichten en dat uw premierschap zwaarder doorweegt dan de belangen van de Vlaams-Brabanders.

Zoniet, doe dan wat elke Vlaming met gezond verstand zou moeten doen. Laat de belangen van de Vlamingen voorgaan op uw premierschap. Stel met ons vast dat ons land, ons Belgisch museum, geen gemeenschappelijk project en geen vertrouwenwekkende toekomst meer heeft. Laat er ons eindelijk een punt achter zetten.

02.80 Meryame Kitir (sp.a-spirit): Premier, u zegt dat u rekening wil houden met de mensen wanneer u vanaf maandag beslissingen gaat nemen in de Wetstraat 16. Wel premier, laat ik u dan iets vertellen. De mensen op de werkvloer maken zich zorgen. Ze hebben veel vragen en dit al negen maanden lang. Voor het geval u het niet zou weten, mijnheer de premier, uw regeerakkoord bezorgt hen geen antwoorden. Neen, het stelt hen niet gerust. Een aantal passages uit dat regeerakkoord zorgen voor nog meer onrust op de werkvloer.

Daarom wil ik een oproep tot u richten. Stop met die eindeloze discussies, stop met die vage woorden, stop met het doorschuiven van beslissingen. Premier, stop ermee de mensen een hemel op aarde te beloven terwijl u weet dat u geen akkoord op zak hebt. Weet u wat nog veel erger is? Daar waar u de keuzes wel maakt, maakt u ze in het donker. Waar ik de mist rond de zinnen weghaal, lees ik slukse beslissingen die het leven van de mensen op de werkvloer niet makkelijker maar nog veel moeilijker maken.

Ik geef u een paar voorbeelden.

Binnenkort zitten de werkgevers en de vakbonden samen over de lonen voor de komende twee jaar. In uw regeerakkoord staat dat het verlagen van de loonkosten en van de lasten voor de werkgevers niet mag leiden tot hogere onderhandelingsmarges. U geeft dus een lastenverlaging aan de werkgevers en zegt er meteen bij dat zelfs als er ruimte is niets maar dan ook niets van dat voordeel naar de nettolonen van de werknemers mag gaan. Heb ik dat goed begrepen? Weet u misschien niet dat prijzen aan het stijgen zijn? Weet u niet dat de mensen het moeilijk hebben?

Een tweede voorbeeld, de merkwaardige passage over de 38-urenweek. Het VBO en Open Vld-voorzitter Bart Somers zijn laaiend enthousiast over wat ze noemen – ik citeer – “de verworvenheid van de annualisering van de 38-urenweek”. Kan iemand mij misschien eens in mensentaal uitleggen wat dat precies betekent? Er bestaat nu immers al een systeem dat toelaat de 38-urenweek heel flexibel te gebruiken. Dat systeem laat mensen toe – weliswaar na overleg – 9 uur per dag te werken en 45 uur per week. Wil u dan dat de werknemers zich in de toekomst nog flexibeler opstellen? Wij weten het niet. Wij horen wel verschillende onrustwekkende verklaringen hierover. Wat is nu precies uw bedoeling? Leg het eens uit, premier, en opnieuw graag in mensentaal zodat iedereen weet wat er aan de hand is en zodat u zich niet meer hoeft te verschuilen achter gecodeerde zinnen.

02.81 Minister Inge Vervotte: Mijnheer de voorzitter, ik was eigenlijk eerst niet van plan om te reageren, maar omdat het ook al bij de groenen aan bod is gekomen, wil ik even ingaan op de 38-urenweek. Men kan

natuurlijk alles ten goede of ten slechte proberen te duiden, maar dit is op de expliciete vraag van onder meer vrouwenbewegingen die de combinatie tussen arbeid en gezin soepeler proberen in te vullen. Wat belangrijk is, is dat in dit regeerakkoord duidelijk staat dat dit met de sociale partners zal worden opgenomen. Ik kan mij inbeelden dat de sociale partners, onder andere de vakbonden die een zeer actieve en verantwoordelijke partner in het sociaal overleg zijn, uiteraard die bekommernissen inzake de flexibiliteit zullen delen. Vandaar dat het ook expliciet naar de sociale partners wordt doorverwezen.

Ik wil er ook op wijzen dat het niet alleen afhankelijk is van hoe men dit duidt. Dit is een vraag van heel veel dertigers, vooral vrouwen, die de combinatie tussen arbeid en gezin proberen waar te maken.

02.82 Meryame Kitir (sp.a-spirit): Dank u voor de verduidelijking.

Een derde voorbeeld, er staat iets in het regeerakkoord over het respecteren van het sociaal overleg. Ik lees er zelfs adviezen in voor het interprofessioneel overleg. U hebt het over de verdere aanpassing van het systeem van overuren. Ik vraag mij dan af of u wel weet dat de sociale partners een afspraak hebben gemaakt dat een overuur voor een werkgever niet goedkoper mag worden dan een gewoon werkuur. Als ik het regeerakkoord lees, ben ik ongerust, mijnheer de eerste minister. Ik heb niet de indruk dat u de afspraak die door de werkgevers en werknemers is gemaakt, wil nakomen. Is het misschien de bedoeling om het wetsvoorstel van de heer Tommelein uit te voeren en de sociale bijdrage op de overuren af te schaffen? Geef de mensen alstublieft de duidelijkheid waarop ze recht hebben. Wees moedig. Zeg gewoon waar het op staat tegen het land waarvan u eerste minister wordt.

U moet niet alleen duidelijk zijn, mijnheer de eerste minister. U moet ook eens concreet aan het werk gaan en, zoals u hebt beloofd, rekening houden met wat de oppositie te bieden heeft. De sp.a heeft alvast twee wetsvoorstellen klaar, voorstellen waarvan dringend werk moet worden gemaakt omdat het gaat over zaken waarmee mensen echt bezig zijn.

Ten eerste hebben wij een voorstel om het systeem van interimarbeid beter te regelen. Begin dit jaar hebben werknemers over heel Vlaanderen om oplossingen gevraagd. Wij hebben een oplossing. Laat ons er snel en grondig over praten.

Ten tweede, mensen en bedrijven vragen om snel en serieus werk te maken van de arbeidsdrukmeting. Wij hebben een voorstel. Laten we dus de discussie starten.

Ik wil best geloven, mijnheer de eerste minister, dat u deze keer wel bereid zult zijn om te luisteren naar wat de oppositie te bieden heeft. Ik ben ook bereid om mijn vertrouwen aan u te geven. Het is dan aan u om er iets mee te doen. Ik hoop dat u mij daarin niet teleurstelt.

Samengevat, mijnheer de eerste minister, vraag ik u snel duidelijkheid, snel actie en snel bestuur, maar vooral een goed bestuur. Wij zijn alvast bereid om eraan mee te werken.

De **voorzitter**: Dat was de eerste, echte grote uiteenzetting van mevrouw Kitir in dit Parlement. (*Applaus*)

Het woord is aan de laatste spreker, de heer Valkeniers.

02.83 Bruno Valkeniers (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, collega's, de koning is dood. Leve de koning. De interim-regering-Verhofstadt III is dood en zal waarschijnlijk vervangen worden door Leterme I. Normaal zou men verwachten dat velen enthousiast zouden zeggen: eindelijk! Eindelijk is het zo ver, na negen maanden verwoed onderhandelen, of veeleer na een maandenlange lijdensweg van "rien ne va plus" en na de ultieme vernedering voor het kartel en voor de man van 800.000 voorkeursstemmen om gedepanneerd te worden door de restanten van het door de kiezer afgestrafte paars. Van enthousiasme heb ik hier vorige donderdag en vandaag, bij de verschillende sprekers en in de pers, niets gemerkt. Berusting en opluchting wel, dat het uiteenspatten van België nog niet voor vandaag is. Eindelijk kunnen we overgaan tot de orde van de dag.

Collega's, maak u geen illusies. Wij onthouden vooral dat gedurende deze negen maanden voor zeer velen duidelijk werd dat de kloof tussen Vlamingen en Franstaligen nog nooit zo diep was als vandaag. Ik zeg dit zonder enig leedvermaak. Nog nooit werd het gelijk van het Vlaams Belang, maar even goed het gelijk van andere Vlaams-nationalisten en dat van de brede Vlaamse beweging, zo uitdrukkelijk bevestigd. De kloof tussen Vlaanderen en Wallonië is niet het gevolg van de subtiele sabotage die het Vlaams Belang of de N-

VA wordt toegedicht.

Die kloof is ook niet het gevolg van het stugge non van Joëlle Milquet.

Neen, de wortels van deze crisis tekenden zich reeds af ten tijde van paars. Toen al bleek overduidelijk dat Vlamingen en Walen er geheel andere visies op nahielden over eender welk onderwerp van de staatshuishouding. Zelfs vandaag is dat gebleken. De Vlaamse oppositiepartijen hebben hier vandaag oppositie gevoerd tegen de Vlaamse meerderheidspartijen terwijl de francofone oppositiepartijen oppositie hebben gevoerd tegen de francofone meerderheidspartijen.

In de tijd van Verhofstadt dacht men nog dat eender welk onderwerp onder tafel kon worden geveegd met een struisvogelpolitiek. De struisvogelpolitiek zou de demonen wel in bedwang houden. Men was echter vergeten "que quand on chasse le naturel, il revient au galop". De geest van de Vlaamse staatsvorming is uit de Belgische fles.

Met klare en duidelijke Vlaamse beloften vanwege de toenmalige Vlaamse minister-president speelde het kartel CD&V-N-VA op die ontluikende communautaire onrust in. Zij wonnen de verkiezingen van 10 juni 2007.

De tandem Vandeuren en De Wever hamerde er steeds weer op dat er wezenlijke delen van de federale bevoegdheid moesten worden overgeheveld naar de deelstaten alvorens men ook maar enig ander probleem van de mensen echt kon aanpakken. Met andere woorden, noodzakelijke bevoegdheden om onze welvaart en welzijn veilig te stellen.

Herinner u het kartel. Zij zouden gezamenlijk ettelijke kilometers van die weg gemeenschappelijk afleggen. Herinner u, vrienden van het kartel, de uitspraken van onze ex-minister-president "que la nécessité d'avoir un gouvernement fédéral passe au second plan par rapport aux intérêts de la Flandre." Meer zelfs, Eric Van Rompuy voelde zich niet geroepen om België te redden.

De voorbije negen maanden leek het alsof het kartel koppig op deze nagel bleef kloppen, aarzelend gevolgd weliswaar door Open Vld. Het gevolg waren impasses, verkeerde interpretaties, ruzies, surplacen, wantrouwen,... Kortom, totale chaos. De Franstaligen gaven immers niet toe, ondanks alle pogingen om hen te doen inzien hoe noodzakelijk een staatshervorming ook voor hen is. Ondanks alles weigerde men aan Vlaamse onderhandelingszijde de juiste conclusies te trekken uit die maandenlange impasse, namelijk dat separatisme, dat onafhankelijkheid, dat Vlaamse staatsvorming wel degelijk op de agenda moest komen, dat dit wel degelijk aan de orde was.

Dames en heren van CD&V en Open Vld, u had toen moeten beseffen dat België niet werkt en velen onder u weten trouwens dat Tony Van Parys vandaag in De Standaard gelijk heeft daar waar hij zegt, ik citeer: "Er is geen overeenstemming meer te vinden in dit land. Dit is de waarheid."

U kunt uw Vlaamse kiezers beloven wat u wilt. Zolang u per se wilt vasthouden aan een model waarbij twee totaal verschillende democratieën tot elkaar worden veroordeeld, zal de Vlaamse kiezer zich keer op keer tevreden moeten stellen met een handvol borrelnootjes, hoe hard u ook uw best doet om dit als een grote overwinning voor te stellen. Via dat federale niveau zult u uw Vlaamse kiezer nooit kunnen geven wat u hem hebt beloofd.

Voorzitter, collega's, het regeerakkoord dat nu voor ons ligt, stemt ons inderdaad weinig hoopvol. Op basis van deze tekst kunnen wij zeggen dat Leterme I in de eerste plaats cosmetica is. Men mag het al een akkoord noemen, mager en vaag, maar de communautaire en andere spanningen blijven onderhuids gewoon voortwoekeren. Onze collega's hebben het gehad over een beleidsverklaring waarin mooie beloftes en gebakken lucht het gebrek aan eensgezindheid en Belgische daadkracht moeten maskeren. Cosmetica op haar best.

Collega's, ik kan het niet krachtdadiger en niet vernietigender zeggen dan met de woorden van de heer Urbain Vandeuren, voorzitter van de Vlaamse werkgeverskoepel VOKA. U kunt de heer Vandeuren toch moeilijk een communautaire scherpslijper noemen.

Ik citeer hem: "Het oude België is zo goed als failliet. Het federale niveau is doodgebloed, en wat nodig is voor het land om vooruit te gaan, zal van de regio's moeten komen."

Helaas ziet uw regeerakkoord, mijnheer de voormalige minister-president, er wat de toekomst van de regio's betreft niet goed uit. Het akkoord zal de geschiedenis ingaan, niet als dat van Lambermont of Steenokkerzeel of Egmont of Hertoginnedal of God weet welk ander kasteel, maar wel als het akkoord van de borrelnootjes.

Herinner u: CD&V zou niet in een regering stappen zonder de beloofde grote staatshervorming, niet zonder de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde, niet zonder transparantie van de transfers – hoort u daar nog iets van?

Nu zit u daar – sta me toe om het in maritieme termen te zeggen, mijnheer de voormalige minister-president – aan het roer van het oranje-blauwe-rode vrachtschip, half gevuld met borrelnootjes. Zult u, als kapitein, tegen alle beloftes in, met dat stuurloze gammele schip, toch zwalpend het Belgische sop kiezen en de Vlaamse passagiers, de kiezers, teleurstellen? Of zal uw partij, uw kartel, u de weg wijzen naar de juiste stuurhut, die van een nieuw Vlaams schip dat naast het Waalse schip de eigen koers vaart naar de eigen einder?

De toekomst is duidelijk, wat ons betreft. Ofwel doet u uw verkiezingsbeloftes gestand en ziet u in dat de enige oplossing erin bestaat met uw schip de veilige haven van de Vlaamse onafhankelijkheid binnen te varen, en dan zult u ook in ons een fidele bemanning vinden. Ofwel vrees ik, hoop ik, dat een deel van uw huidige bemanning aan het muiten zal slaan of overboord zal springen.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik sta hier niet alleen als vertegenwoordiger van een partij. Uiteraard ben ik fier het Vlaams Belang te mogen vertegenwoordigen en zelf voor te zitten. Maar bovenal ben ik een militant van de Vlaamse beweging en dat zal ik heel mijn leven blijven. De Vlaamse beweging valt mijns inziens niet zomaar op te delen in enkele afzonderlijke politieke partijen en een aantal verenigingen en denktanks. Neen, het is een brede beweging met een gemeenschappelijk doel. Het is een politieke beweging die steunt op het besef dat België ons vaderland nooit geweest is en het ook nooit zal worden.

Dat mag sommigen misschien wel wat romantisch en anderen misschien revolutionair in de oren klinken maar als blijkt dat Leterme er na negen maanden wroeten niet in is geslaagd om samen met onze Franstalige burens een toonbaar regeerakkoord op te stellen, dan mag men zich toch wel afvragen voor wie België vandaag nog een meerwaarde biedt. België is slechts het vaderland van een beperkte kliek die belang heeft bij het Belgische status-quo. Het is niet het vaderland van de zes miljoen Vlamingen noch van de vier miljoen Franstaligen die zitten te wachten op oplossingen voor hun alledaagse problemen. Deze situatie valt niet te remediëren met een zoveelste staatshervorming, borrelnootjes of niet. Dat maakt van de boedelscheiding een zeer logische eis.

Ik richt mij graag tot mijn collega's Vlaamse Beweegers en oud-Vlaamse Beweegers.

De **voorzitter**: Mijnheer Valkeniers, wilt u afronden?

02.84 Bruno Valkeniers (Vlaams Belang): Vlaamse vrienden, ik wil jullie eraan herinneren dat de N-VA en Vlaams Belang beiden de partijpolitieke voortrekkers zijn van die beweging. Echter ook bij Lijst Dedecker, ook bij CD&V, ook bij Open Vld, mijnheer Van Biesen, en ook bij spirit zitten er nationalist en flaminganten. Ook tot hen richt ik mij. Onze programma's zijn niet identiek, soms verre van. Ieder op onze manier streven we echter naar een vrijer Vlaanderen. Laten we daar alvast voor gaan, samen met de andere niet-partijgebonden krachten die de oprichting van een Vlaamse Staat in Europa nastreven. Dat is wat de Vlaamse kiezer ons heeft gevraagd op 10 juni, dat is wat jullie hem hebben beloofd, dat is waar hij recht op heeft. Stel daarom niet langer uit tot juli wat je vandaag kan doen. Regeer niet langer over het Belgische graf. Houd woord, trek de stekker uit, nu, voor eens en voor altijd.

De **voorzitter**: De eerste minister heeft recht op een repliek.

02.85 Eerste minister **Yves Leterme**: Mijnheer de voorzitter, ik zal mij beperken.

Monsieur le président, je vais me limiter à une courte réplique, la plupart des éléments n'étant pas vraiment neufs par rapport au débat que nous avons eu de manière générale.

Ik zal mij dus beperken tot enkele elementen van repliek.

Ten eerste, aan mevrouw Katrin Jadin wil ik het volgende zeggen.

Herr Präsident, ich bedanke mich bei Frau Katrin Jadin für ihre freundlichen Wörter und ihre Erfolg Wünsche. Frau Jadin, ich kann Ihnen versichern, daß wir mit der kommenden Staatsreform die Position und die rechtmäßigen Interessen Ihrer Gemeinschaft in Betracht ziehen werden.

Wat de tussenkomst van mevrouw Douifi betreft, zal collega Magnette aanstonds een aantal elementen toevoegen.

Ik wil mevrouw Kitir bedanken voor haar tussenkomst. Zij heeft een aantal vragen gesteld, eerst naar de werknemers op de werkvloer en de lastenverlagingen. Misschien eerst zeggen wat betreft de lastenverlagingen dat hetgeen wij voorzien in het regeerakkoord van inspanningen naar de overuren, eigenlijk een aanbod is aan de sociale partners om in het kader van bijvoorbeeld interprofessionele onderhandelingen te komen tot akkoorden inzake lastenverlaging. Het is niet iets dat wij opleggen, het is gewoon een mogelijkheid die wij aanbieden om in sociaal overleg een regeling te treffen tot verlaging van de werkgeversbijdrage. Ze is gebudgetteerd en ze is heel realistisch gebudgetteerd. Ik denk dat sociale partners wellicht bereid zullen zijn om daarop in te gaan.

Wat de 38-urenweek betreft en de vraag die u daarover stelde, weet ik niet of u de wet van uw fractieleider kent rond het plusminusconto. Wat daar mogelijk is gemaakt op periodes van zes jaar, willen wij mogelijk maken op een jaar. Ik denk dat dit voor de werknemers zelfs een betere situatie is, maar ook daar is het de bedoeling de sociale partners een aanbod te doen van een kader voor onderhandelingen, zonder wat dan ook op te leggen.

Ten slotte heb ik uw tekst gekregen – het was al moeilijk, mijnheer de voorzitter, gelet op de akoestiek, om alles goed mee te hebben – en ik zie uit naar de lezing van de wetsvoorstellen waarnaar u verwijst inzake interim-arbeid en, als ik het goed heb begrepen, de werklasmeting in de bedrijven. Ik zal dat eens bekijken. Ik engageer mij nu uiteraard tot niets, ik moet er ook met collega's over spreken, maar ik zal ze zeker de komende dagen eens doornemen.

Wat betreft de collega's van het Vlaams Belang, wij hebben een totaal verschil van mening inzake het migratiebeleid. Er is een aantal nieuwe accenten in de passages in het regeerakkoord rond het migratiebeleid. Uiteraard, mijnheer De Man, verschilt onze visie op mens en samenleving totaal. Ik weerleg natuurlijk dat het migratiebeleid dat wij tot stand zullen brengen met deze regering, zou leiden tot massale immigratie en tot allerlei dingen die u voorspiegelt.

Ik stel voor dat collega Magnette even ingaat op de vraagstelling van mevrouw Douifi.

02.86 Minister **Paul Magnette**: Om het debat niet te veel te verlengen zal ik maar twee korte dingen zeggen. Ten eerste, een observatorium voor de prijzen is nuttig, menen wij. Om maatregelen te nemen inzake prijzen moet men eerst de prijsvorming begrijpen.

Ten tweede, ik ben van oordeel dat er geen conflict is met de CREG. Wij hebben de bevoegdheden van de CREG inderdaad versterkt onder de interim-regering. De CREG zal zijn eigen werk doen. Het observatorium heeft een bredere bevoegdheid, over alle prijzen.

De **voorzitter**: Collega's, ik beschouw het debat als afgerond. Ik laat bellen voor de stemming.

03 **Benoeming van de eerste ondervoorzitter van de Kamer**

03 **Nomination du premier vice-président de la Chambre**

Ik stel u voor over te gaan tot de benoeming van de eerste ondervoorzitter, ter vervanging van de heer Olivier Chastel die ontslag heeft genomen als ondervoorzitter.

Je vous propose de procéder à la nomination du premier vice-président en remplacement de M. Olivier Chastel qui a démissionné en cette qualité.

Geen bezwaar? (*Nee*)

Aldus wordt besloten.

Pas d'observation? (*Non*)
Il en sera ainsi.

De MR-fractie stelt mevrouw Corinne De Permentier als kandidaat voor.
Le groupe MR propose la candidature de Mme Corinne De Permentier.

Geen bezwaar? (*Nee*)
Pas d'observation? (*Non*)

Ik verklaar daarom, overeenkomstig artikel 157,6 van ons Reglement, mevrouw Corinne De Permentier benoemd tot eerste ondervoorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers. (*Applaus*)
Dès lors, conformément à l'article 157,6 de notre Règlement, je proclame Mme Corinne De Permentier première vice-présidente de la Chambre des représentants.

(*Applaudissements*)

04 Benoeming van een secretaris van de Kamer

04 Nomination d'un secrétaire de la Chambre

Ik stel u voor over te gaan tot de benoeming van een secretaris, ter vervanging van mevrouw Corinne De Permentier die ontslag heeft genomen als secretaris.
Je vous propose de procéder à la nomination d'un secrétaire en remplacement de Mme Corinne De Permentier qui a démissionné en cette qualité.

Geen bezwaar? (*Nee*)
Aldus wordt besloten.

Pas d'observation? (*Non*)
Il en sera ainsi.

De MR-fractie stelt de heer Philippe Collard als kandidaat voor.
Le groupe MR propose la candidature de M. Philippe Collard.

Geen bezwaar? (*Nee*)
Pas d'observation? (*Non*)

Ik verklaar daarom, overeenkomstig artikel 157,6 van ons Reglement, de heer Philippe Collard benoemd tot secretaris van de Kamer van volksvertegenwoordigers. (*Applaus*)
Dès lors, conformément à l'article 157,6 de notre Règlement, je proclame M. Philippe Collard secrétaire de la Chambre des représentants.

(*Applaudissements*)

Naamstemmingen

Votes nominatifs

05 Motie van vertrouwen ingediend door de eerste minister na de verklaring van de regering

05 Motion de confiance déposée par le premier ministre à l'issue de la déclaration du gouvernement

Ik breng deze motie in stemming.
Je mets cette motion aux voix.

Vraagt iemand het woord voor een stemverklaring? (*Nee*)
Quelqu'un demande-t-il la parole pour une déclaration avant le vote? (*Non*)

Begin van de stemming / Début du vote.
Heeft iedereen gestemd en zijn stem gecontroleerd? / Tout le monde a-t-il voté et vérifié son vote?
Einde van de stemming / Fin du vote.
Uitslag van de stemming / Résultat du vote.

(Stemming/vote 1)

Ja	97	Oui
Nee	48	Non
Onthoudingen	1	Abstentions
Totaal	146	Total

De motie van vertrouwen is aangenomen.

La motion de confiance est adoptée.

(Applaudissements/Applaus)

(De heer Guido De Padt heeft gestemd vanop de bank van de heer Ludo Van Campenhout, afwezig)

06 Goedkeuring van de agenda

06 Adoption de l'agenda

Wij moeten overgaan tot de goedkeuring van de agenda voor de vergaderingen van de week van 7 april 2008.

Nous devons procéder à l'approbation de l'ordre du jour des séances de la semaine du 7 avril 2008

Geen bezwaar? *(Nee)* Het voorstel is aangenomen.

Pas d'observation? *(Non)* La proposition est adoptée.

Ik herinner eraan dat wij op 9 april het Verdrag van Lissabon behandelen en dat wij donderdag eveneens plenaire zitting hebben met stemmingen.

Ik wens u een goede vakantie.

De vergadering wordt gesloten. Volgende vergadering woensdag 9 april 2008 om 14.15 uur.

La séance est levée. Prochaine séance le mercredi 9 avril 2008 à 14.15 heures.

De vergadering wordt gesloten om 19.18 uur.

La séance est levée à 19.18 heures.

De bijlage is opgenomen in een aparte brochure met volgnummer CRIV 52 PLEN 030 bijlage.

L'annexe est reprise dans une brochure séparée, portant le numéro consécutif CRIV 52 PLEN 030 annexe.

DETAIL VAN DE NAAMSTEMMINGEN

DETAIL DES VOTES NOMINATIFS

Naamstemming - Vote nominatif: 001

Ja	097	Oui
----	-----	-----

Arens, Avontroodt, Bacquelaine, Baeselen, Becq, Bogaert, Brotcorne, Burgeon, Claes, Clarinval, Coëme, Collard, Cornil, Crucke, Daems, Dallemagne, De Block, De Bue, De Clerck, De Clercq, De Croo, de Donne, Delizée, della Faille de Leverghem, De Permentier, De Potter, De Rammelaere, De Schamphelaere, Deseyn, Destrebecq, Dierick, Dieu, Di Rupo, Doomst, Ducarme Daniel, Ducarme Denis, Eerdekens, Flahaut, Flahaux, Frédéric, Galant, George, Giet, Goutry, Hamal, Jadin, Jambon, Jeholet, Kindermans, Lahaye-Battheu, Lalieux, Lambert, Lavaux, Lecomte, Lejeune, Luykx, Maingain, Marghem, Mayeur, Moriau, Musin, Muylle, Nyssens, Otlet, Partyka, Pécriaux, Perpète, Prévot, Reuter, Salvi, Schiltz, Schryvers, Schyns, Smeyers, Somers, Staelraeve, Steegen, Terwingen, Thiébaud, Tommelein, Uyttersprot, Van Biesen, Van Campenhout, Van Cauter, Van Daele, Van den Bergh, Van der Auwera, Van Grootenbrulle, Van Noppen, Van Rompuy, Vautmans, Vercamer, Verhaegen, Verherstraeten, Versnick, Wiaux, Yalçin

(De heer Guido De Padt heeft gestemd vanop de bank van de heer Ludo Van Campenhout, afwezig)

Nee	048	Non
-----	-----	-----

Almaci, Annemans, Bonte, Boulet, Bultinck, Cocriamont, Colen, De Bont, Dedecker, De Maght, De Man, Detière, De Vriendt, D'haeseleer, Douifi, Geerts, Gerkens, Gilkinet, Goyvaerts, Henry, Kitir, Laeremans, Lahssaini, Landuyt, Logghe, Mortelmans, Nollet, Pas, Peeters, Schoofs, Sevenhans, Snoy et d'Oppuers, Stevenheydens, Tobback, Tuybens, Valkeniers, Van Broeckhoven, Van den Bossche, Van den Eynde, Vandenhove, Van der Maelen, Van der Straeten, Van de Velde, Van Hecke, Vanvelthoven, Vijnc, Vissers, Werbrouck

Onthoudingen	001	Abstentions
--------------	-----	-------------

De Wever